VIIMSE AJA PÜHADE JEESUSE KRISTUSE KIRIK • OKTOOBER 2017

Liahona

Leia oma tee enesega toimetulekuni, lk 32, 40–43

Tempel ja pereajalugu: üleskutse juhataja ja õde Nelsonilt, lk 14

Hiljuti ristitud? Sa võid teenida templis juba praegu, lk 20

Kolm sammu lahkhelide lahendamiseks abielus, lk 22

Hobuvankrid mööduvad Salt Lake'i templist aastal 1891. Wilford Woodruff (1807–1898) oli Kiriku president, kui Salt Lake'i tempel 1893. aastal pühitseti. Ta õpetas: „Meid peetakse vastutavaks selle eest, et .. ehitada Kõigekõrgemale templeid, kus me võime astuda lepingutesse ja osaleda talitustes meie surnute päästmiseks" (Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff *[2004], lk 94).*

Foto on avaldatud Kiriku Ajalooraamatukogu loal

Liahoona, oktoober 2017

4

SÕNUMID

4 **Esimese Presidentkonna sõnum: Tõeliseks jüngriks saamine**
President Henry B. Eyring

7 **Külastusõpetuse sõnum: Teelt eksinute ümbritsemine armastusega**

KAANEPILDIL
Leslie Nilssoni foto

PÕHIARTIKLID

14 **Avage taevad templi- ja pereajalootöö kaudu**
Juhataja Russell M. Nelson ja Wendy W. Nelson
Ülendus: pereasi. Pere võib saada ülendatud vaid Jeesuse Kristuse evangeeliumi päästvate talituste kaudu.

20 **Hea teada enne minekut: templis ristimised**
Heather J. Johnson
Uue liikmena võite minna kohe templisse piiratud kasutusõigusega templisoovitusega. Siin on mõned vastused küsimustele, mis võivad teil enne minekut tekkida.

22 **Lahkhelide lahendamine abielus**
S. Brent Scharman
Kui lahkhelid on lahendatud, leiavad oma koha uued tavad.

28 **Abi leidmine pärast Nancy surma**
Darren Wilcox
Kuidas võiks minu tohutu lein asenduda rahuga?

32 **„Tulgem iseendaga toime ja olgem iseseisvad"**
Mis on Kiriku enesega toimetuleku algatus ja kuidas võib see sind aidata?

ALAJAOTUSED

8 **Me räägime Kristusest: Pole veel liiga hilja teiseks võimaluseks**
Amber Jensen

10 **Päästja viisil õpetamine: Elevant klassiruumis**
Jessica Griffith ja Richard M. Romney

38 **Usuportreed: Ilir Dodaj**

40 **Viimse aja pühade hääled**

80 **Peatse kohtumiseni: Aita täna kedagi**
President Thomas S. Monson

NOORTELE TÄISKASVANUTELE

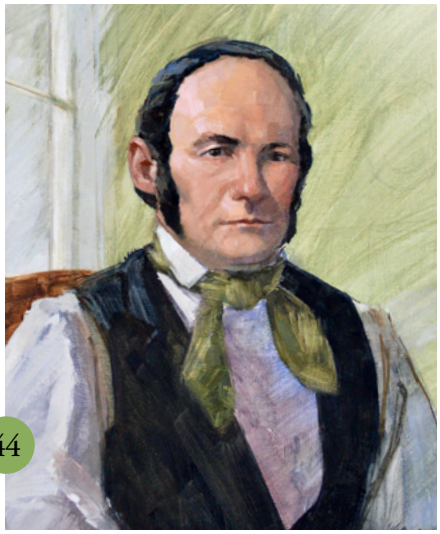

44 **Viis õppetundi noortele täiskasvanutele noortelt apostlitelt**
Matthew C. Godfrey
Mida saame õppida täna mõnede taastamisaja esimeste apostlite kogemustest?

Kas sa leiad üles sellesse väljaandesse peidetud Liahoona? Vihje: mõnikord on lõbus ajaviide maskeeritud teenimiseks.

NOORED

50 **Kristuse-sarnane iseloom**
Vanem David A. Bednar
Jeesusel, kes on enim kannatanud, jagub kõige enam kaastunnet meie kõigi vastu, kelle kannatused on nii palju väiksemad.

54 **Kuidas saab konverentsisõnum elu muuta?**
Hadley Griggs
Millele peaksite keskenduma sellel konverentsil? Tehke kiire viktoriin, et teada saada!

58 **Püsi kindlana**
Lindsay Hiller
Minu eakaaslased survestasid mind jooma, kuid siis ütles üks poistest midagi, mis muutis mu elu.

60 **Purusta tüüpilise teismelise mall**
Charlotte Larcabal
Kas soovite lükata ümber stereotüübid? Nüüd on käes aeg tegutseda!

62 **Plakat: Tõuse usus**

63 **Kiriku juhtidelt: Kuidas ise teada saada?**
President Henry B. Eyring

64 **Küsimused ja vastused**
Mis on palvetamisele ja pühakirjade uurimisele lisaks parim viis oma tunnistust tugevdada?

LAPSED

66 **Pariisist Sapporosse**
Amie Jane Leavitt
Prantsusmaal ja Jaapanis oli lastel midagi, mida oodata: uus tempel!

68 **Vastused apostlilt: Kuidas Püha Vaim saab mind aidata?**
Vanem Robert D. Hales

69 **Meie lehekülg**

70 **Jane'i teekond**
Jessica Larsen
Kuidas pidi Jane'i pere ilma laevata Nauvoosse jõudma?

72 **Sarah ja MRT**
Juliann Doman
Sarah kartis MRT-d. Mida ta teha sai, et end paremini tunda?

74 **Kiriku ajaloo tegelased: Uus prohvet**

75 **Aidates teisi ühe pliiatsi haaval**
Caleb H.
Caleb soovis aidata pagulasi – ja seda soovisid ka teised lapsed!

76 **Lood Jeesusest: Jeesus külastas Joseph Smithi**
Kim Webb Reid

79 **Värvimisleht: Hingamispäev on püha päev**

OKTOOBER 2017 19. AASTAKÄIK NR 2
LIAHOONA 14450 124
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku eestikeelne ajakiri

Esimene Presidentkond: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Peatoimetaja: Joseph W. Sitati
Asetoimetajad: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Konsultandid: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence

Tegevdirektor: Richard I. Heaton
Kiriku ajakirjade osakonna juhataja: Allan R. Loyborg
Toimetuse juhataja: Garff Cannon

Tegevtoimetaja: Adam C. Olson

Tegevtoimetaja asetäitja: Ryan Carr
Kaastoimetaja: Cremilda Amaral
Toimetus: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen
Kujundusjuht: Tadd R. Peterson
Kujundusosakonna personal: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Intellektuaalomandi koordineerija: Collette Nebeker Aune
Tootmisjuht: Jane Ann Peters
Tootmisosakonna personal: Ira Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Trükiettevalmistus: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trükiosakonna juhataja: Steven T. Lewis
Levijuht: Troy K. Vellinga

Tõlkijad: Märt Baumer ja Karin Kornav

LIAHOONA tellimiseks võtke ühendust kohaliku jaotuskeskusega.

Käsikirjad ja küsimused esitage internetiaadressil liahona.lds.org, e-posti teel liahona@ldschurch.org või postiaadressil *Liahona,* Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Ajakiri *Liahoona* (Mormoni Raamatust pärit sõna, mis tähendab kompassi või suunanäitajat) ilmub albaania, armeenia, bislama, bulgaaria, eesti, fidži, hiina, lihtsustatud hiina, hispaania, hollandi, horvaadi, indoneesia, inglise, islandi, itaalia, jaapani, khmeeri, kiribati, korea, kreeka, leedu, läti, malagassi, maršalli, mongoli, norra, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, samoa, sebu, sloveeni, soome, suahiili, taani, tagalogi, tahiti, tai, tonga, tšehhi, ukraina, ungari, urdu, vene ja vietnami keeles. (Ilmumise sagedus sõltub keelest.)

© 2017 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve Inc´ile. Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Autoriõiguste informatsioon: kui ei ole öeldud teisiti, võib Liahoona materjali kopeerida isiklikuks, mittekaubanduslikuks kasutamiseks (kaasa arvatud Kiriku kutsete jaoks). See otsus võidakse igal ajal tühistada. Pildimaterjali kopeerimine ei ole lubatud, kui taiest puudutaval real on selle kohta vastav märge. Autoriõiguste küsimustes peaks pöörduma intellektuaalomandi kontori poole aadressil: 50 E. North Temple St.,FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2017 Vol. 19 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $2.00 per year; Canada, $2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

LISATEAVE INTERNETIS

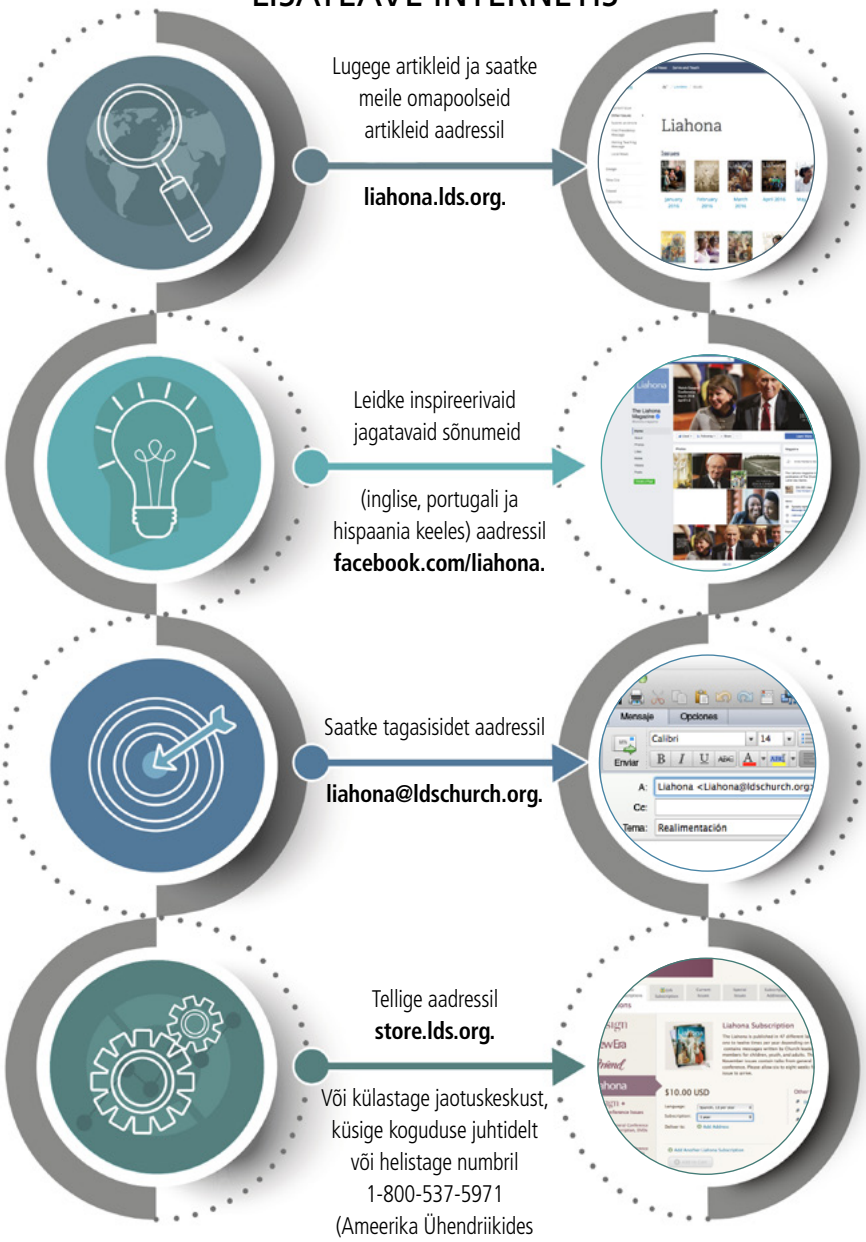

PILDID GETTY IMAGES

SELLE VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, mis leheküljel artikkel algab.

Abielu, *22*
Armastus, *7*
Eakaaslaste surve, *58*
Enesega toimetulek, *32, 40, 41, 42, 43*
Hingamispäev, *79*
Jeesus Kristus, *28, 50, 76*
Jumal, Isa, *4, 7, 8, 14, 38, 63, 76*
Jumalik loomus, *60*
Jüngriks olemine, *4*
Kiriku ajalugu, *44, 70, 74, 76*
Kurbus, *28*
Meeleparandus, *8*
Pagulased, *75*
Palve, *63, 64*
Pereajalugu, *14*
Pühakirjade uurimine, *64*
Püha Vaim, *68, 72*
Rahu, *28*
Surm, *28, 38*
Tarkuse Sõna, *58*
Teenimine, *38, 75, 80*
Templid, *66, 69*
Templitöö, *14, 20, 66*
Tröost, *28, 72*
Tunnistus, *63, 64*
Tööhõive, *32, 41, 43*
Usk, *28, 32, 62*
Uued liikmed, *20*
Õpetajate nõukogu koosolekud, *10*
Üldkonverents, *54*

President Henry B. Eyring
Esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas

TÕELISEKS JÜNGRIKS SAAMINE

Igal sakramendikoosolekul on meil au lubada Taevasele Isale, et me peame alati meeles Päästjat ja peame Tema käske, et Tema Vaim võiks olla alati meiega (vt Mn 4:3; 5:2; ÕL 20:77, 79). Tema meelespidamine tuleb meil alati loomulikult, kui võtame enda peale Tema nime. Me teeme seda mitmel viisil, kuid eriti siis, kui me teenime teisi Tema nimel, loeme Tema pühasid sõnu ja palvetame, et teada, mida Tema soovib, et me teeksime.

Minule sai see osaks siis, kui ma ristisin ühte noort meest. Ma teadsin, et Päästja volitatud teenijad olid mind kutsunud misjonäriks, et ma õpetaks Tema evangeeliumi ja tunnistaks Temast ja Tema õigest Kirikust. Mu misjonikaaslane ja mina olime lubanud sellele noorele mehele, et kui ta parandab meelt, usub Päästjasse ja saab ristitud ühe Tema volitatud teenija poolt, siis Jeesuse Kristuse lepituse väe kaudu võib ta saada puhtaks.

Kui ma selle noore mehe ristimisbasseini veest välja tõstsin, sosistas ta mulle kõrva: „Ma olen puhas! Ma olen puhas!" Sel hetkel meenus mulle, kuidas Ristija Johannes ristis Päästjat Jordani jões. Lisaks meenus mulle, et ma tegin ülestõusnud ja elava Päästja päästvat tööd – mille juures viibib Püha Vaim nagu ka Johannese puhul.

Minu ja meist kõigi jaoks võib Päästja meelespidamine olla enamat kui toetumine teadmiste ja kogemuste mälestustele, mis meil Temast on. Me võime teha iga päev valikuid, mis lähendavad meid Temaga praegu.

Lihtsaim valik võib olla lugeda pühakirju. Seda tehes võime tunda, et oleme Talle lähedal. Minu jaoks tuleb lähedus kõige sagedamini Mormoni Raamatut lugedes. 2. Nefi peatükke lugedes kuulen ma esimeste minutite jooksul oma meeles Nefi ja Lehhi hääli kirjeldamas Päästjat, nagu oleksid nad Teda isiklikult tundnud. Tänu sellele tunnen lähedustunnet.

Teid võivad Talle ligemale tuua teised pühakirjakohad. Kuid kus tahes ja millal tahes te loete Jumala sõna alandlikult ja tõelise kavatsusega Päästjat meeles pidada, suurendate oma soovi võtta Tema nime oma igapäevaelus enda peale.

See soov muudab seda, kuidas te Issanda Kirikus teenite. Te palvetate Taevase Isa poole, et saada abi isegi näiliselt väikese kutse suurendamisel. Abi, mida te palute, on võime unustada ennast ja keskenduda rohkem sellele, mida Päästja soovib nende heaks, keda teid on teenima kutsutud.

Olen tundnud Tema kätt ja Tema lähedust oma lapsi teenides, kui palusin, et teada, kuidas aidata neil leida rahu, mida ainult evangeelium toob. Sellistel hetkedel on mulle vähem tähtis see, et mind nähtaks eduka lapsevanemana, vaid ma hoolisin sügavalt oma laste edust ja heaolust.

Soov anda neile, keda me teenime, seda, mida Päästja neile annaks, viib palveteni, mis on Taevase Isa tõeline *anumine* Jeesuse Kristuse nimel. Kui me palume sellisel viisil – Päästja nimel, uskudes Temasse –, siis Isa vastab. Ta saadab oma Püha Vaimu meid juhatama, tööstima ja innustama. Kuna Vaim tunnistab alati Päästjast (vt 3Ne 11:32, 36; 28:11; Et 12:41), suureneb meie võime armastada Issandat kogu oma südame, meele ja jõuga (vt Mk 12:30; Lk 10:27; ÕL 59:5).

Igapäevase ja praeguse meelespidamise õnnistused tulevad aeglaselt ja kindlalt, kui me Teda teenime, Tema sõnast toitume ja usuga Tema nimel palvetame. Ja meelespidamine vermib meid saama tõelisteks Issanda Jeesuse Kristuse jüngriteks Tema kuningriigis selle maa peal – ja hiljem koos Tema Isaga tulevases suurepärases maailmas. ■

SÕNUMI ÕPETAMINE

President Eyring annab meile nõu pidada alati meeles Päästjat, tehes iga päev valikuid, mis meid Talle lähendavad. Võite lugeda koos nendega, keda te õpetate, sakramendipalveid, mis toovad välja lepingu Teda alati meeles pidada (vt Mn 4:3; 5:2; ÕL 20:77, 79).

Soovi korral kutsuge neid, keda õpetate, tegema nimekirja asjadest, mida nad võiksid iga päev teha, et Päästjat meeles pidada. Samuti võite püüda kutsuda neid palvetama Taevase Isa poole üksteise edu ja heaolu eest. Kaaluge ka nende eest samal viisil palvetamist.

NOORED

Pidada iga päev meeles Issandat

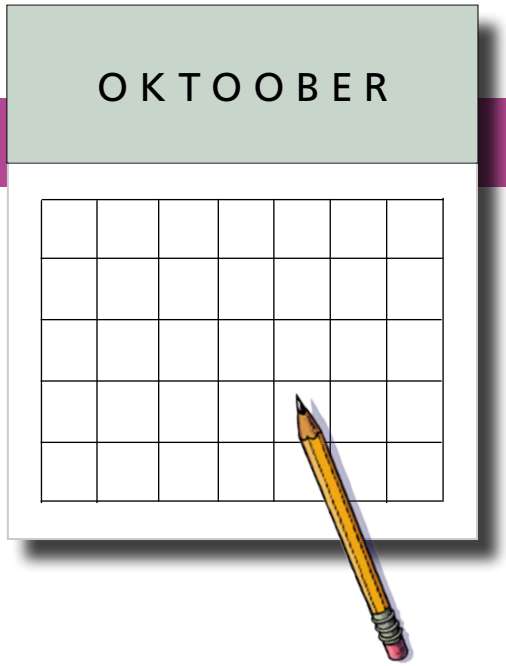

Sõbrad, kodused tööd, koolitöö, televiisor – on palju asju, mis nõuavad meie tähelepanu. Kuid iga nädal lubame Taevasele Isale, et peame alati meeles Tema Poega Jeesust Kristust (vt ÕL 20:79).

President Eyring on öelnud, et me võime teha iga päev valikuid, mis aitavad meil Päästjat meeles pidada. Püüdke seada endale sel kuul eesmärk iga päev Päästjat meeles pidada. Võite teha kalendri ja teha iga päev midagi, mis lähendab teie suhet Temaga.

President Eyring mainib asju, nagu pühakirjade lugemine, usuga palvetamine ning Päästja ja inimeste teenimine. Samuti on sobivad tegevused päeviku pidamine, Kiriku koosolekutel osalemine, üldkonverentsi kuulamine, templis käimine, kirikulaulude laulmine ja palju muud. President Eyring lubas, et kui me peame Päästjat iga päev meeles, siis „õnnistused tulevad tasapisi ja varmalt .. [ja] vermivad meid tõelisteks Issanda Jeesuse Kristuse jüngriteks".

LASTELE

Palju armastust

Kui me loeme pühakirju või palvetame, võime tunda, kui palju Taevane Isa ja Jeesus meid armastavad. Värvi ära süda iga kord, kui sa palvetad või pühakirju loed. Mida sa veel teha saada, et tunda end Taevasele Isale ja Jeesusele lähemal?

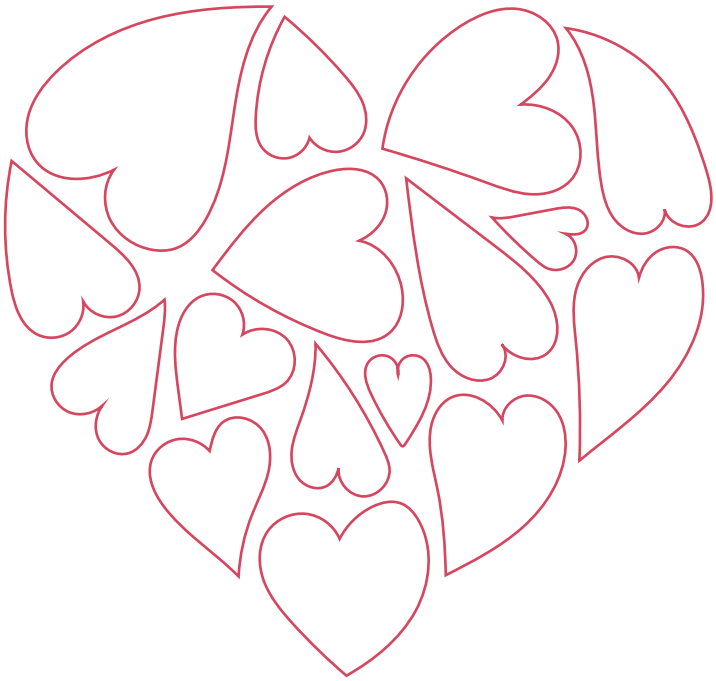

Teelt eksinute ümbritsemine armastusega

Uurige seda sõnumit palvemeelselt ja mõelge läbi, mida sellest teistega jagada. Kuidas valmistab Abiühingu eesmärgi mõistmine Jumala tütreid igavese elu õnnistusteks?

Usk pere tööst

„Tõsiasi on, et täiuslikke peresid pole olemas," on öelnud president Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas. „Mistahes probleemidega teie pere silmitsi seisab, mida tahes te peate tegema, et neid lahendada, on lahenduse alguseks ja lõpuks ligimesearmastus, Kristuse puhas armastus."[1]

Nende kohta, kes ei osale täielikult evangeeliumis, on öelnud Linda K. Burton, endine Abiühingu üldjuhataja: „Taevane Isa armastab kõiki oma lapsi. .. Vaatamata sellele, kus nad on – õigel rajal või mitte –, soovib Tema, et nad koju naaseksid."[2]

„Kuitahes isemeelsed [teie lapsed] ka pole, .. kui te nendega räägite, ärge tehke seda vihas, ärge tehke seda kalgilt hukkamõistu vaimus," on õpetanud president Joseph F. Smith (1838–1918). „Rääkige nendega lahkelt."[3]

Vanem Brent H. Nielson Seitsmekümnest kordas Päästja juhatust neile, kellel on 10 hõbemünti ja ühe neist kaotavad: „Kadunud münt [tuleb] üles otsida. Kui aga see, kes on kadunud, on teie enda poeg või tütar, teie vend või õde, .. siis .. peale kõike, mida saame teha, tuleb teda kogu südamest armastada. ..

Palvetan, et saaksime ilmutust, teadmaks, kuidas aidata meie elus kõige paremini neid, kes on kadunud, ja kui vaja, oleks meil Taevase Isa ja Tema Poja Jeesuse Kristuse kannatlikkust ja armastust, et kadunut armastada, jälgida ja oodata."[4]

President Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas, on öelnud: „Ma olen palvetanud usus, et keegi, keda ma armastan, otsiks ja tunneks lepituse väge. Ma olen palvetanud usus, et inglitesarnased inimesed tuleksid neile appi – ja nad tulid.

Jumal on leidnud viisi, kuidas kõik oma lapsed päästa."[5]

Täiendavad pühakirjakohad ja info
Matteuse18:12; Alma 31:35; 3. Nefi 13:32; Õpetus ja Lepingud 121:41–42
reliefsociety.lds.org

VIITED

1. Dieter F. Uchtdorf. Päästjate kiituseks. – 2016. a kevadine üldkonverents.
2. Linda K. Burton, Sarah Jane Weaveri teoses „Sister Burton, Sister Wixom Visit Church's Pacific Area". – Church News, 2. apr, 2013, lds.org/church/news.
3. Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith, 1998, lk 254.
4. Brent H. Nielson. Oodates kadunud poega. – 2015. a kevadine üldkonverents.
5. Henry B. Eyring. Minu lastelastele. – 2013. a sügisene üldkonverents.

Mõtiskle järgneva üle

Kuidas võime endiselt näidata ligimesearmastust nende vastu, kes ei soovi elada evangeeliumi põhimõtete järgi?

POLE VEEL LIIGA HILJA TEISEKS VÕIMALUSEKS

Amber Jensen

Ühe minu õpiraskustes õpilase isa ütles oma tütrele: „Pole veel liiga hilja, et võiksid edu saavutada." Issanda sõnum meile on sama.

Sandra oli õpilane minu edasijõudnute emakeeleklassis. Mitu nädalat pärast kooliaasta algust ei olnud ta ühtegi kodust ülesannet ära teinud. Ta lihtsalt unistas oma laua ääres. Ta mõtles välja vabandusi, miks ta polnud oma ülesandeid teha jõudnud, ega olnud tal positiivset hoiakut ega töötahet, et sellises paljunõudvas õppeaines edu saavutada.

Otsustasime koos tema nõustajaga korraldada arenguvestluse Sandra, tema isa ja mõne teise õpetajaga, et selgitada välja, mis suuna tüdruk võtma peaks: kas ta peaks loobuma oma edasijõudnute õppeainetest ja selle asemel põhiaineid õppima? Kõige rohkem rõhus meie kõigi südant küsimus: kas me suudame leida moodust, kuidas aidata Sandral edu saavutada?

Uskudes, et Sandrale oli antud palju võimalusi edu saavutada, kuid selle asemel oli ta asjadel minna lasknud, läksin ma koosolekule, tundes suurt heitumust. Salamisi lootsin, et ta otsustab minu õppeainest loobuda, et ma ei peaks tema pärast enam muretsema. Tundsin, et olin teinud kõik, mis suutsin, ning et tema heaks oli juba liiga hilja midagi teha.

Vestlusel reetis Sandra kehakeel, et ka tema kahtles oma võimes hakkama saada. Kui ma kirjeldasin tema emakeelekursuse võlgu, põrnitses ta lauda. Kui ajalooõpetaja kinnitas, et Sandra on ka tema õppeaines läbi kukkumas, vajus tüdruk oma toolil madalamale ja ma nägin tema silmist voolavaid pisaraid.

Kaastundlikult selgitasin Sandrale ja tema isale, et kui tüdruk soovib neis keerulistes õppeainetes edu saavutada, peab ta muutma käitumist, mis teda sellesse sügavasse auku on viinud, ning et tal läheb väga raskeks.

Sõnum tema isalt

Seejärel pöördus nõustaja Sandra isa poole, kellel oli vähe kooliharidust ja kes paistis end koolimajas ebamugavalt tundvat. Nõustaja küsis, kas tal on õpetajatele küsimusi. Isa vastas, et tal pole küsimusi, ja tänas meid kõige eest, mida olime Sandra heaks teinud. Kuid siis ütles ta, et tal oleks midagi oma tütrele öelda.

Mu süda vajus saapasäärde. Olin osalenud mõnel arenguvestlusel, kus vanemad oma last õpetajate ja nõustajate ees noomisid ning tõrelesid nendega laiskuse, tähelepanematuse ja motivatsioonipuuduse pärast. Kartsin, et siin kordub see taas.

Kuid kuuldu üllatas mind. Sandra alandlik isa pöördus oma pisarais 16-aastase tütre poole, kes oli häbi ja kahetsuse pärast kössi vajunud, ja ütles talle: „Pole veel liiga hilja. Pole veel liiga hilja, et võiksid edu saavutada. Tõepoolest pole veel liiga hilja."

Lahkusin sellelt koosolekult tänulikuna isa armastava reaktsiooni eest, kuid muretsedes ühtlasi, et tal polnud aimugi, mida tema tütar pidi tegema, et oma klassikursust läbida. See tundus võimatu. Pärast kohumist saime teate, et tüdruk otsustas loobuda edasijõudnute ajaloo õppeainest, kuid mitte emakeelest.

Hiljem tol päeval palves põlvitades, kaaludes enda vajakajäämisi ja paludes andestust oma Taevaselt Isalt, mõistsin,

kui palju olin õppinud Sandra isalt. Ebakindluse ja küündimatuse tunne oli pannud mind mõnikord kahtlema, kas ma väärin teist võimalust. Neil hetkedel Issand, nagu Sandra isa, ei tõrelenud minuga, vaid selle asemel kinnitas mulle: „Pole veel liiga hilja, mu tütar. Pole veel liiga hilja."

Evangeeliumi sõnum

Kui tihti oleme uskunud vastase sõnumit, et oleme lootusetud? Kuid prohvetid ütlevad meile muud. Jesaja kuulutas: „[Ta] pöördugu Jehoova poole, siis halastab tema ta peale; ja meie Jumala poole, sest tema annab palju andeks!" (Js 55:7) Mormon lisab sellele oma tunnistuse: „Aga nii sageli, kui nad parandasid meelt ja otsisid andestust tõsise kavatsusega, neile ka andestati" (Mn 6:8). Evangeeliumi rõõm on, et kunagi pole liiga hilja. Sest nii tihti, kui otsime andestust, võimaldab Issanda lepitus meil uuesti alustada.

Sandra, uuest algusest motiveerituna, tegi aeglaseid, kuid märkimisväärseid muudatusi. Muutumine polnud kerge – see nõudis igapäevast pingutust, et oma halbadest harjumustest üle saada –, kuid kui tema hinded tasapisi paranesid, nägi ta oma jõupingutuste tulemusi.

Evangeeliumi vaatenurgast ei arvestata meile lõpuhinde panemisel sellega, kui kaua me eksisime või kui sügavale auku ennast kaevasime. Selle asemel mõistab Issand meie elu üle kohut vastavalt suunale, kuhu me liigume, kuidas oleme meelt parandanud ja kui palju oleme toetunud Issanda lepitusele.

Oma piiratud mõistmisega olin ma kahelnud Sandra võimes mineviku vigadest üle saada. Sellele kontrastiks ei kaota meie täiuslik Isa kunagi lootust oma laste võimesse saavutada päästmist, saades täiuslikuks Kristuses. Pole lugu sellest, kui eksinud me oleme; Tema otsib alati üles selle ühe. Issand anub, et me ei uitaks võõrastena patus, vaid otsiksime Teda lootuses ja naudiksime Tema lõputu lepituse õnnistusi. Tõepoolest, kunagi pole liiga hilja! ■

Autor elab Ameerika Ühendriikides Virginia osariigis.

KELLEY MCMORRISE ILLUSTRATSIOON

ELEVANT KLASSIRUUMIS

Õpetajate nõukogu koosolekud ei muuda ainuüksi seda, kuidas me õpetame. Need muudavad seda, kuidas me õpime.

Jessica Griffith ja
Richard M. Romney
Kiriku ajakirjad

Mzwakhe Sitole on silmitsi probleemiga. Koguduse pühapäevakooli juhatajana on ta saanud Jumalalt kohustuse aidata täiustada koguduses evangeeliumi õppimist ja õpetamist.[1]

Kuid tema koguduse liikmetel Lõuna-Aafrikas Johannesburgis on kohati tohutult erinev taust ja ootused. Osal on hea haridus, teistel aga mitte. Paljudele on õpetatud, et õpilase ülesanne on kuulata, mitte rääkida. Teiste kultuuritaust ei lase neil mõista, et nii kirikus kui ka kodus peaks õpetamisse kaasama *mõlemaid*, nii mehi kui ka naisi.

„Lisaks on meil inimesi, kes räägivad eri keeltes," sõnab vend Sitole. „Vaim aga tahab õhutada igaüht."

Kui möödunud aastal esitleti õpetajate nõukogusid ja programmi „Päästja viisil õpetamine", hakati kõikjal Kiriku kogudustes pidama õpetajate nõukogusid, et arutada, õppida ja harjutada, mida tähendab õpetada Päästja viisil.

Just siis hakkas vend Sitole nägema, kuidas õpetajate nõukogud saaks tema kogudust õnnistada. Saab rääkida kultuuriprobleemidest, suurendada tunnis osalemist ja liikmete eri vaatenurkadest võivad saada õnnistused.

Nagu paljud teised maailmas, mõistis vend Sitole, et Issand ei muuda õpetajate nõukogude abil pelgalt seda, kuidas me õpetame, vaid ka seda, kuidas me õpime.

Elevant võtab ootamatu pöörde

Vend Sitolele oli üks huvitavamaid avastusi see, et kui õpetajad volitavad õpilasi õppeprotsessis kaasa lööma, on eri vaatenurkade tõttu avarduvast vaateväljast kasu kõigile.

Vend Sitole mõistis seda õpetajate nõukogukoosoleku ajal, kui üks koguduse liige jagas pimedatest inimestest ja elevandist tähendamissõna, mis võttis ootamatu pöörde. Tähendamissõnas räägitakse, kuidas kuue pimeda inimese kirjeldus elevandist erineb (jalg on nagu sammas, saba nagu köis, lont nagu vihmaveetoru

jne), kuna igaüks neist puudutab elevanti eri kohast.[2]

„Kuid oletame, et elevant sümboliseerib evangeeliumi õpetamist," sõnab vend Sitole. „Sel juhul peame laskma igal klassiliikmel jagada oma vaatenurka, et jõuda üheskoos ühise arusaamani, kuidas evangeelium meid kõiki õnnistab."

Sellepärast istuvadki õpetajad vend Sitole koguduses õpetajate nõukogu ajal arutelu hõlbustamiseks laua ümber. „See tuletab meile meelde, et kõigi hääl on võrdne," ütleb ta.

Vastavalt *nende* vajadustele

Natsuko Soejima Jaapanis Tokyos kahtles oma õpetamisoskuses. „Kui mind kutsuti noorte pühapäevakooli õpetajaks, ütlesin piiskopile, et ma kardan," ütleb ta. „Tema aga vastas, et kutse on Jumalalt, ja nii ma nõustusin."

Grupina tundus klass talle hirmus, kuna igaühel olid omad raskused. Kaks noort olid vaegkuuljad. Osa klassiliikmeid, kes olid kolinud Jaapanisse teistest riikidest, kõnelesid ainult inglise keeles. Lisaks pelgas ta enda ja klassiliikmete vanusevahet.

Kuid õpetajate nõukogus leidis õde Soejuma vastuse. „Me rääkisime iga klassiliikme armastamisest, nende nimede selgeksõppimisest, ükshaaval nende kõigi eest palvetamisest ja Vaimu juhatusel õpetamisest vastavalt *nende* vajadustele, mida ma ka tegema hakkasin," selgitab ta. Lisaks tegi ta veel midagi muud, mida oli nõukogus õppinud: „Võtsin tarvitusele sõnad, mis väljendasid minu armastust."

Ja tulemus? „Mu süda muutus. Kiindusin oma õpilastesse. Muretsesin nende pärast, kes puudusid, ja palvetasin ka nende eest. Kohe, kui tund sai läbi, hakkasin valmistuma järgmiseks, et mul oleks aega mõelda õpetamisvõimalustele. Olin ülimalt rõõmus."

Konkreetsed vastused

Brad Wilson, kes on pühapäevakooli juhataja Ameerika Ühendriikides Minnesota osariigis, veendub, et õpetajad ei lahku õpetajate nõukogust enne, kui nad on arutanud, mida nad teevad õpitu tõttu teistmoodi.

„Me järgime programmi „Päästja viisil õpetamine" raamistikku," ütleb

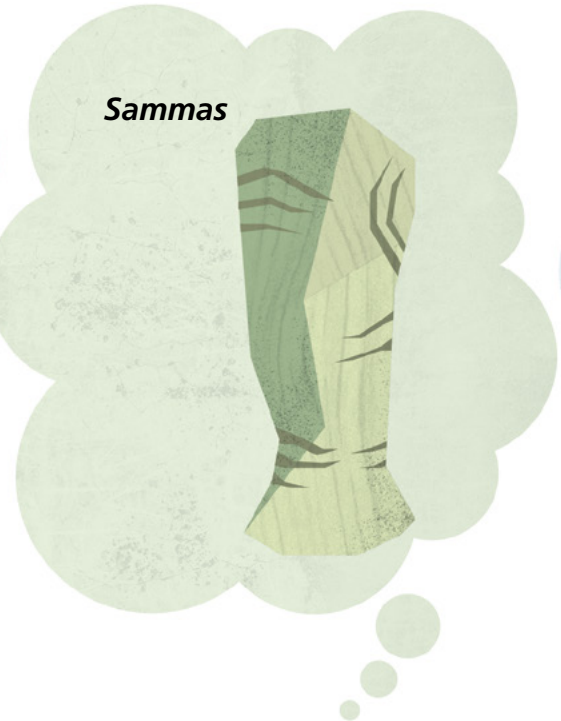

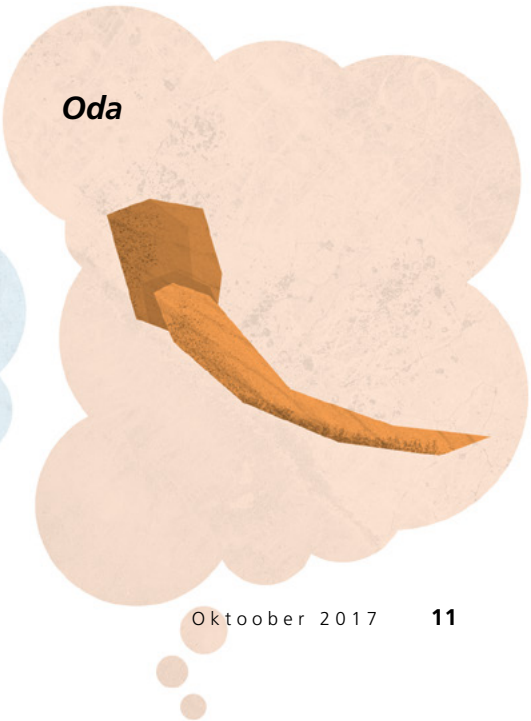

vend Wilson. „Me arutame õpetajate kogemuste ja seejärel soovitatud teemade üle. Vahendajana esitan ma küsimusi ja võtan kokku mõtted. Seejärel harjutame rakendamist. Jaguneme väikestesse rühmadesse ja arutame: „Mida teen meie tänase koosoleku tõttu teistmoodi?""

Sama koguduse diakonite kvoorumi õpetaja Ron Goodsoni sõnul avaldab talle muljet, kuidas vend Wilson nõukogu „treenib". „Me räägime sellest, kuidas õpetaks Päästja," ütleb ta. „Ja kui tunned Vaimu, hakkad mõtlema: „Seda peaksin ma oma klassiga proovima." Päästjast mõtlemine muudab asjale lähenemist. Oluline pole enam mõte, et pean õppetunni ette valmistama, vaid pigem küsimus, mida need diakonid vajavad ja kuidas saan aidata neile seda anda."

Tal on meeles, kuidas ta kirjutas oma päevikusse: „Käisin täna õpetajate nõukogus ja see on see, mida pean tegema." Tegelikult tema päevik lausa kubiseb sellistest sissekannetest. Nüüd hakkab ta juba varakult ette valmistama: „Alusta varakult ja saad õhutusi terve nädala jooksul." Ta küsib diakonitelt, mis nende elus toimub: „Kui tunnen neid paremini, saan neid tõhusamalt aidata." Ja ta on palunud diakonitel õpetamisel aidata: „Seda tehes õpivad nad ka ise paremini."[3]

Jätkasin laulmist

„Nõukogus rääkisime sellest, kuidas muusika kutsub kohale Vaimu," räägib Minnesota osariigi sama koguduse Algühingu õpetaja Jocelyn

LISATEAVE

Lisainfo leidmiseks õpetajate nõukogukoosolekute ja programmi „Päästja viisil õpetamine" kohta vt **teaching.lds.org.**

Herrington. „Pärast seda õpetasin ma lastetoas. Mõtlesin: „Laulan neile, kui nad värvivad, et oleks tore.” Hakkasin laulma ja nad kõik jäid kuulama. Jätkasin laulmist. See tõi kohale Vaimu ja kui lõpetasin, ootasid nad aupaklikult, mida ma neile räägin. Olime [nõukogus] rääkinud ka tunnistuse jagamisest, kui selleks tekib võimalus. Nõnda jagasin ma neile arusaadavate sõnadega oma tunnistust.”

Õde Herrington on tänulik, et nõukogudes osalevad ka Algühingu õpetajad. „Räägime täiskasvanute õpetamisest,” ütleb ta, „kuid siis ütleb vend Wilson: „Aga noorte õpetamine? Aga laste õpetamine?” Ta pöörab meie tähelepanu uuesti sellele, et esindatud on kõik vanuserühmad.”

Nõukogust nõukogusse

Adam Martin, kes teenib Kanadas Alberta provintsis Calgarys pühapäevakooli juhatajana, on koguduse nõukogust saadud soovituste eest tänulik. „Abiühingu või vanemate kvoorumi juhataja ütleb: „Meile meeldiks, kui õpetajad keskenduksid sellele teemale,” ja siis me võtame selle õpetajate nõukogus arutlusele,” ütleb ta.

Kui õpetajate nõukogud alles algasid, ei teadnud õpetajad, mida oodata, ja nii kutsus ta paljusid isiklikult ja tutvustas aadressil teaching.lds.org leiduvaid õppematerjale. „Nüüd on lumepall veerema hakanud,” ütleb ta. „Nad teavad, et see on koht, kus toimuva üle arutada.”

Ühel hiljutisel koosolekul keskenduti Vaimu järgimisele. „Me rääkisime, et tuleb hästi ette valmistada, kuid ei pea muretsema, et kõik saab läbi võetud,” ütleb ta. „Üks õde oli alati arvanud, et peab rääkima kõigest, mis õppetunni plaanis on kirjas. Võis näha, kuidas jutuajamine inspiratsiooni järgimisest arutelu juhtimisel talle selgust tõi.”

Ühine lahenduste leidmine

Iga õpetusega kaasnevad omad võimalused, väljakutsed ja võimalikud õnnistused. Sellepärast ongi nõukogud tõhusad, kuna võimaldavad õpetajatel otsida ja leida Vaimu abil vastuseid *neile* eriomastele väljakutsetele.

Geoffrey Reid, kes teenib Ameerika Ühendriikides Arizona osariigis vaia pühapäevakooli juhatajana, ütleb, et õpetajate nõukogud toimivad kõige paremini, kui õpetajad mõistavad, et nende eesmärk on pidada nõu: „Siis nad mõistavad, et saavad üksteist aidata.”

Tema sõnul koondatakse vaias tähelepanu sellele, et õpetajad ei mõtleks mõtleks enam „Kas ma saan hästi hakkama?”, vaid „Kuidas sõnumit vastu võetakse?”.

Sama vaia Algühingu õpetaja Marisa Canova sõnul innustab ta vastuseks õpetajate nõukogus tuntud õhutusele oma 8-aastaste Ustavate klassi liikmeid üksteise eest palvetama. See toimib hästi, kuid ei pruugi olla sama tõhus täiskasvanute klassis. „Palvetamine iga liikme eest suures evangeeliumiõpetuse klassis võib olla koormav,” ütleb ta. „Õnneks küsivad õpetajad: „Kuidas saaksime kohandada seda oma klassile?” Ja me leiame üheskoos vastused”.

„Hindan õpetajate nõukogude puhul enim seda, et need annavad meile aega järele mõelda, kuidas ja miks me midagi teeme,” ütleb ta. Toest ja tagasisidest, tundest, et töötame ühise eesmärgi nimel, on suur abi. Mulle meeldib ka eri inimeste erinev vaatenurk. See aitab mul mõtiskleda millegi sellise üle, mille peale ma poleks ise tulnud.”

Kui osaleme õpetajate nõukogus ja jagame oma mõtteid, muutub meie nägemus elevandist nimega Evangeeliumi Õpetamine selgemaks. Nii nagu vend Sitole Aafrikas, nõnda avastavad paljud liikmed üle kogu Kiriku, et kui me oskame õpetada üha paremini Päästja viisil, ei muutu mitte ainult see, kuidas me õpetame, aga ka see, kuidas õpime. ■

MUUDATUSED 2018. A PÜHAPÄEVASTES KOOSOLEKUTES

Alates jaanuarist on Melkisedeki preesterluse ja Abiühingu koosolekutel mõningad muudatused. Nende muudatuste aluseks on see, mida liikmed on õppinud õpetajate nõukogu koosolekutel. Alates järgmisest kuust on need muudatused ja uued õppematerjalid ära toodud ajakirjade konverentsiväljaannetes, Evangeeliumi raamatukogu (Gospel Library) mobiilirakenduses ja aadressil LDS.org.

VIITED

1. Vt: Handbook 2: Administering the Church, 2010, 12.2.2.
2. Tähendamissõna on kirjas Dieter F. Uchtdorfi kõnes „What Is Truth?” (Kiriku Haridussüsteemi pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013), broadcasts.lds.org. Vt ka: Dieter F. Uchtdorf. What Is the Truth? – Friend, märts 2017, lk 2.
3. Leidmaks lisasoovitusi, vt Brian K. Ashton. Helping Youth Teach. – Liahona, aug 2016, lk 24–25.

„Paljud [vaimud] ootavad innukalt, et nende sõbrad, kes on veel elus, teeksid nende eest templitööd," ütles mu surnud vanavanaisa, kui ta ilmus mu vanaisale A. C. Nelsonile.

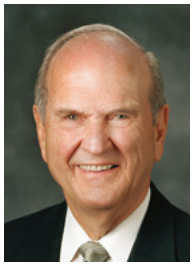

Juhataja Russell M. Nelson
Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja
Ja Wendy W. Nelson

Avage taevad

TEMPLI- JA PEREAJALOOTÖÖ KAUDU

2017. aasta konverentsi „RootsTech" ettekandes kutsusid juhataja Russell M. Nelson ja tema abikaasa Wendy viimse aja pühasid palvemeelselt kaaluma, milline võiks olla nende ohverdus, et teha rohkem templi- ja pereajalootööd.

Juhataja Nelson: Kui mu vanaisa A. C. Nelson oli kõigest kahekümne seitsme aastane noor abikaasa ja isa, suri tema enda isa. Umbes kolm kuud hiljem ilmutas tema surnud isa, minu vanavanaisa, end temale. See toimus 6. aprilli öösel 1891. aastal. Isa ilmumine jättis vanaisa Nelsonile nii sügava mulje, et ta pani selle kogemuse pere ja sõprade jaoks päevikusse kirja.

„Olin voodis, kui isa tuppa astus," kirjutas vanaisa Nelson. „Ta tuli ja istus voodiservale. Ta ütles: „Mu poeg, kuna mul oli mõni minut vaba aega, sain ma loa tulla mõneks minutiks sind vaatama. Tunnen end hästi, mu poeg, ja mul on olnud pärast surma palju teha.""

Kui vanaisa Nelson küsis temalt, millega ta oli tegelenud, vastas isa, et oli olnud hõivatud Jeesuse Kristuse evangeeliumi õpetamisega vaimumaailmas.

„Sa ei kujuta ette, mu poeg, kui paljud vaimud vaimumaailmas pole veel evangeeliumi vastu võtnud," ütles ta. „Kuid paljud võtavad selle vastu ja suur töö saab tehtud. Paljud ootavad innukalt, et nende sõbrad, kes on veel elus, teeksid nende eest templitööd."

Vanaisa Nelson ütles oma isale: „Isa, meil on kavas minna templisse ja lasta end sinu külge pitseerida niipea kui võimalik."

ILLUSTREERINUD BJORN THORKELSON; TAUSTA, MOBIILTELEFONI JA TAHVELARVUTI PILDID: GETTY IMAGES

A. C. Nelson, juhataja Russell M. Nelsoni vanaisa.

Mu vanavanaisa vastas: „Osalt seetõttu, mu poeg, ma sind vaatama tulingi. Meist saab veel pere ja elame läbi igaviku."

Seejärel küsis vanaisa Nelson: „Isa, kas evangeelium, nagu seda selles Kirikus õpetatakse, on õige?"

Ta isa osutas magamistoa seinal rippunud Esimese Presidentkonna pildile.

„Mu poeg, niisama kindlalt, nagu sa näed seda pilti, niisama kindlalt on evangeelium õige. Jeesuse Kristuse evangeeliumi võimuses on päästa iga mees ja naine, kes sellele kuuletub, ja mingil muul viisil ei või nad saada kunagi päästetud Jumala kuningriigis. Mu poeg, klammerdu alati evangeeliumi külge. Ole alandlik, ole palvemeelne, ole kuulekas preesterlusele, ole truu, ole ustav Jumalaga sõlmitud lepingutele. Ära tee kunagi midagi, mis Jumalat pahandab. Oo, milline õnnistus on evangeelium. Ole hea poiss, mu poeg!"

Õde Nelson: Mulle meeldib kõik see „ole". „Ole alandlik, ole palvemeelne, ole kuulekas preesterlusele, ole truu, ole ustav Jumalaga sõlmitud lepingutele. .. Ole hea poiss!" Kuus ole-käsku, mille esitas sulle lahkunud vanavanaisa. Ta kõlab paljuski nagu president Gordon B. Hinckley (1910–2008) ja tema kuus olge-käsku.[1]

Juhataja Nelson: Tõepoolest! Mu vanaisa jäetud ülestähendus on minu jaoks suure väärtusega. Me saime teada, et tema isa lapsed pitseeriti pärastpoole tema külge. Nõnda läks tema ilmumise põhjus täide.

Eelija vaim

Juhataja Nelson: Üks väga oluline nimi pühakirjades selgitab, miks pere on nii tähtis. See nimi on Eelija. EL-I-JAH tähendab heebrea keeles „Jehoova on mu Jumal".[2] Mõelge sellele! Eelija nimes peituvad heebrea keeles nii Isa kui ka Poja nimetused.

Õde Nelson: Eelija oli viimane prohvet, kes hoidis enne Jeesuse Kristuse aega Melkisedeki preesteluse pitseerimisväge. Eelija ülesandeks oli pöörata laste südamed isade ja isade südamed laste poole, et neid saaks pitseerida. Vastasel juhul „saaks terve maa tema tulekul *sootuks hävitatud*" (JSA 1:39; rõhutus lisatud). Need on päris karmid sõnad.

Juhataja Nelson: Tahaksin mõelda Eelija vaimust kui „Püha Vaimu ilmingust, mis annab tunnistust pere jumalikust loomusest".[3] Pühakirjajuhi järgi on „Eelija vägi .. preesterluse pitseerimisvägi, mille kaudu maa peal seotu või lahtipäästetu saab seotud või lahti päästetud taevas" („Eelija").

Õde Nelson: Seega kui ütleme, et Eelija vaim liigutab inimesi, et innustada neid otsima oma surnud sugulasi, siis ütleme tegelikult, et Püha Vaim õhutab meid tegema seda, mis võimaldab pered igaveseks kokku pitseerida.

Juhataja Nelson: Imeline on pöörata laste südamed nende isade poole, rääkides neile tähtsaid pereajaloolugusid, nii et need jõuaksid kohale ja oleksid meeldejäävad. Ehk tugevdab meie tunnistust see, kui pereajaloo dokumendid, lood, fotod ja mälestusesemed on alati meie silme ees (vt Mo 1:5). Kui paneme need oma seintele ja laudadele ning arvuti, tahvelarvuti ja isegi mobiiltelefoni taustapildiks, võime tunda õhutust paremateks valikuteks ning saame Issanda ja oma perega lähedasemaks.

Kuid kui jätamegi selle sellisele tasandile, pole me tegelikult teinud piisavalt. Kiriku liikmetena tekitab meil huvi pereajalootöö vastu Issanda õpetus, et meie esivanemaid ei saa teha täiuslikuks ilma meieta ja meid ei saa teha täiuslikuks ilma nendeta (vt ÕL 128:15). See tähendab, et meid tuleb ühendada üksteisega templi pühade pitseerimistalitustega. Me peame olema ahelas tugevad lülid alates esivanematest kuni järelpõlveni. Kui meie lugude- ja fotokogumikest peaks saama eesmärk omaette – kui teame, kes on meie esivanemad ja teame nende kohta midagi imetabast, kuid jätame nad teisel pool ilma talitusteta kitsikusse –, pole sellisest asjakäigust mingit abi meie esivanematele, kes jäävad vaimuvangla vangistusse.

Õde Nelson: Esivanemate lugude talletamine on oluline, kuid see ei peaks iial toimuma oma esivanemate talitustöö tegemise arvelt. Me peame võtma aega oma esivanemate talituskõlbliku teabe leidmiseks.

Juhataja Nelson: Ja see tähendab aja ohverdamist, mida veedaksime muidu teiste tegevustega. Meil on vaja veeta rohkem aega templis ja pereajalugu uurides, mille alla kulub ka andmetalletus.

Õde Nelson: Ohverdus toob tõepoolest õnnistust taevast.[4] Olen oma õnnistuseks leidnud palju esivanemaid, kelle suhtes olen kindel, et nad olid valmis sõlmima Jumalaga lepinguid ja saama neile olulised talitused. Aja jooksul olen

mõistnud, et kui olen tegelenud mingi ülekaaluka projektiga ning aeg, jõud ja mõtted on olnud lõpukorral, kuid ohverdasin aega mõne esivanema talituskõlbliku teabe leidmiseks või selleks, et nende eest asemikuna templisse minna, siis avanesid taevad ning jõud ja mõtted hakkasid voolama. Mingil moel oli mul piisavalt aega tähtajast kinni pidada. See oli ilmvõimatu, kuid nii juhtus iga kord. Templi- ja pereajalootöö toob mulle rõõmu, mis tõepoolest pole sellest maailmast.

Pereajaloo- ja misjonitöö

Juhataja Nelson: Kui oleksin täna misjonär, oleksid koguduses, kus teenin, minu kaks parimat sõpra koguduse misjonitöö juht ning koguduse templi- ja pereajaloonõustaja.

Inimestel on kaasasündinud soov teada midagi oma esivanemate kohta. See on meie misjonäridele loomulik võimalus. Kui misjonärid õpivad inimesi, keda nad õpetavad, armastama, küsivad nad loomulikult nende perede kohta. „Kas su vanemad on elus? Kas su vanavanemad on elus? Kas tead, kes on su neli vanavanemat?" Jutuajamine läheb ladusalt, kui neil, kes tunnevad tõmmet rääkida misjonäridega, palutakse rääkida neile armsatest inimestest.

Sel hetkel võib olla misjonäride, sealhulgas liikmetest misjonäride jaoks loomulik küsida: „Kas sa tead, kes on su vanavanavanemad? Kas sa tead nende nimesid?" Tõenäosus on suur, et Kirikuga tutvuja ei tea kõigi kaheksa vanavanavanema nime.

Seejärel saavad misjonärid soovitada: „Mul on meie kirikus sõber, kes saab aidata. Kui leiaksime mõne või ehk isegi kõigi sinu vanavanavanemate nimed, siis kas oma vanavanavanematest teadasaamine oleks seda väärt, et sellele paar tundi oma ajast kulutada?" See sõber kirikus on loomulikult koguduse templi- ja pereajaloonõustaja.

Õde Nelson: Ma arvan, et misjonäridel on lohutav teada, et nad pole iial üksi, kui leiavad ja õpetavad neid, kes on Jeesuse Kristuse taastatud evangeeliumi tõdedele vastuvõtlikud. President George Q. Cannon (1827–1901), kes teenis nelja Kiriku presidendi nõuandjana, õpetas, et need, kes liituvad sel viimsel ajal Kirikuga, liituvad just nimelt seetõttu, et nende esivanemad on palvetanud, et keegi nende järelpõlvest liituks Kirikuga, nii et nemad, esivanemad, võiksid saada asemiku vahendusel neile olulised talitused.[5]

Ülendus: pereasi

Juhataja Nelson: ülendus on pereasi. Pere võib saada ülendatud vaid Jeesuse Kristuse evangeeliumi päästvate talituste kaudu. Ülim eesmärk, mille poole pürgime, on õnnelik pere – saanud templianni, pitseeritud ja valmistunud igaveseks eluks Jumala juures.

Õde Nelson: Iga klass Kirikus, kus me käime, iga kord, kui teenime, iga leping, mille Jumalaga sõlmime, iga preesterluse talitus, mille saame, kõik, mida Kirikus teeme, juhatab meid pühasse templisse, Issanda kotta. Abielupaar ja nende lapsed võivad saada pitseerimistalituse kaudu väga palju väge, kui nad peavad kinni oma lepingutest.

Juhataja Nelson: Me valime iga päev seeläbi, mida mõtleme, tunneme, ütleme ja teeme, kus me tahame igavesti elada. Meie Taevane Isa on kuulutanud, et Tema töö ja hiilgus on tuua oma lastele surematus ja igavene elu (vt Ms 1:39). Kuid Ta *tahab*, et me valiksime Tema juurde naasmise. Ta ei sunni meid mingil viisil. Täpsus lepingute pidamisel näitab Talle, kui palju me tahame Tema juurde

elama naasta. Iga päevaga me kas läheneme oma hiilgavale igavese elu lubadusele või kaugeneme sellest. Igaüks meist peab pidama kinni oma lepingutest, parandama iga päev meelt ja püüdma sarnaneda rohkem meie Päästjaga. Siis ja üksnes siis saavad pered olla koos igavesti.

Õde Nelson: Mul on tunnistus, et olgu teie elu praegu kuitahes imeline või kuitahes heidutav ja südantlõhestav, teie osalus templi- ja pereajalootöös muudab selle paremaks. Mida te oma elus praegu vajate? Rohkem armastust? Rohkem rõõmu? Rohkem enesevalitsust? Rohkem rahu? Rohkem tähendusrikkaid hetki? Rohkem tunnet, et teist on kasu? Rohkem lõbu? Rohkem vastuseid eneseotsinguga kaasnevatele küsimustele? Rohkem usalduslikke sidemeid teistega? Pühakirjast loetu paremat mõistmist? Suuremat võimekust armastada ja andestada? Suuremat võimekust väega palvetada? Suuremat inspiratsiooni ja loomingulisust töös ja muudes projektides? Rohkem aega selle jaoks, mis on tõeliselt tähtis?

Palun hardalt, et ohverdaksite oma aega Issandale, veetes üha enam aega templi- ja pereajalootööd tehes, ning siis vaadake, mis juhtub. Mul on tunnistus, et kui näitame Issandale, et meil on oma esivanemate aitamisega tõsi taga, avanevad taevad ja me saame kõik, mida vajame.

Juhataja Nelson: Teiste templi- ja pereajaloo kogemused võivad meid terve päev inspireerida. Kuid selleks, et seda rõõmu ise tunda, peame midagi ette võtma. Tahaksin esitada meile kõigile üleskutse, et see imeline tunne, mis selle tööga kaasneb, võiks jätkuda ja koguni tugevneda. Kutsun teid palvemeelselt kaaluma, millise ohverduse – ja eelistatavalt aja ohverduse – võite tuua, et teha sel aastal rohkem templi- ja pereajalootööd.

Me oleme hõivatud Kõikvõimsa Jumala tööga. Ta elab. Jeesus on Kristus. See on Tema Kirik. Meie oleme Tema lepingulapsed. Ta võib meie peale loota. ■

Artikli aluseks on ettekanne, mis peeti 11. veebruaril 2017 Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis Salt Lake Citys pereajalookonverentsil „RootsTech 2017". Ettekande salvestise vaatamiseks inglise, portugali või hispaania keeles vt lds.org/go/1017Nelson.

VIITED

1. Vt: Gordon B. Hinckley. Prohveti nõuanne ja palve noortele. – Liahoona, apr 2001, lk 30–41.
2. Märksõna „Eelija". – Pühakirjajuht.
3. Russell M. Nelson. A New Harvest Time. – Ensign, mai 1998, lk 34.
4. Vt: „Au olgu mehel". – Kiriku lauluraamat, lk 19.
5. Vt: Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon. Toim Jerreld L. Newquist, 2 kd, 1974, 2. kd, lk 88–89.

HEA TEADA ENNE MINEKUT:

templis ristimised

Pole põhjust oodata. Kõik väärilised liikmed, nende seas noored ja uued liikmed, võivad teenida templis juba praegu.

Heather J. Johnson
Kiriku ajakirjad

„Olgem templiskäiv ja templit armastav rahvas," ütles president Howard W. Hunter (1907–1995). „Tõtakem templisse nii tihti, kui .. meie isiklik elu võimaldab. Me ei peaks minema üksnes oma surnud esivanemate pärast, vaid ka selleks, et saada isiklikult õnnistatud templis kummardamise eest ning tunda pühadust ja turvalisust, mida nende pühade ja pühitsetud seinte vahel pakutakse." (A Temple-Motivated People. – Ensign, veeb 1995, lk 5)

See nõuanne käib kõikide Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmete kohta – isegi kui olete alles hiljuti ristitud liige. Senikaua kui olete vääriline, ei ole mingit ooteperioodi, enne kui võite templisse minna. Kohe, kui saate ristitud ja kinnitatud, võite saada piiratud kasutusõigusega templisoovituse.

See soovitus võimaldab teil siseneda templisse ja teha asendusristimisi ja -kinnitamisi surnud esivanemate eest. Kui te templis teenite ja Jumalat kummardate, siis võite tugevdada oma tunnistust evangeeliumist.

Natalia Lorena Figueroa Argentinast ütles oma esimese templikogemuse kohta: „Templi ristimisruumis nägin, kuidas üks vend sai ristitud minu vanaisa ja onude eest. Seejärel ristiti mind minu vanaema ja tädide eest. Ma tundsin uskumatut rõõmu. Silmi tulid pisarad ja ma tundsin rinnus põletavat tunnet nagu ei kunagi varem. Sarnased õnnistused ootavad neid, kes on piiratud kasutusõigusega templisoovituse väärilised. ■

KORDUMA KIPPUVAD KÜSIMUSED

Kuidas ma saan piiratud kasutusõigusega soovituse?

- Sa pead olema 12-aastane või vanem ning olema vääriline Kiriku liige. Mehed peavad olema saanud Aaroni preesterluse, mis antakse tavaliselt nädal pärast ristimist.
- Templisoovituse saamiseks pead sa vestlema oma piiskopi või koguduse juhatajaga. See vestlus sarnaneb sellega, mis teil oli enne ristimist. Te arutate tunnistuse üle evangeeliumist ja käskudest kinnipidamise üle.
- Soovitus kehtib ühe aasta.

Mis on mõned piiratud kasutusõigusega soovitusega seotud õnnistused?

- Saate teenida oma surnud esivanemaid ja teisi surnuid, sooritades nende eest asendusristimisi ja -kinnitamisi.
- See meenutab teile teie enda ristimist ja kinnitamist ning sõlmitud lepinguid.
- Isegi kui te ei saa tihti templis käia, võite kanda templisoovitust endaga kaasas kui pidevat meeldetuletust templist ja otsusest olla selle vääriline.
- Piiratud kasutusõigusega soovituse väärilisena elamine aitab teil valmistuda saama isiklikke templitalitusi – templiandi ja pitseerimist.

Kuidas peaksin templis käimist planeerima?

- Küsige koguduse juhtidelt, näiteks koguduse misjonitöö juhatajalt või Abiühingu juhatajalt, abi templisse mineku planeerimisel.
- Iga templi ristimisruumi ajakava on leitav veebis aadressil temples.lds.org. Võite samuti helistada templisse info saamiseks.
- Kui te lähete templisse esimest korda, siis võite aja kinni panna. Niiviisi on nad paremini valmistunud teid vastu võtma ja selgitama, mida te templis teete.

- Kandke templisse sisenedes samu riideid kui kirikusse minnes.
- Võtke kaasa lisapaar valget aluspesu. Mõned templid annavad valge aluspesu omalt poolt, mõned mitte. Templis on saadaval valged ristimisriided ja rätikud.

Mida ma peaksin ootama, kui lähen templisse asendusristimisi ja -kinnitamisi tegema?

- Kui te templisse sisenete, siis leiate esmalt templisoovituse laua. Templitöötaja kontrollib teie soovitust.
- Mehed ja naised lähevad seejärel eraldi riietusruumidesse riideid vahetama. Riietusruumis on privaatsed kabiinid, kus võite vahetada oma riided valgete ristimisriiete vastu.
- Templitöötajad juhatavad teid, kuhu minna, et sooritada asendusristimisi ja -kinnitamisi.
- Ristimised ja kinnitamised, milles te osalete, sarnanevad teie enda ristimise ja kinnitamisega, kuid te tegutsete surnud inimese asemikuna.
- Kui olete talitustes osalenud, lähete tagasi riietusruumi ja vahetate riided.
- Templis käimise pärast ei peaks närveerima. Templitöötajad on alati saadaval kõikjal, kuhu te templis lähete. Nemad aitavad teid.

Lahkhelide lahendamine

abielus

S. Brent Scharman
VAP pereteenistuse endine nõustaja, pensionär

Matt ja Margaret (kõik nimed on muudetud) lülitasid pärast üldkonverentsi lõpuistungit televiisori välja. Sõnumid olid olnud inspireerivad ja nad olid nautinud positiivset õhkkonda, mis sel nädalalõpul nende kodu täitis.

Keegi poleks saanud olla rohkem pettunud kui Matt ja Margaret, sest vähem kui ööpäeva pärast tekkis neil tuline vaidlus, kas jätta ootamatu preemia, mille Matt töölt oli saanud, säästudeks või osta selle eest vanematele lastele kooliriideid. Vaidlus ei lahenenud ning Matt ja Margaret asusid muude asjatoimetuste kallale, kumbki tundes, et teda ei mõisteta.

Selleks, et abielu kestaks ja oleks õnnelik, peavad abikaasad õppima lahendama lahkhelisid nii, et mõlemad tunnevad, et teine teda mõistab ja et otsuse langetamisel on mindud rahuldavale kompromissile.

Lahkhelide lahendamine armastavas õhkkonnas toob imelisi õnnistusi.

Vaimne hoiatus ja juhatus

Pühakirjad ning prohvetite ja apostlite sõnad pakuvad tüli kohta rohkeid hoiatusi. Me loeme 3. Nefi raamatust: „See, kellel on tüli vaim, ei ole minust, vaid on kuradist, kes on tülide isa" (3Ne 11:29). Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas, et Saatan „näeb vaeva, et lüüa ebakõla kiilu isa ja ema vahele. Ta ahvatleb lapsi olema vanematele sõnakuulmatud. .. Saatan teab, et kindlaim ja tõhusaim viis Issanda tööd häirida on nõrgendada perekonna toimet ja kodu pühadust."[1]

Eriarvamused, erinevad harjumused ja taust on paratamatud, kuid meil on rohkesti abivahendeid, mis aitavad teada, kuidas toime tulla. Abi võib saada pühapäevasel jumalateenistusel ja Kiriku väljaannetest saadud õpetustest ja juhatusest ning vajadusel lisaks sellele ka väärt asjatundlikust informatsioonist. Abikaasad saavad õppida meetodeid, kuidas lahkarvamusega toime tulla. Inspiratsioon võib viia südamemuutuseni, tänu millele mõlemad abikaasad leebuvad.

ILLUSTREERINUD SALLY WERN COMPORT

President Thomas S. Monson on hoiatanud: „Mõned meie suurimatest võimalustest näidata armastust avanevad koduseinte vahel. Armastus peaks olema pereelu keskmeks, kuid siiski ei ole see mõnikord nii. Tuleb ette liiga palju kannatamatust, liiga palju vaidlemist, liiga palju tülisid, liiga palju pisaraid.”[2]

Kui probleemid jäävad ja hakkavad pereelu hävitama, võivad lahkhelide põhjused muutuda tõsisemaks, näiteks viia ebaküpse käitumise, isekuse, soovini võimuvõitluses peale jääda ja uhkuseni. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) on õpetanud: „Olen juba ammu tundnud, et õnnelikus abielus on tähtsaim tegur tõsine mure oma kaaslase hea enesetunde ja heaolu pärast. Enamikul juhtudest on isekus põhitegur, mis põhjustab vaidlusi, lahkuminekut, lahutust ja murtud südameid.”[3]

Vanem Marvin J. Ashton (1915–1994) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist on samuti märkinud: „Kui mõelda tülist tekkinud halvale tundele ja ebameeldivusele, on hea küsida: „Miks ma selles osalen?” ..

Tähtis on mõista, et me ise otsustame, kuidas käituda. Selle murekü-simuse taga on igivana probleem, milleks on uhkus.”[4]

Sõltumata probleemide põhjusest peame õppima nende püsides uusi oskusi ja pehmendama oma südant.

Lahkhelide põhjused

Lahkhelideks on palju põhjuseid, mis ulatuvad isiklikust pealiskaudsest erapoolikusest sügavasti juurdunud suhtlusviisini. Lisaks isekusest ja ebaküpsusest jagusaamisele seisavad abikaasad silmitsi muude levinud tülipõhjustega, nagu näiteks järgmised:

noorpaar õpib kohanema teineteise käitumislaadiga	meeste ja naiste loomulikud erinevused	kurnatusest tekkinud ärrituvus	eriarvamused parima lastekasvatuse või raha kasutamise osas
valikuvabadust kasutama õppivad lapsed	erimeelsus selles, mis meeldib ja mis on vastumeelne	ülereageerimine pingele	mõistmatus või oskamatus lahkheli lahendada

Hoiatused vihastamise eest

Paljud lahkhelid tekivad abielus või perekonnas kontrollimatu viha tõttu. Kui me pole ettevaatlikud, võime jäädagi pärast vihast vahejuhtumit mõtlema, kuidas meile tehti ülekohut. Mida kauem me selle üle mõtiskleme, seda enam põhjuseid oma vaatenurga õigustamiseks suudame välja mõelda. Selliste mõtete haudumine ei lase meil rahuneda, ja kui järgmine vihalaine kerkib enne eelmise lahendamist, võib hormonaalne reageering viia uute vihapurseteni.

Näiteks kirjeldas ühel nõustamisel Marilyn, kui masendav oli lamada voodis pärast seda, kui nad olid abikaasaga teineteise peale karjunud. „Teadsin, et mul on õigus," ütles ta. „Teadsin, et ta paneb tule põlema ja vabandab, aga ta ei teinud seda. Mida enam ma sellele mõtlesin, seda vihasemaks ma sain. Kui kuulsin, kuidas ta hakkab norskama, ei suutnud ma seda enam taluda. Hüppasin voodist, karjusin veel tema peale ja läksin siis alumisele korrusele. Suudate uskuda, et ta ikkagi ei vabandanud?" Marilyni kogemus on hea näide sellest, kuidas vihane olles mitte käituda.

Harjumusi, koguni lühiajalisi, näib olevat raske murda. Kuid abikaasadel on võimalik õppida oskusi, millest on neile abi. Järgnevalt mõned kasulikud tavad:

Vaidlusta kiiresti oma mõtted.
Meie näites oleks võinud Marilyn endamisi öelda: „Näib, et mul on õigus, kuid ma reageerin üle. Suhe abikaasaga on mulle olulisem kui see, mille üle vaidlesime."

Päästa see valla produktiivsel viisil.
Oma tunnete karjumine ei aita sul neist vabaneda. Mida enam viha välja valada, seda tugevamaks tunded muutuvad.

Alusta otsast peale.
Saa olukorrast teadlikuks lahkarvamuse alguses. Uuringud on näidanud, et esimese kolme kuni viie minuti jooksul pannakse alus sellele, mis tõenäoliselt järgneb. Ütle: „Asi võtab halva suuna. Alustame algusest peale."

Leia midagi, mis tähelepanu kõrvale tõmbab.
Vali midagi muud, mille üle mõelda, või mine jalutama.

Lase tunnetel jahtuda,
enne kui probleemi lahendada püüad. Oota, kuni võimalik keemiline reaktsioon on lõppenud.

Kuula rahustavat muusikat
või loe meeltülendavat kirjandust.

Pane oma mõtted kirja.
Mõne jaoks aitab see suurendada eneseteadvust.

Sammud lahkheli lahendamiseks

VAP pereteenistuse abielu tugevdamise käsiraamatus „Strengthening Marriage” soovitatakse lahkhelide lahendamiseks kolme sammu: 1) arvamuse avaldamist, 2) muredest teadlikuks saamist ja 3) mõlemale rahuldustpakkuvate lahenduste valimist.[5] Nende sammude aluseks on koostööaldis suhtlemis- ja jagamisstiil, mille käigus käsitletakse kõigi osapoolte probleeme.

1. Arvamuse avaldamine	2. Muredest teadasaamine	3. Mõlemale rahuldustpakkuvate lahenduste valimine
Kumbki jagab ausat arvamust, kuid teeb seda teist ründamata. Vahel lahendab probleemi hoolikas järelemõtlemine, kuna selgub, et lahkarvamuse puhul oli tegu vaid arusaamatusega. Näiteks kui mees nõuab naise arvates isekalt, et naine tuleks koos temaga vaatama gümnaasiumi korvpallimängu, selle asemel et minna kahekesi õhtustama, võib naine jõuda arusaamiseni, et mees polegi nii huvitatud korvpallist, vaid soovib üksnes pöörata tähelepanu mängijale, kes ei käi enam kohal tema pühapäevakooli tunnis.	Abikaasad süvenevad muredesse sügavuti. Eesmärk on mõista teineteise muresid ja neid tunnistada. Jätkates korvpalli näitega, võib naine, kes küll mõistab abikaasa muret õpilase pärast, uskuda, et mehel on kujunemas tavaks eelistada alati teiste vajadusi abielu omadele. Sel juhul tuleks pidada tõsisem jutuajamine, mille käigus kumbki väljendab tundeid taktitundeliselt ja vastuseis annab järele koostööle.	Abikaasad pakuvad ideid ja otsustavad, millised lahendused rahuldaksid mõlemaid. Eesmärk on leida, mida kumbki saaks ise teha mureküsimuste käsitlemiseks, selle asemel et leida, mida saaks teha abikaasa. Selline arutelu võib panna proovile küpsuse ja kannatlikkuse, kuid tekitab aja jooksul usku, et tundeid väljendada on turvaline, ja kindlust, et mõlema soovidest räägitakse. Abikaasad võivad jõuda kokkuleppele, et käivad ühel reedeõhtul koos korvpallimängu vaatamas, ühel reedeõhtul käib mees vaatamas mängu üksinda ja kahel reedeõhtul tehakse midagi kahekesi. See, kuidas abikaasad otsustavad reedeõhtut veeta, ei oma nii suurt tähtsust kui see, et otsuse tegemise protsess rahuldaks mõlemaid.

Lahkhelide lahendamise tulemused

Lahkhelide lahendamine armastavas õhkkonnas toob imelisi õnnistusi. Nende õnnistuste seas on turvalisus, isiklik areng, mis toob hingerahu, tugevam usk, parem iseloom ja isiklik õigemeelsus.

Kui lahkhelid on lahendatud, leiavad oma koha uued tavad. Abikaasadel avaneb võimalus väljendada positiivseid mõtteid ja olla toetav. Abiühingu üldjuhataja, õde Jean B. Bingham on öelnud: „Sõnadel on üllatav vägi nii üles ehitada kui ka maha kiskuda. Ilmselt võime kõik meenutada negatiivseid sõnu, mis meid heidutasid, ja armastusega öeldud sõnu, mis hinge hõljuma panid. Kui otsustame öelda teiste kohta – ja teistele – vaid positiivset, ülendab see ümberolijate meelt, tugevdab neid ning aitab teistel Päästja kombel järele teha."[6]

Abikaasad, kes on teinud pikki edusamme lahkhelide lahendamisel, lõikavad soovitud tasu. Üks abielumees, kelle suhe oli olnud varem probleemne, ütles: „Mul on raske olnule tagasi vaadata ja seda tõeks pidada. Kuidas sain oma naist sel viisil kohelda? Olen tänulik, et Vaim haaras mu tähelepanu ning et mu naine on olnud minuga kannatlik."

Kokkuvõte

Lahkhelide lahendamine nõuab teadlikke jõupingutusi ja neile kindlaks jäämist. Juba järgmine asi, mida ütlete või teete, võib panna teie abielus aluse positiivsemale suhtlemisele. Ka teie saate lõigata Vaimu vilju, mis said osaks nefilastele: „Maal ei olnud mingit tülitsemist Jumala armastuse pärast, mis elas inimeste südametes.

Ja ei olnud kadetsemist ega riidu ega rahutusi .. ja tõepoolest ei saanud olla õnnelikumat rahvast." (4Ne 1:15–16) ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

VIITED

1. M. Russell Ballard. The Sacred Responsibilities of Parenthood. Brigham Youngi Ülikooli pühalik koosolek, 19. aug 2003, lk 3, speeches.byu.edu.
2. Thomas S. Monson. Armastus – evangeeliumi olemus. – 2014. a kevadine üldkonverents.
3. Gordon B. Hinckley. Loyalty. – Liahona, mai 2003, lk 59.
4. Marvin J. Ashton. No Time for Contention. – Ensign, mai 1978, lk 9.
5. Vt: Strengthening Marriage: Resource Guide for Couples, 2006, lk 19–20.
6. Jean B. Bingham. Toon oma koju evangeeliumi valgust. – 2016. a sügisene üldkonverents.

Reeglid probleemide arutamiseks

Allpool on loetletud mõned mõtted, mis suurendavad lahkhelide eduka lahendamise tõenäosust:

- Otsi vaimset abi.
- Otsusta, millal ja kus rääkida, kui probleeme on olnud murettekitavalt palju.
- Püüa mõista, selle asemel et vaielda.
- Lase abikaasal rääkida.
- Räägi tasase häälega ja ole sõbralik.
- Pea vajadusel pausi.
- Kasuta sündsaid sõnu.
- Pea teemast kinni. Aruta vaid seda, mis hetkel muret teeb.
- Ära tarvita kunagi vägivalda.
- Ära ähvarda lahutada või lahku minna.
- Leia mõõdetavaid lahendusi, nagu: „Mina kutsun pere palvetama ja sina juhatad pereõhtut."
- Ole valmis eranditeks.
- Nõustu erapooletute meeldetuletustega, nagu: „Las kalender ütleb, kelle kord on nõusid pesta."
- Vajadusel hinda lahendusi uuesti ja muuda neid.

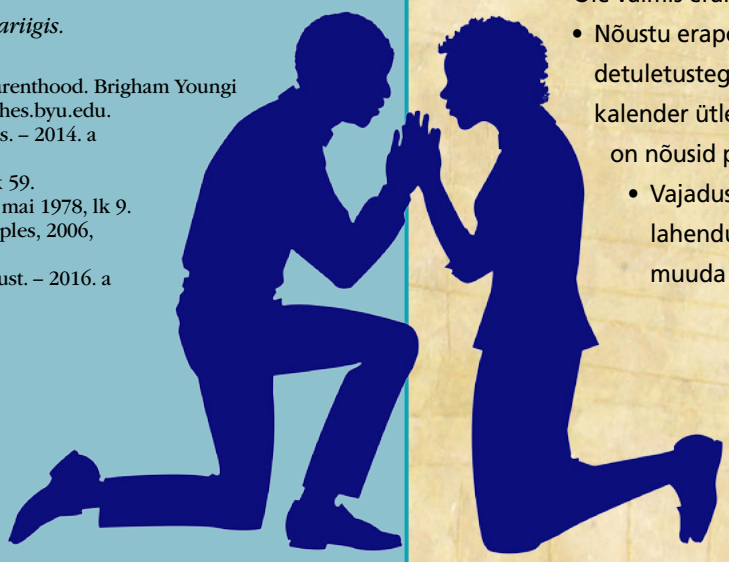

Abi leidmine
pärast Nancy surma

Mida mul oli vaja teha, et aktiveerida oma elus Jeesuse Kristuse tervendav vägi?

Darren Wilcox

2016. a veebruaris suri mu naine Nancy pärast 11aastast heitlust rinnavähiga. Neile, kes pole kogenud sarnast kaotust, on võimatu kirjeldada tohutut leina, mida ma esimestel kuudel pärast tema surma tundsin. Kurbus, ahastus, armetus, valu – ükski neist sõnadest pole piisav. See oli talumatu.

Päästja tervendav vägi

Olen ammu mõistnud, et Jeesus Kristus „laskus .. allapoole kõiki asju" (ÕL 88:6), et Ta saaks „aidata oma rahvast vastavalt nende jõuetusele" (Al 7:12). See tähendab, et Päästja lepituse vägi ulatub kaugemale ülestõusmise tagamisest ja pattudest lunastamise kindlustamisest. Selle väega saab Ta ka meid tervendada, kui kannatame ja seda vajame. Oma leinas püüdsin ma kiiresti, peaaegu meeletult teada saada, mida pean tegema, et seda külge Päästja väest elus aktiveerida. Uurisin nädalaid pühakirju ja Kiriku üldjuhtide kõnesid. Uskusin siiralt, et Päästjale endale osaks saanud märkimisväärse valu ja ohverduse hinnaga on minu valu Talle teada. Kuid kuidas Tema teadmised mind aitavad? Kuna Ta kannatas minu *eest*, siis mida pidin mina tegema, et saada abi, mida Ta oskab seeläbi pakkuda?

Pärast suurt uurimist, õppimist, palvetamist ja templis teenimist hakkasin ma mõistma. Esmalt hakkasin nägema selgemini, et Issand on meie perekonda juba aidanud, tröööstinud ja toetanud, eriti Nancy surmale eelnenud nädalatel. Meile said osaks imetabased vaimsed kogemused, milles tunnen nüüd ära õnnistused, mis lähtuvad meile Päästja lepituse tõttu kättesaadavast tervendavast ja tugevdavast väest. Ja pelk teadmine, et Päästja väga isiklikul kombel meie eest hoolt kandis, oli juba iseenesest tohutu tröööst. Vana aja Sadraki, Meesaki ja Abednego sarnaselt on Ta olnud koos meiega „tulises kannatusteahjus" (vt Tn 3:17).

Usaldage Issandat

Lisaks sain teada, et selleks, et Issand saaks meid tröööstida ja tervendada, peame midagi tegema. Seejuures on meile kõige tähtsam Teda usaldada. See võib olla raske. Miks peaksin usaldama Jumalat, kui Ta oleks võinud Nancy surma ära hoida? Vastuseks sellele küsimusele mõtisklesin lakkamatult millelegi, mida Issand ütles prohvet Joseph Smithile:

„Te ei või praegu, oma loomulike silmadega, näha oma Jumala kavatsusi nende asjade suhtes, mis tulevad edaspidi, ega seda auhiilgust, mis rohkele viletsusele järgneb" (ÕL 58:3).

Meid õnnistati paljude tunnustähtedega, et Nancy surm just nii ja just sel ajal oli Issanda tahe. Olen hakanud mõistma, et kõiketeadev ja armastav Isa on lasknud meil saada sellise kannatuse osaliseks, kuna Tema täiuslikus

ILLUSTREERINUD IKER AYERSTARAN

ILLUSTREERINUD ATLANTA TEMPEL GEORGIA OSARIIGIS AMEERIKA ÜHENDRIKIDES

plaanis on see millegipärast meie pere ülenduseks vajalik. Seda teades mõistan ma, et minu osa Tema plaanis pole pelgalt pidada vastu, vaid „[pidada] hästi vastu" (ÕL 121:8). Niipalju kui suudan selle kannatuse Temale pühendada, ei saa ma mitte ainult abi, vaid mind ka pühitsetakse. Olen seda juba mitmeti kogenud.

Olen andnud ka meie lastele nõu teha seda, mida olen ise selle protsessi käigus õppinud:

- Laske valusatel karmidel kogemustel teha teist tublimad jüngrid.
- Palvetage südamepõhjast.
- Kui olete Jumala peale vihane, et Ta laseb traagilistel sündmustel juhtuda, paluge Tal asendada viha usu ja kuulekusega.
- Andke lubadus, et armastate Teda ja jääte lõpuni ustavaks.
- Jooge lakkamatult Jumala sõnast – pühakirjadest ning nüüdisaja prohvetite ja inspireeritud õpetajate kõnedest ja kirjutistest.
- Minge templisse isuga õppida igavikulisi asju.
- Leidke inimesi, kelle isiklikust kriisist on saamas usukriis, ja tugevdage neid oma tunnistusega nendest õpetustest.

Apostli tunnistus

Umbes kuu aega pärast Nancy surma saabus õhtu, mil lein oli täiesti muserdav. Olin tundnud kogu selle päeva jooksul sügavat kurbust ja ahastust. Mulle meenus, et vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist oli õpetanud, et „päästetee on läinud alati .. Ketsemani kaudu".[1] Kuigi minu kannatusi ei saa võrrelda Päästja omadega, olin mina tol õhtul keset omaenda „süngeid ja mõrusid tunde".[2]

Kui olin seda mõnda aega läbi elanud ja abi saamiseks palvetanud, meenus mulle miski, mida olin aastaid tagasi lugenud ja arvutis järjehoidjatesse lisanud. Otsisin selle kirjutise üles ja kerisin allapoole, kuni leidsin, mida otsisin. See oli vestlus vanem Richard G. Scottiga Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist (1928–2015), mille käigus temalt küsiti tema naise Jeanene'i kaotamise kohta vähile 1995. aastal. Vanem Scott vastas: „Esiteks, .. ei kaotanud ma teda. Ta on teisel pool eesriiet. Meid on selles pühas templitalituses kokku pitseeritud ja me oleme koos igavesti."[3]

Tol õhtul tulid need sõnad sellise väega, mida ma pole eales varem tundnud. Otsekui oleks tuletorni märgutuli pimedal ööl sisse lülitatud. Ma ei ole iial lugenud midagi, mis oleks mulle nii ootamatult ja sügavalt mõjunud. Valu

ja pimedus olid kadunud. Tundsin end nagu Alma, kui ta „ei mäletanud enam oma valu” (Al 36:19). See apostellik tunnistus tungis mulle südamesse. Imestasin, et üks lapsest saadik mõistetud idee näis äkitselt nii tähelepanuväärne. Avastasin end mõtisklemast, kuidas on võimalik, et vanem Scott võis midagi sellist teada. Ja hetkega mõistsin, et ka mina tean. Kui olen ustav, saan loota kõigele samale nagu vanem Scottki. Kuigi ka pärast seda on kahtlemata olnud nukrust ja leina, pole ma enam iial tundnud tolleõhtust sügavat valu ja kurbust.

See on vägi, mille ulatab meile Päästja, et aidata meid katsumustes. Tean, et meie pere lein ei kao kunagi täielikult, kuid see neeldub niinimetatud Päästja lepituse „tugevdavatesse” ja „täiustavatesse” õnnistustesse.[4] Oleme saanud Päästjaga lähedasemaks, tundnud Tema kinnitust ja saanud tuge kindlast lepingutealusest. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Georgia osariigis.

VIITED

1. Jeffrey R. Holland. Lessons from Liberty Jail. Brigham Youngi Ülikooli pühalik koosolek, 7. sept 2008, lk 6, speeches.byu.edu.
2. Dieter F. Uchtdorf. Tema hellade käte vahel. – Esimese Presidentkonna sõnum, märts 2015.
3. A Sure Witness of Jesus Christ: Elder Richard G. Scott. – lds.org/prophets-and-apostles.
4. Vt: Bruce C. Hafen ja Marie K. Hafen. The Contrite Spirit: How the Temple Helps Us Apply Christ's Atonement, 2015, lk 34–52.

Pärast 11aastast võitlust rinnavähiga suri Nancy Jean Newton Wilcox 2016. aastal.

JEESUSE KRISTUSE TOEL

„Jesaja õpetas, et Messias kandis meie valusid (Js 53:4). Jesaja õpetas ka, et Ta teeb meid tugevaks: „Ära karda, sest mina olen sinuga; ära vaata ümber, sest mina olen su Jumal: ma teen sind tugevaks, ma aitan sind” (Js 41:10). . .

Nii me näeme, et tänu lepitusele on Päästjal vägi meid aidata ning leevendada kõiksugu surelikkuse valusid ja viletsust. Mõnikord Tema vägi tervendab, kuid pühakirjade ja enda kogemuse kaudu õpime, et mõnikord aitab Ta meid, andes meile jõudu või kannatlikkust raskustes vastu pidada. . .

Päästja lepitus teeb palju enamat kui tagab meile surematuse üldise ülestõusmise kaudu ja annab meile võimaluse saada meeleparanduse ja ristimise abil patust puhtaks. Lepitus annab meile ka võimaluse hüüda appi Teda, kes on kogenud kõiki meie surelikke nõrkusi, et anda meile jõudu surelikkuse koormaid kandes vastu pidada. Tema tunneb meie hingepiinu ja on meile toeks. Ta on nagu halastaja samaarlane, kes leiab meid haavatuna teepervelt, seob meie haavad ja hoolitseb meie eest (vt Lk 10:34). Jeesuse Kristuse ja Tema lepituse tervendav ja jõuduandev vägi on kõikide jaoks, kes abi paluvad. Ma tunnistan sellest ja ma tunnistan ka Päästjast, kes teeb selle kõik võimalikuks.”

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Jõu leidmine Jeesuse Kristuse lepitusest. – 2015. a sügisene üldkonverents.

„TULGEM ISEENDAGA TOIME JA OLGEM ISESEISVAD"

Kui viimse aja pühad kogu maailmas võtavad omaks Kiriku enesega toimetuleku algatuse põhimõtted ja õpetused, lõikavad nad vilju, milleks on õnnistamine „suurema lootuse, rahu ja eduga".

Enne Kiriku liikmeks saamist oli Peter Uglow veetnud enamiku täiskasvanuelust finantsilist edu taga ajades. Ja pealtnäha tundus, et ta oli selle leidnud. Oli ta ju omanud ja juhtinud mitut äriettevõtet.

Kui üks kohalik Kiriku juht Inglismaal West Midlandis palus Peteril liituda Kiriku enesega toimetuleku algatuse vahendusel pakututava isiklike rahaasjade grupiga, kahtles ta, et ta sel kursusel midagi õpib. Kuid kui Peter hakkas grupis osalema, mõistis ta ruttu, kui palju oli tal veel õppida.

„Kursus ei ole ainult rahaasjadest. See on vaid pool loost," ütleb ta. „Minu jaoks oli kõige tähtsam õppida uskuma Taevasesse Isasse – kuidas Ta annab meile kõik ajalikud õnnistused ja avab ukse tõelisele enesega toimetulekule, kui järgime Tema vaimset juhatust."

Isiklike rahaasjade grupi liikmena õppis Peter selliseid praktilisi oskusi nagu pere väljaminekute jälgimine, eelarve koostamine ja selle järgi elamine, võla vähendamine ja tuleviku nimel säästmine. Peter ja ta naine rakendasid usku Jeesusesse Kristusesse ja olid töökad ning tasusid oma oskuste abil suure võla.

„Ilma võla ja finantsilise korralagedusega kaasneva hirmuta on mul palju kergem ja vabam olla," ütleb ta. „Tunnen nagu ei eales varem Taevase Isa ohtraid õnnistusi. Olen õppinud, kuidas Tema poole pöörduda ja kuulata Ta vastuseid, kui vajan abi oma ajalikes asjatoimetustes."

Enesega toimetuleku algatus

Enesega toimetulek on enam kui hea töö, toidutagavara või raha pangas. Pigem on see „võime, pühendumus ja pingutus, et pakkuda vaimseid ja ajalikke eluks vajalikke vahendeid nii endale kui perele. Kui [Kiriku] liikmed tulevad enesega toime, suudavad nad ka paremini teenida teisi ja hoolitseda nende eest,"[1] tõstes ühe juhtpõhimõttena elus troonile töö.

President Thomas S. Monson on õpetanud: *„Enesega toimetulek* on meie töö vili ja ümbritseb kõiki muid sotsiaalabi tavasid. See on meie vaimse ja ajaliku heaolu oluline osa. .. Töötagem selle nimel, mida vajame.
Tulgem iseendaga toime ja olgem iseseisvad. Pole muud teed päästeni jõudmiseks. Pääste on isiklik ja me peame omaenda päästmise nimel tegutsema nii ajalike kui vaimsete asjadega."[2]

Alates 2014. aastast on enesega toimetuleku algatuses kohalike preesterluse juhtide juhatusel osalenud rohkem kui viissada tuhat viimse aja püha enam kui saja rahva seas. Kirik tutvustab praegu seda algatust kogu Põhja-Ameerikas.

Algatuse hulka kuuluvad kursused ja abimaterjalid, „et aidata Kiriku liikmetel õppida ja rakendada selliseid põhimõtteid nagu usk, haridus, töökus ja Issanda usaldamine. Nende põhimõtetega nõustumine ja nende järgi elamine võimaldab [meil] paremini saada Issanda lubatud ajalikke õnnistusi,"[3] ütleb Esimene Presidentkond.

Õnnelik ja lootusrikas

Maria Edilene Romão oli kaotanud lootuse. Ta ei leidnud tööd, oli üksikema ja tal oli mitu last toita.

Just siis kutsusid kaks tema koguduse liiget Brasiilias Santa Catarinas teda pühalikule enesega toimetuleku koosolekule. Koosoleku lõpus liitus Maria grupiga, kes pidi aitama tal tööd leida.

„Uskusin esimest korda elus tulevikku, kus suudan hoolitseda oma pere eest," meenutab ta. „Uskusin, et enesega toimetuleku grupp aitab mul elu muuta."

Ja aitaski.

Järgmise kaheteistkümne nädala jooksul pühendas Maria end oma grupile, õpingutele ja kohustustele. Ta töötas taasleitud energiaga oma eesmärkide suunas. Ta harjutas töövestluseks. Kahe nädala pärast kutsuti ta paljutõotavale töövestlusele. Selle töövestluse tulemusel sai ta endale töökoha.

„Minu elu muutus igavesti," ütleb Maria, kel pole enam

OLETE OODATUD

Rada parema enesega toimetulekuni algab kutsega „Minu rada enesega toimetulekuni" pühalikule koosolekule. Koosolekul innustatakse teid hindama oma hetkeolukorda, koostama plaani edasiliikumiseks ja siis pöörduma oma plaaniga Issanda poole. Pühaliku koosoleku lõpus kutsutakse teid valima endale enesega toimetuleku rühm, mis aitab teil:

- Leida tööd või täiustada oma tööalast olukorda.
- Tulla paremini toime isiklike ja perekondlike rahaasjadega.
- Valida haridustee ja olla koolis edukas.
- Alustada väikeettevõttega või arendada seda.

Enesega toimetuleku grupis te:

- Käite kolm kuud kord nädalas toimuval kahetunnisel grupikoosolekul.
- Võtate endale kohustusi enesega toimetuleku eesmärkide saavutamiseks ja peate neist kinni.
- Õpite teistelt grupiliikmetelt, peate nendega nõu ja toetate neid.
- Tugevdate usku Jeesusesse Kristusesse ja Tema väesse aidata teil enesega toime tulla.

Enesega toimetuleku grupp toimib nagu nõukogu. Osalejad aitavad üksteist ja vastutavad üksteise ees. Grupi vahendajad kutsuvad üles üheskoos tegutsema, innustavad osalemist, näitavad koolitusfilme ja aitavad enesega toimetuleku gruppidel läbi teha vastavates materjalides ära toodud protsessi.

Liikmed võivad leida enesega toimetuleku koolituse filme ja materjale veebiaadressilt srs.lds.org või Evangeeliumiraamatukogu mobiilirakendusest.

raskusi pere toitmisega. „Ma olen nüüd õnnelik, põnevil, kannatlik ja lootusrikas. Usun, et Taevane Isa elab ja armastab mind. Tean, et mind õnnistatakse, kui rakendan usku Jeesusesse Kristusesse."

„Kõige fantastilisem vahend"

Enesega toimetulek teenib kõrgemat eesmärki, ütles vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist: „Meie ülim eesmärk on saada Päästja sarnaseks ja sellele eesmärgile aitab kaasa teiste isetu teenimine. Meie teenimisvõime on suurem või väiksem vastavalt sellele, milline on meie enesega toimetuleku tase."

Ainult siis, kui saame iseseisvaks, lisas vanem Hales, „saame Päästjat teisi teenides ja õnnistades tõeliselt järele aimata".[4]

Sergio Galbuchile sai see tõde selgeks, kui ta peagi pärast seda, kui vaiajuhatus ta vaia enesega toimetuleku spetsialistiks kutsus, omaenda ettevõttele aluse pani. Komitee liikmena saadud usu, oskuste ja teadmistega varustatuna avas ta koos oma naise Silviaga Buenos Aireses Argentiina käsitöö ja toiduainete kaupluse.

„Minu arvates tähendab enesega toimetulek usu rakendamist," ütleb Sergio. Alguses ei saatnud neid Silviaga loodetud edu ja nii jäi nende püüdluses keskne osa usule. Kuid varalisi vilju oodates tegid nad kõvasti tööd ja õnnistasid kliente oma toodete *ja* misjonitööga.

„Me saime palju uusi tuttavaid," ütleb Sergio. „Ja meil oli võimalik anda neile Mormoni Raamatuid."

Algselt arvas vaia enesega toimetuleku komitee, et Sergio vaias vajab enesega toimetulekuga abi kümme liiget. Kuid siis sekkusid piiskopid.

„Nüüd me teame 35 abivajajat," ütles Sergio jõupingutuste kasvades. „Nende piiskopid kutsusid neid isiklikult gruppides osalema."

Nende usk lõi õide, nad tegid vajalikud muudatused ja rakendasid uusi oskusi.

„Iga kord, kui räägin preesterluse juhtidega, püüan neile väljendada, et see on kõige fantastilisem vahend, mille oleme iial saanud Esimeselt Presidentkonnalt," lisab Sergio.

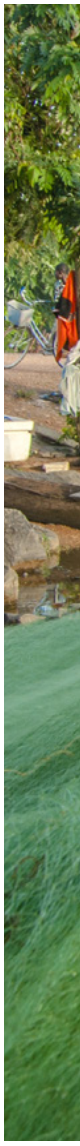

ILMUTUS JA ENESEGA TOIMETULEK

Kiriku enesega toimetuleku algatust veavad, juhivad ja juhatavad vaia- ja ringkonnajuhatused. Nad teevad seda tihedas koostöös Abiühinguga ja moodustavad enesega toimetuleku komitee.

Komiteesse kuuluvad vaia kõrgema nõukogu liige, vaia Abiühingu juhatuse liige, piiskopi sotsiaalabinõukogu esimees ja vaia enesega toimetuleku spetsialistid. Komitee koolitab ja innustab koguduse nõukogusid palvetama algatuse üle ja kutsuma liikmeid selles osalema. Nad moodustavad enesega toimetuleku grupid ja teevad koostööd kohaliku enesega toimetuleku teenistuse juhiga kogukonnas pakutavate ressursside kohta info kogumiseks ja jagamiseks.

Kiriku enesega toimetuleku algatus aitab inimestel saada isiklikku ilmutust kuulekuse kaudu peamistele evangeeliumi põhimõtetele. „Vahendajaid kutsutakse kujundama [interaktiivse vestluse käigus õhkkonda, kus Püha Vaim saab õpetada osalejatele „kõik, mida [nad peavad] teadma" (2Ne 32:5; vt ka 2Ne 32:3)."[5]

Rohkem infot võib leida veebilehelt srs.lds.org.

„See on parem kui ükskõik milline rahasumma, mille saaks kellegi abistamiseks anda, ja selle õpetused on selgemad kui enamik materjalist, mida üliõpilasena õppisin."

Kõige tähtsam on see, et neist, kes 12nädalase enesega toimetuleku kursuse lõpetavad, saavad paremad Jeesuse Kristuse jüngrid ja nad teavad, kuidas kasutada oma oskusi Jumala kuningriigi ehitamiseks.

„See [enesega toimetuleku] rühm ei pööra tähelepanu vaid äriasjadele. See pöörab tähelepanu meie suhetele Jumala ja teistega," ütleb Sergio. „Kolme grupis veedetud kuu jooksul saavad meist paremad Jeesuse Kristuse jüngrid. Ehk aitab äritegevus meil paremini enesega toime tulla, kuid kõige tähtsam eesmärk on ikkagi Jumalat teenida."

ENESEGA TOIMETULEV JA ISESEISEV

„Issand on käskinud oma Kirikul ja selle liikmetel tulla iseendaga toime ja olla iseseisev. (Vt ÕL 78:13–14.)

Iga inimese sotsiaalse, emotsionaalse, vaimse, füüsilise ja majandusliku heaolu eest on vastutav kõigepealt tema ise, seejärel tema perekond ja kolmandaks Kirik, kui ta on ustav Kiriku liige."

Teachings of Presidents of the Church: President Spencer W. Kimball, 2006, lk 116.

Kasv ja tegutsemine

„Viimse aja pühade põhiõpetus on alati olnud see," ütles president Joseph F. Smith (1838–1918), „et kui usul pole väge päästa inimesi ajalikult ega teha neid siin edukaks ja õnnelikuks, siis ei saa ka loota, et see päästab neid vaimselt ja ülendab tulevases elus."[6]

Me ei peaks seega olema üllatunud, et ajalikku tugevdades tugevdame ka vaimset. Vanem David ja õde Theresa Nish, kes teenisid enesega toimetuleku misjonäridena Saalomoni saartel, nägid seda seost oma silmaga sealsete Kiriku liikmete seas.

„Vaimse kasvu ja templiskäimise võib panna selgelt nende põhimõtete, oskuste ja harjumuste arvele, mida õpetatakse trükises „My Foundation" (Minu alus), ning ulatusliku selgituse arvele trükises „My Path to Self-Reliance" (Minu tee enesega toimetulekuni)," sõnavad nad algatuse trükiste kohta. „[Need] aitavad inimestel teha nii vaimseid kui ka ajalikke edusamme, mis viivad vaimse ja ajaliku enesega toimetulekuni."

Cheryl Redd, kes on enesega toimetuleku vahendaja Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis, selgitab, kuidas algatuse vaimsed põhimõtted on aidanud tal ajalikult edu saavutada: „Mõistsin, et need põhimõtted ja alused võivad käia elu iga aspekti kohta. Need töötoad on aidanud mul pöörata rohkem tähelepanu oma kohustustele abikaasa ja emana. Mul on nüüd vahendid pere rahaasjade paremaks mõistmiseks. Mõistan, kuidas koostöö abikaasaga rahaga ümberkäimisel on omal moel ettevõtlus. Vajame neid vahendeid, et meie pered võiks olla edukad."

Kogu Kirikus on selline avardunud nägemus muutumas suuremaks ustavuseks ja vaimujõuks. Selle tulemusena kohustuvad liikmed üha enam kirikus käima, kümnist maksma ja templivääriliseks jääma.

„See haaras mu tähelepanu," ütleb uus liige George Echevarría enesega toimetuleku algatuse kohta. George'i sõnul, kes on Peruus taksojuht, aitas algatus tal saada evangeeliumi kohta tunnistuse, tekitades temas soovi end parandada. Nüüd loodab ta saada elektrikuks, kes parandab väikseid mototaksosid, mida ta on aastaid juhtinud.

„Me ei peaks istuma ja ootama, et midagi toimuks," ütleb ta. „Peaksime olema aktiivsed."

„Teie elu õnnistatakse"

Õppides ja rakendades usinalt ellu vaimse ja ajaliku enesega toimetuleku põhimõtteid, lõikavad viimse aja pühad kogu maailmas Issanda lubatud õnnistusi. Kuigi

algatusest võivad saada kasu kõik, on see õnnistanud eriti neid, kes ei tule ajalikult ja vaimselt enesega toime või vajavad selles vallas tuge. Alaline Hariduse Fond on enesega toimetuleku algatusele toeks, aidates neil, kellel on koolitusplaanid tehtud, saada selleks vajalikud vahendid.

Pühakirjades lubatakse Issandalt abi, kui tegutseme enesega toimetuleku suunas. Ta on öelnud: „Minu eesmärgiks on kanda hoolt oma pühade eest" (ÕL 104:15).

Seda eesmärki kommenteerides on Esimene Presidentkond kuulutanud: „See ilmutus on Issanda lubadus, et Ta annab ajalikke õnnistusi ja avab enesega toimetuleku ukse, mis tähendab suutlikkust kanda hoolt meile endale ja meie pereliikmetele eluks vajaliku eest."

Kui uurime, rakendame ja õpetame neid põhimõtteid pereliikmetele, on Esimene Presidentkond lubanud: „Teie elu õnnistatakse. Te õpite, kuidas tegutseda oma rajal suurema enesega toimetuleku suunas. Teid õnnistatakse suurema lootuse, rahu ja eduga."[7] ■

MEIE USU OLEMUS

„Nagu ühe mündi kaks poolt on ajalik ja vaimne lahutamatud. . .

Issanda viisil teiste eest hoolitsemine ei ole lihtsalt järjekordne punkt Kiriku programmide nimistus. Seda ei või jätta hooletusse või heita kõrvale. Sellel on keskne koht meie õpetuses ja selles väljendub meie usu olemus."

President Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas. Aidata Issanda viisil. – 2011. a sügisene üldkonverents.

VIITED

1. Handbook 2: Administering the Church, 2010, osa 6.1.1.
2. Thomas S. Monson. Guiding Principles of Personal and Family Welfare. – Ensign, sept 1986, lk 3; vt ka: Marion D. Romney tsitaat. Sotsiaalabiteenistuse raport, 2. okt 1976, lk 13.
3. Esimese Presidentkonna tsitaat. My Foundation: Principles, Skills, Habits, trükis, 2015, lk 2.
4. Robert D. Hales. A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action. – Basic Principles of Welfare and Self-Reliance, trükis, 2009, lk 2.
5. You're Invited: A Leader's Guide to the Self-Reliance Initiative, trükis, 2016, lk 9.
6. Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith, 1998, lk 164.
7. Esimese Presidentkonna tsitaat. My Foundation: Principles, Skills, Habits, trükis, 2015, lk 2.

Teenida ei ole iga kord mugav, aga piiskopina on Ilir Dodaj püüdnud näidata oma lastele, et see on alati väärt tegevus.
CODY BELL, FOTOGRAAF

Ilir Dodaj
Durrës, Albaania

Ühel vanemal õel koguduses oli kõhus kasvajaja ning ta vajas iga päev abi, kuna ei suutnud voodist tõusta. Lõpuks palus ta, et just mina teda külastaksin, mitte mõni teine preesterluse hoidja või keegi muu, kuna ta oli väga haige ja hakkas surema. Ta tundis end hästi, kui tema piiskop teda vaatamas käis.

Siis oli mul südameoperatsioon ja ma ei saanud teda mõnda aega külastada. Kui ma teda uuesti vaatama läksin, ütles ta: „Piiskop, kuidas sa saad tulla mind aitama, kui sul endal oli äsja operatsioon?"

„Minu kutse on teisi teenida," vastasin talle.

Piiskop Dodaj ja tema pere pilte võib näha aadressil **lds.org/go/101738.**
Lisainfo leidmiseks piiskopi töö kohta külastage veebilehte **lds.org/go/101739.**

TAEVANE ISA HOOLIB MINU ÄRIST

Viie lapse üksikemana tundsin ma suurt vastutust oma pere eest hoolitseda. Ma töötan majapidajana, kuid ei teeninud oma tööga pere vajaduste tarbeks piisavalt. Liitusin enesega toimetuleku rühmaga, et õppida, kuidas oma olukorda parandada.

Mind inspireeris oma äri alustamise ja arendamise rühm ja otsustasin, et võiksin õmmelda ja müüa termokotte elektrilistele haudepottidele. Õmblesin kotte hilja õhtul, kui töölt koju olin jõudnud.

Ühel hilisõhtul, kui olin ametis suure tellimusega, mille tähtaeg oli järgmisel hommikul, läks minu õmblusmasin katki. Oli südaöö ja seega polnud võimalik parandajat kutsuda. Masinal oli kaasas väike tööriistakomplekt, kuid ma polnud kunagi varem õmblusmasinat parandanud. Mul polnud aimugi, kust otsast alustada.

Siis meenus mulle õppetund „My Foundation" (Minu usu alus) käsiraamatust pealkirjaga „Rakenda usku Jeesusesse Kristusesse". Tol hetkel teadsin ma, et pean panema oma usalduse Issandale. Ma vajusin põlvili ja anusin: „Taevane Isa, palun aita mul see õmblusmasin ära parandada, et ma võiksin hommikuks oma kliendi tellimuse valmis saada. Taevane Isa, aita mind!"

Seejärel tundsin inspiratsiooni võtta tööriistakomplektist kruvikeeraja ja sellega õmblusmasina teatud osa peale suruda. Ma tegin seda täielikult oma usule toetudes. Hoidsin hinge kinni ja lülitasin masina taas sisse. See töötas!

Jõudsin tellimuse tähtajaks valmis. Ma avastasin, mida tähendab, kui Taevane Isa ja Jeesus Kristus on minu äripartnerid. Ma tean, et ma saan jätkuvalt õnnistusi, kui otsin võimalusi rakendada enesega toimetuleku grupis õpitut. ■

Buyisile Zuma, KwaZulu-Natal, Lõuna Aafrika

Ühel õhtul, kui töötasin suure tellimusega, mille tähtaeg oli järgmisel hommikul, läks minu õmblusmasin katki.

ILLUSTREERINUD ALLEN GARNS

INSPIREERITUD VASTUS TÖÖVESTLUSEL

Kui mind määrati juhatama vaia enesega toimetuleku komiteed, mõistsin, et minu enda töökoht ei vasta minu võimetele. Seda mõistes soovisin oma tööelult rohkem saada.

Tundsin uuenenud soovi leida parem töökoht ja palusin abi professionaalse CV koostamisel. Saatsin oma uue CV mitmele firmale ja peagi kutsuti mind vestlustele.

Ühel vestlusel osutas vestluse läbiviija reale minu CV-s, kus mainisin oma tööd vaiajuhatuse nõuandjana, ja küsis: „Kas saaksite mulle viie sekundiga rääkida, mida see Kiriku teenistus tähendab?"

Ütlesin, et kuulun üle 2500 inimese juhtimise ja heaoluga tegeleva organisatsiooni juhtkonda. Vestluse läbiviijas tärkas huvi ja ta ütles: „Teil on üks minut, et otsustada, kuidas anda mulle viiesekundiline vastus küsimusele „Kuidas te juhite neid 2500 inimest?".

Ma teadsin, et sellest saab vestluse otsustav hetk. Palvetasin ja palusin Taevase Isa abi ja mulle meenus õppetund, mida olin õppinud enesega toimetuleku rühmas. Tundsin enesekindluse puhagut.

Pärast minuti möödumist küsis vestluse läbiviija: „Kuidas te neid 2500 inimest juhite?"

„Me aitame neil seada eesmärke," vastasin ma.

Ma teadsin, et sellest viiest sekundist saab vestluse otsustav hetk. Ma palvetasin ja palusin abi oma Taevaselt Isalt.

Vestluse läbiviija tõusis, surus mu kätt ja ütles: „Te olete tööle võetud."

On imeline, kuidas Jumal võttis mu käe ja vastas minu palvele. Olen tänulik oma Päästjale, et Ta inspireeris meie juhte looma enesega toimetuleku initsiatiivi. Mind on isiklikult selle kaudu õnnistatud ja olen näinud, kuidas enesega toimetuleku lihtne inspireeritud protsess õnnistab paljusid teisi meie vaias. Olen sedavõrd veendunud enesega toimetuleku mõjus elusid paremaks muuta, et kui sain oma uuel töökohal 15 töölise juhiks, hakkasin õpetama neile enesega toimetuleku põhimõtteid.

Olen arenenud ja võimekam, kui arvasin, et kunagi olla suudan. Nüüd teenin ma palka, millega suudan end ja oma peret hästi üleval pidada. See initsiatiiv aitab meil iga päev paremaks saada, aidates meil enesega paremini toime tulla. ■

Gibrair Padilha Dos Santos, São Paulo, Brasiilia

ILLUSTREERINUD GETTY IMAGES

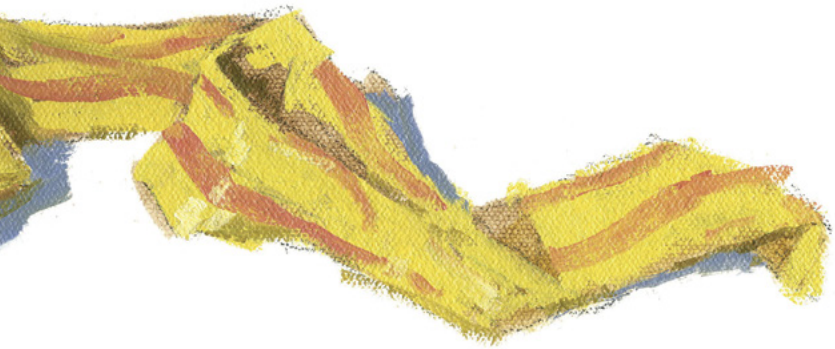

KASVATADES RIISIKOOGIÄRI

Ma tahtsin oma poega misjonile saata, kuid nädalas ühe kilo *bibingka* (riisikookide) müümine ei toonud küllalt sisse, et teda misjonil toetada.

Poeg aitas peret rahaliselt ja muretses liialt meie finantsolukorra pärast, et oleks võinud puhta südamega misjonile minna. Meie perele oli raha teenimine pidev probleem. Olin uhke oma 25-aastase poja üle tema õigemeelse soovi pärast Issandat teenida, kuid mõistsin, et me vajame mingit imet, et tema unistus misjonil teenida võiks tõeks saada.

Ma liitusin enesega toimetuleku rühmaga. Kuna olin aktiivne ja rakendasin usku, teadsin, et minu perekonda õnnistatakse. Ühe koosoleku ajal tundsin õhutust minna turule. Nägin seal paljusid naisi müümas kohalikku toitu. Sõlmisin ühe naisega kokkuleppe. Viisin hommikul talle oma toodangut, et ta seda müüks, ja käisin päeva lõpus raha järel. See kokkulepe oli meile mõlemale kasulik. Peagi leidsin rohkem müüjaid. Enesega toimetuleku rühmas osalemise ajal kasvas minu äri 10 müüjani.

Õppisin eraldama oma isiklikku raha firma rahast ja sain selgeks, kuidas endale palka maksta. Õppisin, kuidas mitte kulutada raha toodete valmistamisele, mis ei müünud, ja keskenduda sellele, mis oli tulus. Samuti õppisin, kuidas kasutada turundamiseks sotsiaalmeediat. Minu tegevuspartner enesega toimetuleku rühmast aitas mul luua Facebooki konto. Edasi õppisime tootearendust ja pakendite kujundamist. Minu äri kasvas lõpuks sedavõrd, et mu abikaasa tuli ära oma füüsiliselt raskelt töölt ja hakkas töötama koos minuga.

ENESEAUSTUS ENESEGA TOIMETULEKU KAUDU

Minult küsiti hiljuti, kuidas minu läbimüük on. Teatasin uhkelt, et müün nüüd 12 kilo riisikooke.

„12 kilo riisikooke nädalas on suurepärane!" vastas ta.

„Ei, vend," ütlesin mina. „Ma müün 12 kilo *päevas*."

Minu poeg ütles mulle hiljem, et on rõõmus, et suudan oma äriga nüüd meie vajaduste eest hoolitseda.

„Paistab, et saan nüüd põhimisjonil teenida," ütles ta

Ta teenib nüüd San Pablo misjonil Filipiinidel. Olen väga tänulik enesega toimetuleku algatuse eest. Issand mõtles seda tõepoolest tõsiselt, kui ütles: „Minu eesmärgiks on kanda hoolt oma pühade eest" (ÕL 104:15). ■

Lordita Yagomyom,
Misamis Occidental, Filipiinid

Ühe enesega toimetuleku rühma koosoleku ajal tundsin õhutust minna turule. Sõlmisin ühe naisega kokkuleppe, et ta müüks minu riisikooke.

Ma olin abielus, mul oli kolm last ja ma olin töötu. Tööpõud pani mind lootust kaotama. Muretsesin oma pere turvalisuse pärast ja lakkasin enesesse uskumast.

Abikaasa Carla innustas mind osalema enesega toimetuleku rühmas. Mul oli piinlik möönda, et mul pole tööd, kuid ta julgustas mind rühmas osalema, et võiksin meie pere eest hoolt kanda.

Vastumeelselt läksin kohale. Selles rühmas osaledes mõistsin, et minu inglise keele oskus võiks olla mulle tööturul suureks abiks. Olin õppinud inglise keelt misjonil, kuid oskasin rääkida ainult religioonist. Läksin Kirikus korraldatavatele inglise keele kursustele, et oma sõnavara suurendada. Kui ma ühel päeval inglise keele tunnist koju jõudsin, ulatas Carla mulle telefoni.

„Kes see on?" küsisin ma.

„Ma ei tea," vastas tema. „Nad räägivad inglise keeles."

See kõne tuli ühelt Costa Rica suurima firma personaliosakonna esindajalt, kes kutsus mind intervjuule. Olin hämmingus, kuid intervjuu läks märkimisväärselt hästi. Hiljem sain teada, et Carla oli selle intervjuu kokku leppinud.

Ma sain selle töökoha ja pidasin meeles, kuidas minu enesega toimetuleku rühm oli mind aidanud. Siis mõtlesin, kuidas õpitut paremini rakendada. Hakkasin otsima veel paremat töökohta ja leidsingi. Seejärel töötasin isikliku ehitusfirma alustamise nimel.

Ma ei kujuta ette, kus mina ja mu pere oleksime, kui me poleks saanud abi eneseabialgatuselt. Õppisin, kuidas olla alandlik ja paluda Issandalt abi. Samuti õppisin, kuidas lubada inimestel, kes mind aidata soovisid, oma elu õnnistada. Meil on palju õnnistusi. Nüüd usaldan ennast ja võin õnnistada oma peret rahaga, mida teenin. Ma tean, et Vaim õnnistab meid, kui oleme alandlikud. ■

José Alberto Navas (üles kirjutanud Miriam Sweeney), San José, Costa Rica

ILLUSTREERINUD CAROLYN VIBBERT

Viis õppetundi noortele täiskasvanutele noortelt apostlitelt

Matthew C. Godfrey
Kiriku ajaloo-osakond

Nad olid 23- kuni 35aastased, kuid aitasid ometi muuta maailma. Taastatud Kiriku esimesed apostlid olid noored. Osa neist tundis end küündimatuna. Osa tegi vigu. Kuid maailm on tänu neile kõigile erinev. Järgnevalt on kirjas viis õppetundi, mida saame nende kogemustest õppida.

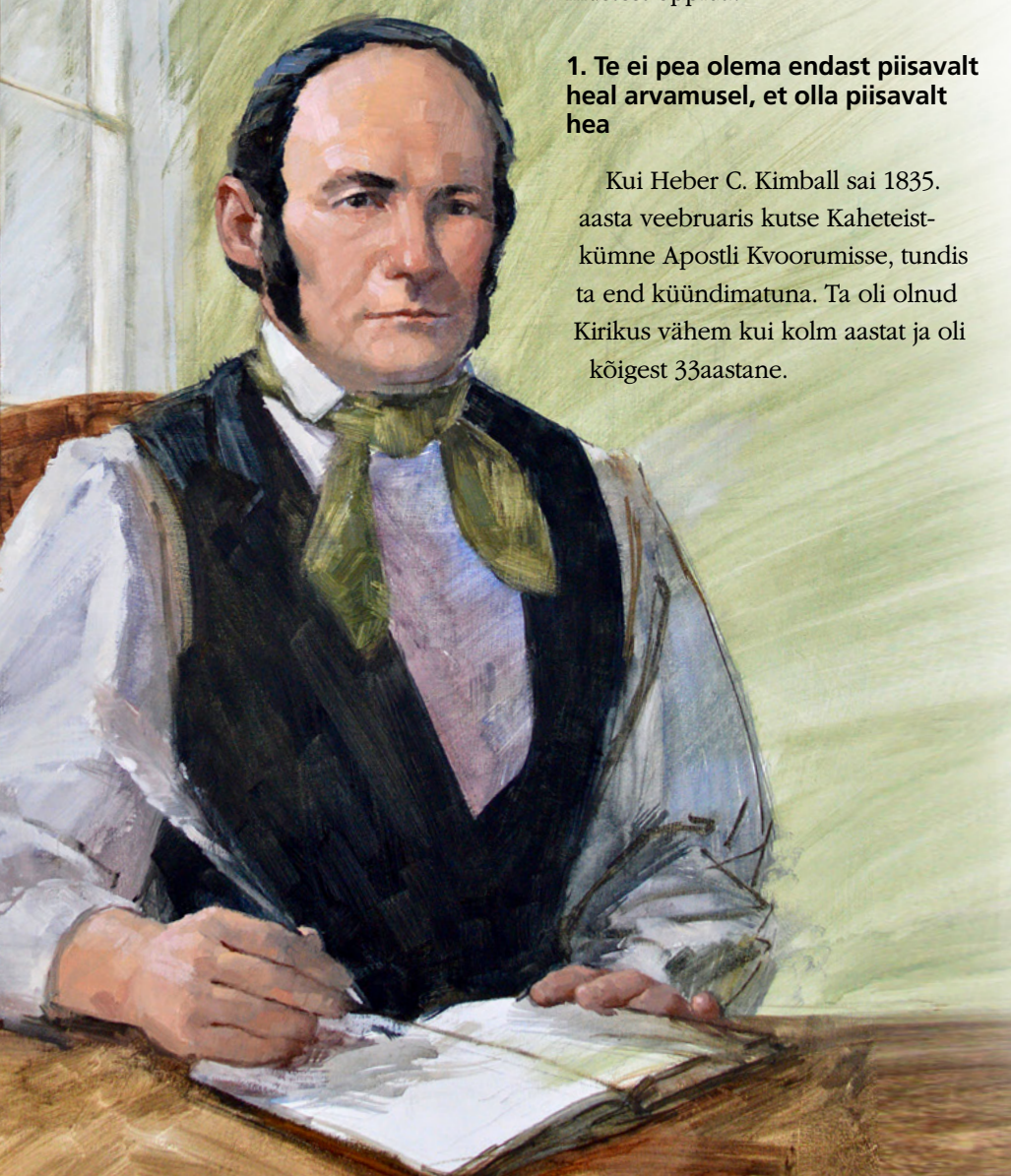

1. Te ei pea olema endast piisavalt heal arvamusel, et olla piisavalt hea

Kui Heber C. Kimball sai 1835. aasta veebruaris kutse Kaheteistkümne Apostli Kvoorumisse, tundis ta end küündimatuna. Ta oli olnud Kirikus vähem kui kolm aastat ja oli kõigest 33aastane.

Mida saame õppida tänapäeval taastamisaja esimeste apostlite kogemustest?

„See oli kaugel sellest, mida olin oodanud," meenutas Heber hiljem.[1] Kuid ta oli nõus kutse vastu võtma ja talle öeldi ametisse pühitsemise õnnistuses, „et tema vahendusel pööratakse usule .. mitmeid miljoneid".[2]

Apostlina teenis ta Inglismaal kaks väga edukat misjoniaega. Ta pööras usule hulgaliselt inimesi, kelle järeltulijate arv võib ulatuda tänapäeval vabalt miljoniteni. Kuna Heber jätkas, isegi kui tundis, et tal pole eriti midagi anda, õnnistas see teda ja paljusid teisi.

ILLUSTREERINUD ELIZABETH THAYER

2. Meid määratlevad otsused, mitte olud

Thomas B. Marsh põgenes kodust New Hampshire'i osariigis, kui ta oli 14aastane. Ta töötas talutöölisena Vermonti osariigis, kelnerina New Yorgi osariigis Albanys, ühes New Yorgi hotellis ja seejärel teenrina Long Islandil. Tema olukord oli ebastabiilne, kuni ta kohtas Elizabeth Godkinit ja abiellus temaga.

Lõpuks juhatas Vaim teda ja Elizabethi New Yorgi osariigi lääneossa. Seal kuulsid nad Mormoni Raamatust. Thomas nägi raamatu 16 esimest lehekülge, kui need tulid trükist, ja trükkal lubas tal lugeda proovitrüki lehekülge. Uskudes, et raamat on Jumalast, otsustas Thomas liituda Kirikuga. Ta ristiti 3. septembril 1830.[3]

Thomas jutlustas evangeeliumi eri piirkondades. Kui pühad 1833. aasta novembris Missouri osariigist Jacksoni maakonnast välja aeti, talus ta kannatusi. Ta kuulus Missouri kõrgema nõukogu algkoosseisu, kui see 1834. aasta juulis organiseeriti. Kui ta 34aastaselt apostliks kutsuti, teenis ta Kaheteistkümne Kvoorumi juhatajana. Olgugi et Thomas minevikus Joseph Smithi tõsimeelselt lahkulöönute ees kaitses, pettus ta ka ise ühel hetkel Kirikus. 1838. aastal otsustas ta Kirikust lahkuda.[4]

Me võime õppida Thomas Marshilt, et ebastabiilne olukord ei pea hoidma meid eemal evangeeliumi õnnistustest ega teiste elu õnnistamisest.

3. Olge ettevaatlikud: keegi pole liiga hea, et langeda

Lyman Johnson oli kutsututest noorim – tol hetkel pisut üle 23 aasta vana. Ta pühitseti ülempreestriks 1831. aastal vaid mõned päevad pärast 20aastaseks saamist ja oli juba teeninud mõnel Kiriku misjonil. Ühel neist misjonitest pidas ta jutluse, mida mäletatakse kui „üht vägevamat tunnistust Joseph Smithi missiooni ja suure viimsete aegade töö kohta".[5]

Kahjuks ei kestnud Lymani teenistus apostlina kaua. Majanduslike rahutuste ajal 1837. aastal pöördus ta Ohio osariigis Joseph Smithi vastu. 1838. aastal heideti Lyman Kirikust välja.

Pole tähtsust, kui hästi ta oskas jutlustada või mis amet tal Kirikus oli, Lyman langes ikkagi ära. Brigham Youngi sõnul tunnistas Lyman hiljem, et soovib, et võiks uskuda ikka veel evangeeliumisse: „Olin rõõmus ja õnnis. .. Olin ööd ja päevad õnnelik. .. Kuid nüüd on järel vaid äärmine pimedus, valu, mure ja kurbus."[6]

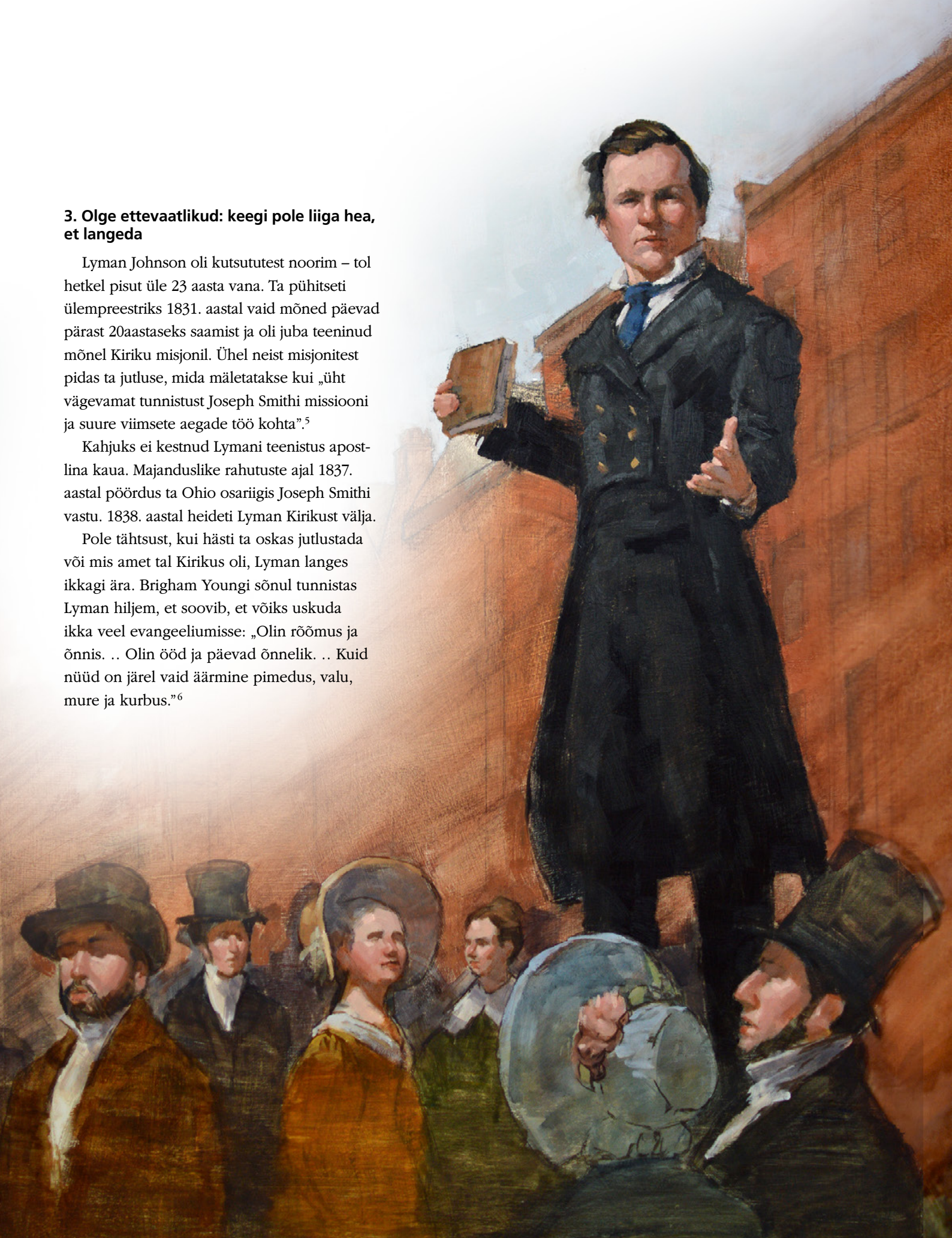

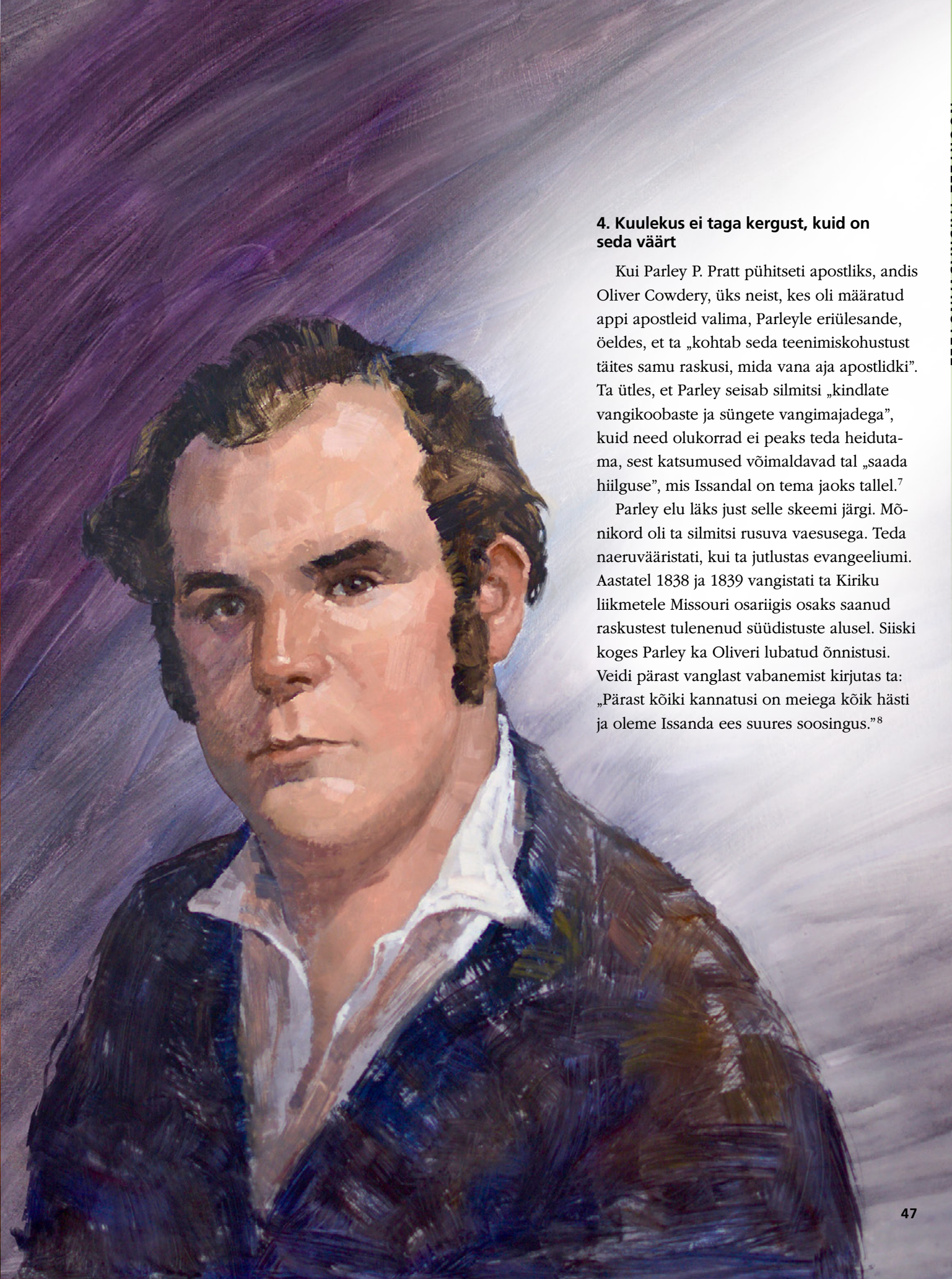

4. Kuulekus ei taga kergust, kuid on seda väärt

Kui Parley P. Pratt pühitseti apostliks, andis Oliver Cowdery, üks neist, kes oli määratud appi apostleid valima, Parleyle eriülesande, öeldes, et ta „kohtab seda teenimiskohustust täites samu raskusi, mida vana aja apostlidki". Ta ütles, et Parley seisab silmitsi „kindlate vangikoobaste ja süngete vangimajadega", kuid need olukorrad ei peaks teda heidutama, sest katsumused võimaldavad tal „saada hiilguse", mis Issandal on tema jaoks tallel.[7]

Parley elu läks just selle skeemi järgi. Mõnikord oli ta silmitsi rusuva vaesusega. Teda naeruvääristati, kui ta jutlustas evangeeliumi. Aastatel 1838 ja 1839 vangistati ta Kiriku liikmetele Missouri osariigis osaks saanud raskustest tulenenud süüdistuste alusel. Siiski koges Parley ka Oliveri lubatud õnnistusi. Veidi pärast vanglast vabanemist kirjutas ta: „Pärast kõiki kannatusi on meiega kõik hästi ja oleme Issanda ees suures soosingus."[8]

5. Vanus pole nii tähtis kui usk

Parley Pratti vend Orson oli nooruse poolest apostlite seas teisel kohal. Ta pühitseti ametisse 23aastasena ja ta oli vaid mõni nädal vanem kui Lyman Johnson. Teenimine, mida Orson oli juba Kirikus osutanud, on suurepärane näide sellest, kuidas noored täiskasvanud saavad avaldada head mõju.

Orson ristiti 19. septembril 1830, tema 19. sünnipäeval. Varsti pärast seda sai Joseph Smith tema jaoks ilmutuse, milles öeldi, et Orson on Jumala poeg, et ta on õnnistatud, kuna usub, ja et ta kohus on jutlustada evangeeliumi (vt ÕL 34:3–6). Vastavalt sellele teenis Orson arvukatel misjonitel, sealhulgas 1832. aastal ühel misjonil koos Lyman Johnsoniga, kus nad ristisid ligikaudu sada inimest ja pühitsesid ametisse mõned vanemad.

Kui Orson kutsuti apostliks, polnud ta Kirtlandis. 23. aprillil 1835 sai ta Columbuse linnas teada, et peab viibima 26. aprillil Kirtlandis ühel koosolekul.

Teadmata koosoleku eesmärki, asus ta otsekohe teele. Ta polnud teadlik, et on kutsutud apostliks, ja astus sisse, kui kogudus oli parasjagu „palvetamas ja tema saabumist soovimas".[9] Tunnetades pühade tuge, võttis Orson oma kutse vastu.

Apostlina koostas ta trükise, kus oli kirjas Joseph Smithi esimese nägemuse varaseim trükiversioon. 1847. aasta teerajajana pidas ta läänderännaku kohta üksikasjalikku ülestähendust. Lisaks kirjutas ta palju misjonäride trükiseid ja kaitses kõikumatult Mormoni Raamatut.

Tänapäev on erinev .. või kas ikka on?

Noored täiskasvanud *on* täna mitmeti erinevad, kui nad olid 1835. aastal. Ja ometi aitavad need õppetunnid tänaseid noori täiskasvanuid püüdlustes elada oma võimete kohaselt. Järgnevalt kokkuvõte:

- Kui tunned end küündimatuna, jätka ikkagi oma teed.
- Kõigil on raskusi. Sinu omad pole ületamatud.
- Sa oled õnnelikum, kui jääd Kirikus aktiivseks.
- Ole pühendunud. Ole kuulekas ja ustav. Õnnistused ei jää tulemata.
- Sul on midagi tähtsat anda. Issand loodab sinu peale. ■

VIITED

1. Extracts from H. C. Kimball's Journal. – Times and Seasons, 15. apr 1845, lk 868.
2. Minutes, Discourse, and Blessings, 14–15 February 1835. – The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835. Toim Matthew C. Godfrey jt, 2016, lk 229.
3. Vt: History of Thos. Baldwin Marsh. – The Deseret News, 24. märts 1858, lk 18.
4. Vt: History of Thos. Baldwin Marsh. – The Deseret News, 24. märts 1858, lk 18. Kay Darowski. The Faith and Fall of Thomas Marsh. – Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants. Toim Matthew McBride ja James Goldberg, 2016, lk 57–59.
5. Edward W. Tullidge. Tullidge's Histories, 1889, 2. kd, lisa, lk 175.
6. Brigham Young. Discourse, June 17, 1877. – Journal of Discourses, 19. kd, lk 41.
7. Oliver Cowdery. Minutes and Blessings, 21 February, 1835. – Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835, lk 240–241.
8. Letter from Parley P. Pratt, 22 November 1839. – josephsmithpapers.org/paper-summary/letter-from-parley-p-pratt-22-november-1839/1.
9. Extracts from H. C. Kimball's Journal. – Times and Seasons, 15. apr 1845, lk 869.

Taastamisaja algusaastate apostlite kutsumine

8. veebruaril 1835 palus Joseph Smith vendadel Brigham ja Joseph Youngil endale laulda. Siis sai prohvet ilmutuse, et on aeg kutsuda kaksteist apostlit.[1]

Joseph Smith palus Brighamil saata teade eeloleval laupäeval toimuva konverentsi kohta. Ta ütles Brighamile, et temast saab üks kaheteistkümnest.[2]

Kuus päeva hiljem kogunesid pühad. Joseph Smith ütles, et selle koosoleku peamine eesmärk on, et kolm Mormoni Raamatu tunnistajat, Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris, „valiksid kaksteist meest kirikust apostliteks.[3] Oliver ja David olid saanud selle ülesande juba 1829. a juunis, kuid kuigi nad olid „otsinud Issandat paastumises ja palves", et leida Kaksteist, ei olnud aeg tol korral veel õige.[4] Nüüd, ütles Joseph, on saabunud aeg.

Kaksteist (nagu nad koosolekul esitati) olid Lyman Johnson, 23; Brigham Young, 33; Heber C. Kimball, 33; Orson Hyde, 30; David W. Patten, 35; Luke Johnson, 27; William E. McLellin, 29; John F. Boynton, 23; Orson Pratt, 23; William Smith, 23; Thomas B. Marsh, 34; ja Parley P. Pratt, 27. Kõik nad olid varem misjonil teeninud. Kaheksa olid eelmisel suvel saatnud Josephit Siioni leeri ekspeditsioonil.[5]

Pärast määramist pühitseti kõik apostlid ametisse.[6] Nende ametissepühitsemise õnnistused olid täis lubadusi edust misjonitöös. Heber C. Kimball meenutas hiljem, et see õnnistus „ennustas mitmeid asju, mis juhtusid, et meil oli vägi tervendada haigeid, ajada välja kuradeid, surnuid üles äratada, anda nägemist pimedaile, .. liigutada mägesid ja kõik asjad alluvad meile Jeesuse Kristuse nimel".[7]

Oliver Cowdery rõhutas samuti raskusi, millega nad silmitsi seisid: „Olla igal ajal valmis tooma ohvriks oma elu, kui Jumal peaks seda nõudma Tema aate edendamiseks ja rajamiseks." Oliver innustas apostleid otsima isiklikku teadmist Jeesusest Kristusest, et nad võiksid kindlalt tunnistada tema olemasolust: „Ärge iial lakake edasi pürgimast, kuni olete näinud Jumalat palgest palgesse."[8]

Alates 1835. aasta maist käisid apostlid Kiriku heaks mitmel misjonil evangeeliumi jutlustamas ja nende üldine juhatus õnnistas samuti paljusid inimesi. ■

VIITED

1. Vt „History, 1838–1856 (Kiriku ajaloo käsikiri), köide B-1 [1 September 1834–2 November 1838]," attendum, märkus A, lk 1, josephsmithpapers.org/paper-summary/history-1838-1856-volume-b-1-1-september-1834-2-november-1838/304.
2. Vt: Joseph Young, History of the Organization of the Seventies (1878), lk 1.
3. „Minutes, Discourses, and Blessings, 14–15 February 1835," Joseph Smith Papers, Documents, 4. kd: April 1834–September 1835, lk 224–228.
4. „Minutes, Discourses, and Blessings, 21 February 1835," Joseph Smith Papers, Documents, 4. kd: April 1834–September 1835, lk 242, 243.
5. Neli, kes ei kuulunud Siioni leeri, olid David W. Patten, Thomas B. Marsh, William E. McLellin ja John F. Boynton.
6. Ainult üheksa kaheteistkümnest olid kohal 1835. a 14. veebruari koosolekul. Parley P. Pratt pühitseti ametisse 21. veebruaril 1835 ning Thomas B. Marsh ja Orson Pratt pühitseti mõlemad ametisse 26. aprillil 1835.
7. „Extracts from H. C. Kimball's Journal". Times and Seasons, 15. apr, 1845, lk 868.
8. „Minutes and Blessings, 21 February 1835," Joseph Smith Papers, Documents, 4. kd: April 1834–September 1835, lk 244.

Lisainfo leidmiseks esialgse kaheteistkümne apostli kutsumise kohta käesoleval evangeeliumi ajajärgul vt **history.lds.org.**

Vanem
David A. Bednar
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

Kristuse-sarnane ISELOOM

Jeesusel, kes on enim kannatanud, jagub kõige enam kaastunnet meie kõigi vastu, kelle kannatused on nii palju väiksemad.

Vanem Neal A. Maxwell (1926–2004) õpetas ühe põhimõtte, mis jättis mulle sügava mulje ning millele olen uurides, mõtiskledes ja juureldes palju tähelepanu pööranud. Ta ütles: „Lepitust poleks olnud, kui Kristusel poleks sellist iseloomu!"[1] Sellest ajast peale, kui seda otsekohest ja läbitungivat väidet kuulsin, olen püüdnud õppida rohkem, mis on iseloom, ja seda paremini mõista. Lisaks olen mõtisklenud Kristuse iseloomu ja Tema lepituse omavahelise seotuse ning selle üle, kuidas see mõjutab meid kõiki kui jüngreid.

Issanda Jeesuse Kristuse iseloom

Ehk on parim iseloomu näitaja suutlikkus märgata teisi inimesi ja reageerida õigesti neile, kes heitlevad sama raskuse või vastuseisuga, mis kõige vahetumal kombel jõuliselt meile peale surub. Iseloom väljendub näiteks väes tajuda teiste inimeste kannatusi, kui me ise kannatame, võimes märgata teiste nälga, kui oleme ise näljas, ning väes ulatada käsi ja pakkuda kaastunnet teiste vaimses agoonias, kui ka ise vaimselt ahastame. Seega väljendub iseloom teiste märkamises ja neile käe ulatamises ajal, kui oleks loomulik ja vaistlik olla endassesulgunud ja -süvenenud. Kui see võime on tõepoolest ülim näitaja kõlbelisest iseloomust, on maailma Päästja oma iseloomu poolest täiuslik eeskuju sellisest järjekindlusest ja ligimesearmastusest.

HOWARD LYON, *MAAILMA VALGUS*

WALTER RANE. NEED KAKSTEIST LÄKITAS JEESUS.

Näited Kristuse iseloomust

Viimase õhtusöömaaja õhtul, tolsamal õhtul, mil Kristust ootasid ees ülimad kannatusel, mis on iial kõigis Tema loodud maailmades aset leidnud, rääkis Ta ülemises toas Tröästijast ja rahust:

„Seda olen mina teile rääkinud teie juures viibides.

Aga Tröästija, Püha Vaim, kelle minu Isa läkitab minu nimel, see õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mis mina olen öelnud.

Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile; mina ei anna teile nõnda nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ja ärgu mingu araks!" (Jh 14:25–27)

Mõistes, et Ta ise oli kohe-kohe pingsalt ja isiklikult osa saamas nii tröösti kui ka rahu puudumisest, ja hetkel, mil Ta võis tunda südames rahutust ja hirmu, sirutas Õpetaja oma käed välja ning pakkus teistele neidsamu õnnistusi, mis võinuks ja saanuks Teda tugevdada.

Suures eestkostepalves, mille Jeesus lausus vahetult enne seda, kui Ta läks oma jüngritega üle Kiidroni jõe Ketsemani aeda, palvetas Õpetaja oma jüngrite ja kõigi eest, „kes nende sõna kaudu usuvad minusse,

et nemad kõik oleksid üks, nõnda nagu sina, Isa, minus. ..

Et nad täielikult saaksid üheks ja maailm tunneks, et sina oled mind läkitanud ja oled armastanud neid, nõnda nagu sa mind oled armastanud. ..

Ja ma olen neile andnud teada sinu nime ja annan seda teada selleks, et armastus, millega sa mind oled armastanud, oleks nendes ja mina oleksin nendes!" (Jh 17:20, 21, 23, 26)

Mõtiskledes selle ja teiste sündmuste üle, mis leidsid aset enne Tema kannatusi ja äraandmist aias, avastan end korduvalt esitamas järgnevaid küsimusi: kuidas suutis Ta palvetada teiste heaolu ja ühtsuse eest vahetult enne oma piinu? Mis võimaldas Tal paluda tröösti ja rahu neile, kelle vajadused olid Tema omadest nii palju väiksemad? Kuidas suutis Ta keskenduda nii täielikult üksnes teiste olukorrale ja muredele, kui Tema loodud maailma langenud loomus Talle peale surus? Kuidas võis Õpetaja ulatada teistele abikätt, kui iga nõrgem inimene oleks endasse tõmbunud? Vanem Maxwelli sõnad annavad vastuse kõigile neile vägevatele küsimustele:

„Kristuse iseloom oli paratamatult Tema tähelepanuväärse lepituse garantiiks. Kui Tal poleks olnud ülevat iseloomu, poleks olnud ülevat lepitust! Tema iseloom on selline, et Ta „[kannatas] kõiksugu .. kiusatusi" (Al 7:11), kuid „ei andnud [kiusatustele] järele" (ÕL 20:22)."[2]

Jeesusel, kes on enim kannatanud, jagub kõige enam kaastunnet meie kõigi vastu, kelle kannatused on nii palju väiksemad. Kannatuste ja kaastunde sügavus on tõepoolest lähedaselt seotud sellega, kui sügavat armastust tunneb teenija.

Aktiivne ligimesearmastuse otsimine

Me saame püüelda surelikkuses selle poole, et meid õnnistataks Kristuse iseloomu oluliste joontega, mida endas arendada. Meil on tõepoolest võimalik püüelda surelikena õigemeelselt vaimsete andide poole, mis on seotud suutlikkusega märgata teisi inimesi ja õigesti reageerida neile, kes heitlevad sama raskuse või vastuseisuga, mis kõige vahetumal kombel jõuliselt meile peale surub. Me ei või saada seda võimet pelga tahtejõu ja sihikindlusega. Pigem vajame „Püha Messia teene[id] ja halastus[t] ja armulikkus[t]" (2Ne 2:8) ning oleme neist sõltuvad. Kuid saades „rea rea peale, õpetuse õpetuse peale" (2Ne 28:30), võimaldatakse meil „aja jooksul" (Ms 7:21) ulatada abikätt, olgugi et loomulik kalduvus oleks endasse tõmbuda.

Lubage mul soovitada, et meie teiega peaksime palvetama ning ihkama ja püüdma kujundada Kristusesarnast iseloomu ning tegema selle nimel tööd, kui loodame saada vaimset ligimesearmastuse andi – Kristuse puhast armastust. Ligimesearmastus pole iseloomujoon või omadus, mille saame üksnes omaenda sihikindla järjepidevuse ja kindlameelsuse kaudu. Tõepoolest, me peame austama oma lepinguid, elama vääriliselt ja tegema kõik, mis suudame, et olla selleks anniks kõlblikud, kuid lõpuks võib seda meilt küll leida, kuid see pole meie omand (vt Mn 7:47). Issand määrab, kas ja millal me saame iga vaimse anni, kuid meie peame tegema kõik, mis on meie võimuses, et neid ande soovida, ihata, paluda ja olla nende väärilised. Kui meie teod ühilduvad üha enam Kristuse iseloomuga, ehk on see vägevaim viis näidata taevale oma soovi kõrgeima vaimse ligimesearmastuse anni järele. Ja meid õnnistatakse selgelt selle imelise anniga, kui meie abikäsi on üha enam välja sirutatud, kuigi loomupärane inimene tüüpiliselt endasse tõmbuks.

Jeesus on Kristus, Igavese Isa ainusündinud Poeg. Ma tean, et Ta elab. Ja ma tunnistan, et tänu Tema iseloomule on meile võimalik nii surematus kui ka igavene elu. Ulatagem abikäsi, kui kaldume loomu poolest endasse tõmbuma. ■

Artikli aluseks on ususümpoosioni ettekanne, mis peeti 25. jaanuaril 2003 Brigham Youngi ülikooli Idaho kolledžis.

VIITED

1. Neal A. Maxwell. The Holy Ghost: Glorifying Christ. – Ensign, juuli 2002, lk 58.
2. Neal A. Maxwell. O How Great the Plan of Our God! Kõne Kiriku Haridussüsteemi usuõpetajatele, 3. veebr 1995, lk 6, si.lds.org.

Kuidas saab konverentsisõnum

ELU MUUTA?

LAUA JA MÄRKMIKU PILDID: GETTY IMAGES

On tõepoolest võimalik saada Jeesuse Kristuse sarnaseks. Järgnevad võtted aitavad mõista, kuidas.

Hadley Griggs

Kas tunnete, et teie vaimne aku on veidi tühi? Kas vajate pisut vaimset juhatust? Te olete õnnega koos, sest üldkonverents võib olla just see õige nõks! Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist on öelnud: „Ma luban Kiriku noortele liikmetele, et kui te kuulate [üldkonverentsi], tunnete, kuidas Vaim teie sisse hoovab. Issand annab teile teada, mida Ta teilt elus ootab."[1]

Ja asi ei piirdu konverentsi nädalavahetusega – Vaimu tunnetamine jätkub, kui uurida kõnesid ka edaspidi!

Konverentsist on meile abi mitmeti. Kõige tähtsam on vahest see, et see võimaldab meil saada Päästjaga lähedasemaks, õpetades meile, kuidas saada rohkem Tema sarnaseks. Hea viis konverentsist kõige enam kasu saada on panna hoolega tähele õpetusi Kristuse-sarnastest omadustest kas ülekande ajal või uurides kõnesid pärast-poole. Kui mõtlete kuulates või lugedes teatud Kristuse-sarnastele omadustele, võivad sõnad ja Vaim aidata teil õppida, kuidas olla rohkem Kristuse sarnane.

Vastake sellele lühikesele küsimustikule, et mõista, millis(t)ele omadus(t)ele tahaksite konverentsisõnumeid uurides tähelepanu pöörata. (Põhjalikuma küsimustiku leiate ajakirja New Era 2016. a oktoobrinumbrist või trükise „Jutlusta minu evangeeliumi" 6. peatükist.)

Valige iga üheksa järgnevalt toodud Kristuse-sarnase omaduse puhul väide, mis teid kõige paremini iseloomustab.

1. USK:

a. Ma pole kindel, kas Jeesus Kristus on minu Päästja.
b. Ma usun Jeesusesse Kristusesse ja pean Teda oma Päästjaks.
c. Ma loodan, et Jeesus Kristus on minu Päästja.

ARMASTUS VIIE UUE SÕBRA VASTU

Koolis on väike hulk lapsi, keda enamik õpilastest peab eikellekski, kuna nad on erinevad. Ka minul polnud tavaks nendega rääkida. Ma ei olnud õel, kuid polnud ka kena.

Kui kuulsin president Dieter F. Uchtdorfi, teist nõuandjat Esimeses Presidentkonnas, pidamas kõnet „Armulised saavad armu" (2012. a kevadine üldkonverents), siis midagi muutus. Ta ütles, et kui asi puudutab kohtumõistmist, peaksime tegema üht ja selleks on: „Jätke järele!" Tema kõne aitas mul mõista, et selle asemel, et neid lapsi koolis hukka mõista, peaksin halbade mõtete ja tunnete asemel „armasta[ma] kogu südamest Jumalat ja Tema lapsi".

Kui tol esmaspäeval kooli läksin, ei kohtunud ma oma tavaliste sõpradega, vaid läksin selle asemel sinna, kus oli see rühm, keda inimesed pidasid eikellekski. Me hakkasime rääkima ja mõistsin, et need inimesed polnud teistest sugugi erinevad. Üheskoos aega veetes tekkisid mul nendega tugevad suhted. Mul on nüüd viis uut sõpra.

Mõistsin, et mu uued sõbrad pole sugugi eikeegid – nad on alati olnud keegi Jumala jaoks. Olen nii õnnelik, et õppisin rohkem Jumala armastusest Tema laste vastu.

Holly H., 19-aastane, Ameerika Ühendriigid, California

2. LOOTUS:

a. Ma olen tuleviku suhtes rahulik ja optimistlik.
b. Tulevik kohutab mind!
c. Ma ei pööra tavaliselt tulevikule tähelepanu – kui ma sellele ei mõtle, ei pea ma selle pärast muretsema.

3. LIGIMESEARMASTUS JA ARMASTUS:

a. Püüan teisi armastada, kuid alati keegi ärritab mind.
b. Olen oma elu kallal töötamisega nii hõivatud, et mul on raske kellelegi teisele mõelda.
c. Soovin teiste inimeste igavest heaolu ja õnne.

4. VOORUSLIKKUS:

a. „Olla puhas mõttes ja teos." See ei tundu kuigi lõbus.
b. Mu süda on puhas ja süüta.
c. Mul on raskusi puhtaks ja süütuks jäämisega.

5. TEADMISED:

a. Minu elus toimub nii palju, et ma ei leia tegelikult aega küsimustele vastuseid otsida.
b. Uh, õppimine? Mõnikord on nii tüütu midagi õppida.
c. Püüan siiralt mõista tõde ja leida oma küsimustele vastuseid.

6. KANNATLIKKUS:

a. Suudan oodata ilma ärritumata või pettumata.
b. Ilmselt suudan midagi oodata, kuid see võib mind ärritada.
c. Midagi oodata on kõige hullem. Tahan kõike kohe.

7. ALANDLIKKUS:

a. Tahan veenduda, et tulen kõigega ise toime.
b. Loodan Issanda abile.
c. Millegi kallal tööd tehes unustan sageli, et saan Taevaselt Isalt abi paluda.

8. USINUS:

a. Veedan enamiku ajast televiisorit vaadates, sõpradega koos olles ja kohustusi vältides!
b. Mul on sageli raskusi keskendumisega sellele, mis on elus tähtis, aga ma püüan.
c. Kulutan aega ja jõudu kõige tähtsamatele asjadele.

9. KUULEKUS:

a. Järgin meeleldi oma juhtide ja vanemate nõu.
b. Olen tavaliselt omaenda peremees – mul on sageli raske kedagi teist kuulata.
c. Järgin oma juhtide ja vanemate nõu, kuid nurisen vahel selle pärast.

Vaadake nüüd oma vastuseid. Milliste omadustega tahaksite tööd teha? Et õppida neid arendama, võiksite neist ühe või kaks välja valida ja pöörata konverentsi kuulates neile tähelepanu.

Ja kui vastasite, et tulete nende kõigiga hästi toime, siis jätkake samas vaimus! Võite ikkagi valida ühe või kaks, mis teile küsimustikus silma jäid, ja konverentsi uurides neile keskenduda. Ükskõik kus te Kristuse sarnaseks saamise rajal viibite, võite alati pöörduda meie juhtide õpetuste poole, et neist oma rajal abi saada.

Kui te ei oska praegu ühte omadust välja valida, siis ärge muretsege! Võite alati kuulata konverentsi ja vaadata, mis teile siis silma jääb.

Kui olete omaduse, millele keskenduda, välja valinud, võiksite selle kirja panna, et oleksite konverentsi kuulates või hiljem kõnesid uurides valmis saama selle kohta ilmutust. Kui kuulate ja uurite, laske Vaimul anda teile konkreetset juhatust, kuidas selle omadusega tööd teha. Vaadake alltoodud näidet! ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

VIIDE

1. Robert D. Hales. Üldkonverents: tugevdab usku ja tunnistust. – 2013. a sügisene üldkonverents.

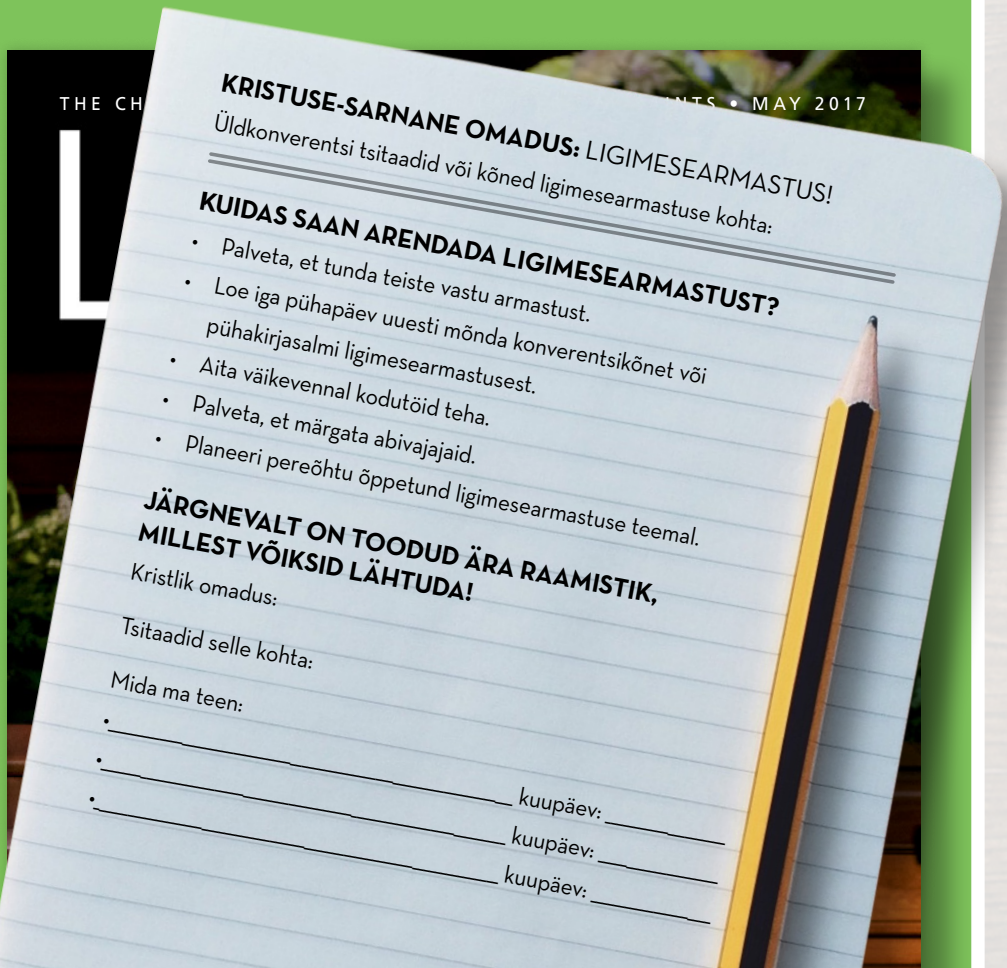

LIGIMESEARMASTUSE TUGEVDAMINE ORKESTRITUNNIS

2015. aasta sügisesel üldkonverentsil äratas mu tähelepanu üks konkreetne kõne. Vanem Dale G. Renlund Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist pidas kõne pealkirjaga „Läbi Jumala silmade". Ta kõneles, kui tähtis on näha teisi inimesi läbi armastavate lapsevanemate silmade. Tundsin seda kuuldes, et pean püüdma veel enam enda ümber olijaid armastada.

Ühel hommikul pärast konverentsi püüdsin ma tabada täiuslikku hetke, mil kellelegi rõõmu teha. Läksin orkestritundi ja nägin seal poissi, kellele ei pööranud tavaliselt suurt tähelepanu. Nägin, et teda häiris miski, ning läksin ta juurde ja küsisin, kuidas ta päev on möödunud. Ta polnud eriti jutukas ja küsisin seega, kuidas talle meeldib orkestritund. Ta ütles mulle, et tal polnud noodid eriti selged ja ta muretses kontserdi pärast. Ma pakkusin, et vaatan muusikapala temaga läbi ja me mängisime seda üheskoos. See kõlas hästi! Pärast seda rääkisime oma pillidest. Saime palju lähedasemaks ja ma olen väga rõõmus, et võtsin aega temaga rääkida.

Christa M., 12-aastane, Ameerika Ühendriigid, Texas

Püsi **KINDLANA**

Lindsay Hiller

Ma kasvasin üles sõpradega, kes olid Kiriku liikmed, ja ootasin innukalt enda ristimist ja liikmeks saamist. Kui ma kolledžisse minnes Ameerika Ühendriikide teise otsa kolisin, hakkasin kohtuma misjonäridega. Kahjuks tegi minu uute koolikaaslaste surve evangeeliumi käitumisnormide järgimise raskeks. Teised esmakursuslased veetsid palju aega pidutsedes ja alkoholi juues. Ma polnud kunagi alkoholi proovinud, kuid uued sõbrad püüdsid mind pidevalt seda jooma survestada.

Teadsin, et evangeelium on tõene, kuid eakaaslaste survele oli raske vastu panna. Hakkasin palvetama Taevase Isa poole, et saada jõudu teha õige valik. Ma polnud veel oma käitumisnorme hüljanud, kuid kartsin, et mul pole küllalt jõudu järgmine kord ei öelda, kui mulle alkoholi pakutakse. Igatsesin oma sõprade järele, kellel olid samad väärtushinnangud.

Ühel laupäevaõhtul läksin ma koos oma ühiselamu inimestega peole. Kohe hakkasid kõik mu sõbrad jooma ja innustasid mind alkoholi maitsma.

Mul oli kiusatus seda teha. Võtsin õllekruusi, mis mulle ulatati. Panin selle suule, tundes ebamugavust, kuid olin meelitatud kõikide oma sõprade tähelepanust. Siis tuli meie ringi Nick, kes oli joomise poolest kurikuulus.

„Ega sa seda ei joonud?" küsis ta.

„Veel mitte," vastasin mina.

„Kui sa seda teed," ütles Nick, „siis kahetsed seda iga päev oma elu lõpuni."

Ma olin šokeeritud. Teadsin, et tal on õigus. Ma ei tahtnud juua. Tahtsin Kirikuga liituda. Ma ulatasin kruusi tagasi ja lahkusin peolt tänulikuna, et polnud teinud halba otsust.

ILLUSTREERINUD ANDREW BOSLEY

Sõbrad mõjutavad suuresti, kui kerge – või raske – on meil oma käitumisnormide järgi elada.

Järgmisel hommikul läksin ma kirikusse, otsisin üles misjonärid ja seadsin kuupäeva oma ristimiseks. Sellest päevast peale hoidsin pidudest ja alkoholist eemale. Leidsin kirikust uued sõbrad, kel olid minuga samad väärtused ja käitumisnormid. Olin ikka veel sõber oma ühiselamu rahvaga, kuid andsin neile oma käitumisnormidest teada. Kui nad kuulsid, kui tähtsad minu käitumisnormid mulle on, siis nad austasid neid ega püüdnud mind enam survestada. Nad märkasid ja austasid seda, et ma toast lahkusin, kui nad sobimatuid filme vaatasid või sobimatut muusikat kuulasid.

See kogemus tugevdas minu tunnistust ja ma püüan elada nii, et mitte kunagi eakaaslaste surve tõttu oma käitumisnorme madalamale ei laseks. Samuti tean ma, et parim viis raske otsusega silmitsi seista on teada oma käitumisnorme ja neist algusest peale kindlalt kinni hoida.

Ma tean, et Taevane Isa vastas mu palvetele saada tuge kiusatusele vastu panna. Olen tänulik, et Püha Vaim innustas mind tegema õiget otsust. Ma tean, et Kiriku käitumisnormid on selleks, et meid kaitsta, ja olen tänulik, et otsus neid järgida aitas mul teha otsust Kirikuga liituda. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

KIUSATUSTELE EI ÜTLEMINE

„Inimesed, kes teevad midagi valesti, tahavad, et te nendega kaasa lööksite, kuna neil on mugavam seda teha, kui ka teised teevad. Võib-olla tahavad nad teid ka ära kasutada. On loomulik soovida, et eakaaslased teid omaks võtaksid, et te nende hulka kuuluksite. .. Teil on päris raske märgata, kui tõeliselt tugevad te juba olete ja kuidas teised teid vaikselt austavad. .. Te ei pea oma käitumisnorme ohtu seadma, et head sõbrad teid heaks kiidaksid. Mida kuulekamad te olete, mida enam te seisate õigete põhimõtete eest, seda enam saab Issand aidata teil kiusatusest jagu saada."

Vanem Richard G. Scott, Kaheteistkümne Apostli kvoorumist (1928–2015). Making the Right Choices. – Ensign nov 1994, lk 37.

Purusta **TÜÜPILISE TEISMELISE** mall

Unusta, mida maailm ütleb. Kuidas näeb sind Taevane Isa?

Charlotte Larcabal
Kiriku ajakirjad

Maailmal on tänapäeva teismeliste kohta palju öelda. Te arvatavasti teate mõnd neist stereotüüpidest või olete kuulnud kedagi kaebamas tänapäeva laste üle. Teie kohta on palju uurimusi ja statistikat teie sotsiaalmeedia harjumustest, sellest, mida te ostate, ja isegi sellest, kui väike on teie tähelepanuvõime.

Kuid juhataja Russell M. Nelson, Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja, ütles, et ta tunneb end ebamugavalt, kui kuuleb uurimuste läbiviijaid kirjeldamas oma uurimusi noorte kohta. „Ja tegelikult ei huvita mind väga, mida *eksperdid* teie kohta ütlevad, vaid see, mida on mulle teie kohta öelnud Issand,"[1] ütles ta.

Issand ei vaja teie tundmaõppimiseks uurimusi või stereotüüpe. Tema ei näe teid kui statistikat või kedagi, keda rõhub see, kuidas maailm teid kirjeldada püüab.

„Ta armastab teid mitte üksnes seetõttu, kes te just täna olete, vaid ka hiilguse ja valgustatuse tõttu, mille võite ja soovite saada," ütles president Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas.[2]

Jumal mitte ainult ei näe teid, Ta armastab teid.

Kas soovite purustada maailma malli? Hakake nägema ennast sellistena, nagu taevane Isa ja Tema valitud teenijad teid näevad. Kas soovite lükata ümber stereotüübid? Nüüd on käes aeg tegutseda! 12-aastasena meenutas Kristus oma maistele vanematele, et peab tegema oma Isa tööd (vt Lk 2:49).

Tema polnud liiga noor ja ka teie pole liiga noored. Seega on järgmine küsimus see, kuidas võite teie teha oma Taevase Isa tööd.

Tema töö on tuua „inimesele surematus ja igavene elu" (Ms 1:39), seega saate teie teha oma Isa tööd, andes endast parima, saavutamaks oma potentsiaali ja saades inimeseks, kes aitab ka teistel nende potentsiaali saavutada.

Käes on aeg võtta endale vastutus oma tuleviku eest. Mida te võite teha *kohe praegu* kindlustamaks, et te saate inimeseks, kelleks Taevane Isa teab, et te saada võite, mitte ainult igavikes, vaid ka *selles* elus?

Kas te soovite abielluda templis? Otsustage praegu, et olete puhtad nii mõttes, sõnas kui teos. Kas näete end ülikoolis õppimas? Arendage juba

DAVID STOKERI FOTOILLUSTRATSIOON.

Sa võid elada Tema nägemuse järgi sinu potentsiaalist.

praegu häid õpioskusi. Kas soovite teenida misjonil? Lisage oma evangeeliumi uurimisse käsiraamat „Jutlusta minu evangeeliumi" (eriti 3. peatükk). Kas tahate oma pere eest hoolt kanda? Õppige praegu, kuidas koostada eelarvet ja selle piires elada.

Samuti vaadake, mis teid *praegu* õnnelikuks teeb. Kas te armastate matemaatikat? Klaverit mängida? Lugusid kirjutada? Jätkake seda! Vaadake, kas saate oma andeid arendada: koolitunnid, õpetusvideod veebis, võistlused, töötoad jne.

Purustage mall ja lükake ümber stereotüübid! Haarake oma tuleviku ohjad enda kätte. Mida te teete, et saada parimaks endaks? Andke meile teada, saates e-kiri aadressil liahona@ldschurch.org või jättes sõnumi VAP noorte Facebooki või Instagrami lehtedele. ■

VIITED

1. Russell M. Nelson. Seiske kui tõeline millenniumi põlvkond. – Liahoona, okt 2016.
2. Dieter F. Uchtdorf. Rõõmus elu evangeeliumi järgi. – 2014. a sügisene üldkonverents.

MA SAAN PARIMAKS ENDAKS ...

Õppides eelarvet koostama? Oma evangeeliumi uurimist parendades? Arendades armastust teenimise vastu? Jagage, kuidas te oma tuleviku ohjad enda kätte võtate, saates sõnumi aadressil liahona@ldschurch.org või VAP noorte Facebooki või Instagrami lehtedele.

TÕUSE USUS

Läida oma usuleek, et tõusta kõrgemale kahtluse tühermaast.

PILT GETTY IMAGES

President Henry B. Eyring
Esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas

KUIDAS ISE TEADA SAADA?

Meie kallid noored sõbrad, meie soovime, et igaüks teist võiks teada ise, kellestki teisest sõltumatult, et taeva Jumal on tõeline, et ta tunneb teid ja et Tema Poeg on lepitanud maailma patud.

Me loodame, et te saate endale kõigutamatu tunnistuse, et Jeesuse Kristuse evangeelium on viimast korda maa peale taastatud. Joseph Smithi missioon oli ainulaadne, kuid tema alandlik palve on hea eeskuju teile ja mulle. Joseph läks metsasallu, **palumaks usus,** et armastav Jumal vastaks tema palvele ja tooks selgust tema küsimuses. Ta sai kinnituse, **lugedes Jumala sõna** ja **saades tunnistuse,** et see on tõsi. Joseph palvetas kavatsusega mitte ainult kuulata, vaid kuuletuda, maksu see, mis maksab. Ta oli pühendunud **selle järgi tegutsema, mida Jumal talle ütleb.**

Samas vaimus soovin esitada Kiriku noortele üleskutse. Üleskutse on järgmine: saage ise teada, et need asjad on tõesed. Võite seda teha, kui järgite Joseph Smithi eeskuju: **uurige pühakirju,** laske nende sõnadel valguda sügavale oma südamesse, **mõtisklege nende üle** üha uuesti ja uuesti ning seejärel **küsige Jumalalt,** olles valmis kuuletuma Tema juhatusele – et Tema tahe võiks sündida.

Kuigi see üleskutse võib kõlada lihtsa kutsena, luban ma teile, et see võib nõuda märkimisväärset pingutust. Ma ei või lubada, et vastus tuleb ühe päeva või nädalaga, kuid ma saan lubada, et Jumal kõneleb teiega Tema omal viisil ja Tema omal ajal, kui te palute usus. Kui te **võtate üleskutse vastu** ja **tegutsete selle ajel,** leiate, et te ei saa mitte ainult vastust, vaid samuti panete aluse vaimsete teadmiste omandamise mustrile, mis õnnistab teid terve ülejäänud elu. ■

2017. a märtsikuisest „Face to Face" ürituselt koos president Henry B. Eyringi ja vanem Jeffrey R. Hollandiga.

KUIDAS TE OLETE SEDA RAKENDANUD?

„Face to Face" ürituse kommentaar: „Kõige rohkem avaldas mulle muljet selge keskendumine pühakirjade uurimise tähtsusele ja vastustele, mida me neist saada võime. Samuti meeldis mulle arutelu palve teemal ja kuidas me peaksime palvetades Jumala poole pöörduma. Ma mõistsin, et palved võivad olla ja peaksid olema isiklikud, kuid me peaksime olema teadlikud, kuidas me Jumala poole pöördume, ja peaksime pöörduma Tema poole palves aupaklikult kui meie Taevase Isa, mitte eakaaslase poole.

Joshua C., Ameerika Ühendriigid, Hawaii osariik

Mis on lisaks palvetamisele ja pühakirjade uurimisele parim viis oma tunnistust tugevdada?

Sinu tunnistus ei tule arvatavasti ühekorraga. See kasvab üks vaimne kogemus korraga – nagu pühakirjas öeldakse, antakse see „r[ida] rea peale, õpetus õpetuse peale" (2Ne 28:30). Seejärel pead sa oma tunnistust kosutama ja tugevdama, just nagu idandaksid seemet (vt Al 32:28–43). Ja nagu taim ei jää ellu ainult vett saades, ei ole olemas vaid ühte parimat viisi tunnistuse tugevdamiseks. On vaja mitut viisi.

Palve ja pühakirjade uurimine on kindlasti hea moodus tunnistuse kosutamiseks. Kui sa uurid evangeeliumi ja palvetad tõelise kavatsusega teadmaks, et miski on tõene, siis aitab Püha Vaim sul teada tõde evangeeliumi kohta (vt Mr 10:4–5).

Võid oma tunnistust tugevdada ka käskudest kinni pidades. Kui sa elad evangeeliumi põhimõtete järgi – nagu paastumine, hingamispäeva pühana pidamine või sakramendi võtmine –, siis hakkad saama tunnistust sellest, *kuidas* ja *miks* see on tõene, mitte ainult *kas* see on tõene. Jeesus ütles, et kes otsustab „teha tema tahtmist, see tunneb, kas see õpetus on Jumalast" (Jh 7:17).

Veel üks viis oma tunnistuse kosutamiseks on selle jagamine. Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja Boyd K. Packer on õpetanud: „Tunnistus *leitakse* seda *jagades*!" (The Candle of the Lord. – Ensign, jaan. 1983, lk 54; Tambuli, juuli 1983, lk 34) Võid jagada oma tunnistust kirikus ja seminaris, kodus ja sõprade keskel. Kui sa seda teed, võib Püha Vaim *sulle* tunnistada, et see, mida sa ütled, on tõsi.

Kui sa tugevdad oma tunnistust mitmel viisil, siis see kasvab ja süveneb ning sa tunned rahu ja rõõmu.

Tööta koos misjonäridega

Misjonitöö on olnud minule parim viis oma tunnistuse tugevdamiseks. Iga kord, kui ma töötan koos misjonäridega, tunnen ma Kristuse armastust.

Joy D., 19-aastane, Leyte, Filipiinid

Püüa olla jünger

Sa võid tugevdada oma tunnistust, püüdes alati olla ustav Jeesuse Kristuse jünger. Kuulekus Jumala käskudele muudab meid kõikumatuks oma tunnistuses ja see omakorda teeb meie tunnistuse veelgi tugevamaks ja valmistab ette Jumala kuningriigiks (vt ÕL 76:79). Võid oma tunnistust tugevdada ka seda jagades.

Vanem Mule Simon, 23-aastane, Kongo Demokraatlik Vabariik, Lubumbashi misjon

Mine misjonile

Misjonil käimine tugevdab nii sinu kui ka nende tunnistust, keda sa õpetad. Misjonil olles õpid sa täielikult toetuma Issandale, mitte iseenese jõule. Misjon tugevdab sind ja kui sa teenid Issandat ja teed Tema tööd, siis tugevdab see sinu tunnistust.

Vanem Bailey Peaali'I Williams, 19-aastane, Singapuri misjon

Vastused on mõeldud selleks, et pakkuda tuge ja nõu. Tegemist pole Kiriku ametliku õpetusega.

Kuula Püha Vaimu

Kirikuskäimine, pühakirjade lugemine, konverentsikõnede kuulamine jne aitab tugevdada su tunnistust ainult juhul, kui sa kuulad Püha Vaimu. Tema tunnistab sulle tõde. Alati kuula Püha Vaimu, kuna Ta on sinuga ja aitab sul tugevdada tunnistust.

Alyssa B., 16-aastane, Ameerika Ühendriigid, Virginia osariik

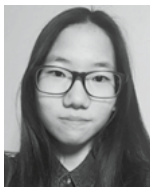

Saa rohkem Kristuse sarnaseks

Võime tugevdada oma tunnistust rohkem Kristuse sarnaseks saades. Olen tugevdanud oma tunnistust, kui väljendasin teiste suhtes Kristuse puhast armastust ja teenisin neid, nagu Päästja teenis.

Kyung Jin P., 17-aastane, Seoul, Lõuna-Korea

Jaga seda, mida tead tõde olevat

Ma olen õppinud, et parim viis oma tunnistuse tugevdamiseks on seda teistega jagada. Iga kord, kui ma jagan oma uskumusi, seda, mida tean tõde olevat – olgu see kuitahes lihtne ja väike –, tunnen oma rinnus suurt soojust ja koos sellega tuleb mu südamesse suurem kinnitus, et asjad, mida ütlesin, on õiged. Teisisõnu tunnen, kuidas minu tunnistus tugevneb.

Douglas S., 20-aastane, Brasiilia, São Paulo

Teeni teisi

Mina arvan, et peale palvetamise ja pühakirjade uurimise on parim viis oma tunnistust tugevdada teenimise kaudu. Kui me teenime teisi, näitame Jumalale, et hoolime Tema lastest. Samuti võime saada Vaimu, kui teeme Jumala tööd. Ma tean, et olen mitmel korral saanud rasketel aegadel tröösti ja vastuseid küsimustele teisi teenides.

Caroline J., 18-aastane, Utah' osariik, Ameerika Ühendriigid

Jaga oma tunnistust

Hea viis oma tunnistuse tugevdamiseks on seda jagada. Mõnikord saad sa tunnistuse just seda jagades. Sa võid ka paastuda, et teada, kas see, mida sulle õpetatakse, on tõsi. Ma olen varem neid mõlemaid asju teinud ja need on suuresti minu tunnistust tugevdanud.

Porter S., 12-aastane, Ameerika Ühendriigid, Idaho osariik

OMA TUNNISTUSE KOSUTAMINE

„Nagu iga kasvav taim, vajab [tunnistus] hoolitsemist või muidu ta närbub. Kuuletumine käskudele on osa hoolest, mida teie tunnistus vajab."

President Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas. Elav tunnistus. – 2011. a kevadine üldkonverents.

JÄRGMINE KÜSIMUS

Kuidas saan ma kutsuda oma koju Vaimu, kui pereliikmed tülitsevad ja vaidlevad?

Saatke oma vastus ja soovi korral ka kõrge resolutsiooniga foto 15. novembriks 2017 aadressil liahona.lds.org (klõpsake „Submit an Article") või e-posti aadressil liahona@ldschurch.org.

Palun lisage järgmine info: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) vai või ringkond, 5) sinu kirjalik nõusolek sinu vastuse ja foto avaldamiseks. Kui sa ei ole veel 18-aastane, siis sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri).

Vastuseid võidakse pikkuse ja selguse huvides toimetada.

Pariisist

Amie Jane Leavitti intervjuude põhjal, Utah, USA

Me elame maailma eri paikades, kuid tundsime ühtmoodi, kui meie lähedale ehitati templid.

Keerdtrepp Pariisi templis

Mu nimi on Rachel. Ma elan Prantsusmaal templi lähedal.

Tempel on meie pere jaoks väga tähtis. Enne Pariisi templi ehitamist käisime mitu korda aastas perereisil Saksamaal Frankfurti templis. Sõit sinna ja tagasi võttis aega 10 tundi!

Meile meeldis näha uue templi ehitamist. Igal nädalal pärast kirikut sõitsid meie vanemad templist mööda, et näha, kuidas ehitus edeneb. Esiteks lammutati eelmine hoone ja kaevati sügav auk. Siis alustati templi ehitamist ja see kasvas üha kõrgemaks ja kõrgemaks. Peagi oli Issanda koda valmis!

Meie pere lapsed ootavad põnevusega, et ühel päeval templisse minna. Minu vanim õde Esther saab esimesena ristimisi teha. Me ootame innukalt oma korda templisse siseneda. Me armastame templit ja oleme rõõmsad, et meie linnas on tempel!

Sapporosse

Lühter selestilises ruumis Jaapani Sapporo templis

Minu nimi on Koshi. Me elame Jaapanis Sapporo templi lähedal. Mulle meeldis istuda oma maja aknal ja jälgida templi ehitamist.

Avatud uste päevade ajal kutsusin ma oma hea sõbra meiega kaasa. Ta leidis, et kõik on kaunis.

Mulle meeldib mõelda templi pühitsemisest kui templi sünnipäevast. See päev oli ka minu sünnipäev. Ja ka president Monsoni sünnipäev! Me saime koos vanematega templi pühitsemise ajal templisse minna.

Olen väga tänulik, et elan templi lähedal. Kui mul on koolis raske päev, võin ma koju minnes templi aiast läbi minna. Seal olles tunnen Taevase Isa armastust minu vastu. Ma ootan innuga, millal võin templisse sisse minna, seal ristimisi teha ja hiljem seal abielluda. ■

FOTOD LENNUKIST JA TAEVAST: GETTY IMAGES

Vanem Robert D. Hales
Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist

Kuidas Püha Vaim saab mind aidata?

Püha Vaim on Jumaluse kolmas liige.
Ta tunnistab Taevasest Isast ja Jeesusest Kristusest.

Ta kõneleb õrnalt meie meeles ja südames. Igaüks meist võib kuulda Teda erinevalt.

Ta annab meile vaimseid ande. Ta annab meile tarkust ja tuletab meile meelde tähtsaid asju.

Ta õpetab meid. Ta annab lootust. Ta aitab meil teha head.

Püha Vaim aitab meil samuti teha tähtsaid valikuid.

Ta aitab meil olla patust puhas. Ta tööstib meid.

ILLUSTREERINUD DUSTIN BAIRD

Kõnest: Püha Vaim. – 2016. a kevadine üldkonverents.

MEIE LEHEKÜLG

Lehhi nägemus, Maria V., 10-aastane, Brasiilia

Lima tempel Peruus, Valeria T., 9-aastane, Peruu

Guayaquili tempel Ecuadoris, Landys Z., 10-aastane, Ecuador

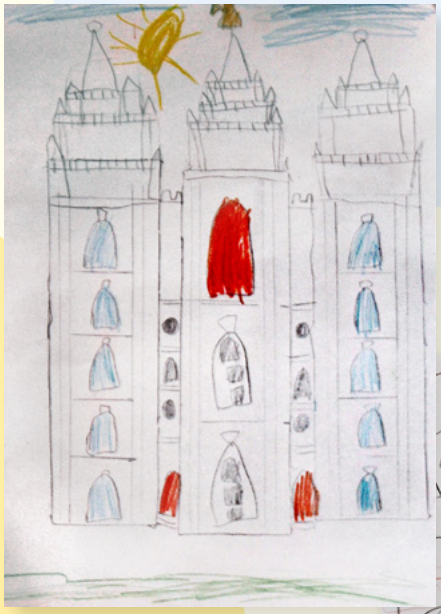

Salt Lake'i tempel Utah' osariigis USA-s, Melissa L., 5-aastane, ja Ameila L., 2-aastane, Eesti

Jane'i teekond

Jessica Larsen
Põhineb tõestisündinud lool

New York, Ameerika Ühendriigid, 1843

Jane Manning jälgis, kuidas laev sadamast Erie järvele triivis. Ta tundis, nagu ujuksid sellega koos minema ka tema unistused.

Vaid aasta tagasi oli ta liitunud Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikuga ja otsustanud kolida koos teiste pühadega Nauvoosse. Tema ema ja seitse pereliiget olid reisinud koos temaga mööda Erie kanalit Buffalosse New Yorgi orariigis. Kuid Buffalos ei lubatud neid nahavärvi pärast laevale.

„Mida me nüüd teeme?" küsis tema vend Isaac vaikselt.

Küsimus kajas jäises õhus. Nauvoosse oli ligi 1300 kilomeetrit. Nad võisid alla anda ja tagasi koju minna või püüda hiljem reisida. ..

Kuid Jane ei saanud oodata! Ta teadis, et Mormoni Raamat on tõene. Jumal kõneles taas kord prohvetite kaudu. Tal oli vaja koos perega Nauvoosse saada.

Jane ajas selja sirgu ja vaatas läände. „Me läheme jala."

Ja seda nad tegid. Nad käisid, kuni nende kingad ära kulusid. Kuni nende jalatallad kuivasid ja veritsesid ning nad pidid palvetama, et terveks saada. Mõnikord magasid nad väljas ja härmatis oli nii raske, et tundus kui langev lumi. Neid ähvardati vangi panna, kuna arvati, et nad on põgenenud vangid. Ei teatud, et Manningid olid vaba mustanahaline perekond. Kuid nad jätkasid kõndimist, lauldes kirikulaule, et aeg kiiremini läheks.

Nad hakkasid juba Nauvoole lähenema, kui jõudsid jõeni.

ILLUSTREERINUD JIM MADSEN

Jane Manning elas mitu kuud koos Emma ja Joseph Smithiga. Ta abiellus Isaac Jamesiga ja nad olid Utah' oru esimeste asustajate seas. Ta jäi ustavaks Kiriku liikmeks, kuigi tal oli elus palju katsumusi. Kui ta 1908. aastal suri, kõneles tema matustel president Joseph F. Smith (1838–1918).

„Silda pole," ütles Isaac.

Jane noogutas. „Me peame siis sellest läbi kõndima." Kui ta jõevette astus, oli vesi tema pahkluudeni. Aeglaselt astus ta edasi. Vesi tõusis põlvedeni ja siis vööni. Jõe keskkohas ulatus vesi kaelani! Õnneks ei läinud see sügavamaks ja kõik Manningid said turvaliselt jõest läbi.

Lõpuks jõudsid nad Nauvoosse. Jane nägi oru kohal mäenõlval Nauvoo templi kauneid paekivimüüre. Kuigi tempel polnud veel valmis, võttis see ta hingetuks. Keegi juhatas nad majja, kus elas prohvet Joseph.

Ukselävel seisis pikka kasvu, tumedate juustega naine. „Tulge sisse, tulge sisse!" kutsus ta. „Mina olen Emma Smith."

Järgmised minutid möödusid kui udus. Jane kohtus prohvetiga ja prohvet seadis tuppa toolid kõikide Manningite jaoks. Jane vajus tänulikult toolile ja kuulas, kuidas Joseph neid kõigile juuresolijatele tutvustas, teiste seas sõbrale doktor Bernhisele. Seejärel pöördus Joseph Jane'i poole ja küsis: „Sina oled juhtinud seda väikest rühma, kas pole?"

„Nii see on!" vastas Jane.

Joseph naeratas. „Jumal õnnistagu sind! Nüüd sooviksin ma kuulda teie rännakutest."

Jane rääkis nende vigastatud jalgadest, lumes magamisest ja jõe ületamisest. Kõik kuulasid vaikselt. „Kuid see polnud kohutav," ütles ta lõpetuseks. „Me käisime oma teed rõõmustades, kirikulaule lauldes ja tänades Jumalat Tema lõputu headuse ja halastuse eest meie õnnistamisel, kaitsmisel ja meie jalgade tervendamisel."

Hetkeks valitses vaikus. „Mida sina sellest arvad, tohter?" küsis Joseph viimaks, meest põlvele patustades. „On see vast usk!"

„Kui mina oleksin nende asemel olnud, siis oleksin alla andnud ja koju naasnud!" möönis doktor Bernhisel.

Joseph noogutas ja pöördus taas Jane'i ja tema pere poole: „Jumal õnnistagu teid! Te olete meie sõbrad." ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Texase osariigis.

Sarah ja MRT

Juliann Doman

Põhineb tõestisündinud lool

„Kui Kristus käis maa peal, siis lubas meile Ta, et Püha Vaim meid lohutab, me maiseks sõbraks saab" (Children's Songbook, *nr 105).*

„Paistab, et Sarah'le peab tegema seljale MRT," ütles doktor Frank. Ta naeratas Sarah'le. „Ma panen sulle homseks aja kinni. Tulen mõne minuti pärast tagasi."

Sarah' selg oli juba mõnda aega valutanud. Kui ta ühel hommikul ärkas, valutas see nii väga, et tal oli raske sirgelt seista ja ta suutis vaevu kõndida. Sarah

ILLUSTREERINUD DAVID HABBEN

ja tema ema tulid doktor Franki juurde, et uurida, mis seljal viga on.

„Järjekordne MRT?" küsis Sarah ema poole vaadates. Talle oli ka varem MRT-d tehtud. Ta mäletas, kui väga ta kartis, lamades suures torus, mis tema keha sisemusest pilte tegi.

„Mul on kahju, Sarah," ütles ema. „Need pildid aitavad doktor Frankil teada, mis su seljal viga on. Ma tean, et sa kannatad selle ära. Ja me oleme sealsamas sinuga." Ema surus Sarah' kätt.

„Aga sind ei lubata koos minuga MRT ruumi," ütles Sarah. Ta pea vajus norgu ja üks pisar valgus tema põsele. Ema võis olla koos temaga ühes toas, aga kui Sarah masinatunnelisse pandi, oli ta seal üksinda.

Ema kallistas Sarah't. „See on tõsi, aga kas sa tead, kes *võib* seal olla, et sind tööstida?"

Sarah'le meenus nimi, mida ta oli kuulnud Püha Vaimu kohta: *Tööstija.* Ehk aitab Püha Vaim teda, et ta nii väga ei kardaks.

„Püha Vaim?" küsis Sarah.

Ema noogutas. „Just nii. Sa võid palvetada, et Püha Vaim sind aitaks. Me isaga palvetame samuti sinu eest."

See andis Sarah'le hea mõtte. „Kas ma võin isalt õnnistust paluda?"

Ema naeratas. „Muidugi. Ma tean, et ta teeks seda rõõmuga."

Sel õhtul pani isa oma käed Sarah' pea peale ja andis talle preesterluse õnnistuse. Kui ta õnnistas Sarah't, et Püha Vaim teda tööstiks, täitis pehme, soe tunne tüdruku keha. See tunne oli temaga kogu öö.

Järgmisel päeval lamas Sarah raamil, mis liugles MRT-masina suurde tunnelisse. Ta kordas oma peas sõnu, mida isa oli teda õnnistades öelnud: *Püha Vaim on seal, et sind tööstida.* Sarah pigistas kõvasti ema kätt. Siis lükkas õde ta torusse.

MRT-masin häälitses tema seljast pilte tehes imelikult. Sarah pidi lamama väga vagusi, et pildid udused ei tuleks. Hetkeks haaras teda paanika, kuid siis tundis ta taas sooja tunnet. Just nagu kallistaks teda ema. Või oleks ta mähitud sooja teki sisse. Ta teadis, et kõik saab korda. Enne kui ta arugi sai, oli MRT läbi!

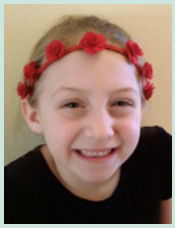

Analise F.
6-aastane,
Utah, Ameerika Ühendriigid

Kui ma olin viiene, oli mul vaja operatsiooni mandlite ja adenoidide eemaldamiseks. Ma närveerisin ja kartsin. Minu isa andis mulle õnnistuse. Pärast õnnistust ma enam ei närveerinud ja me olime mõlemad rõõmsad, sest tundsime Püha Vaimu.

Doktor Frank näitas oma kabinetis Sarah'le ja Sarah' emale pilte Sarah' seljast. „Sa olid väga tubli, et sa testi ajal ei liigutanud," ütles doktor Frank Sarah'le tema kõrvale põlvitades. „Need pildid sinu seljast näitavad, et sul on vaja operatsiooni, et sa võiksid paremini kõndima hakata."

Sarah neelatas.

„Me sooviksime teha operatsiooni varsti," ütles doktor Frank Sarah' ema poole vaadates. Siis pöördus ta uuesti Sarah' poole. „Pärast operatsiooni võib minna mõni nädal aega, enne kui sa end taas vanaviisi tunned, kuid sind täna nähes tean ma, et sa saad hästi hakkama."

Sarah püüdis mõelda kõigele, mida ta teeb pärast seda, kui doktor Frank tema selja korda teeb. *Ma suudan joosta ja ujuda ja hüpata suures lehehunnikus.* Ta igatses kõikide nende tegevuste järele. Kuid operatsioon oli veelgi hirmutavam kui MRT. Siis meenusid Sarah'le tema palved ja saadud õnnistus. Taevane Isa oli saatnud talle Tööstija. Taevane Isa aitab teda ka sellega.

Ta vaatas doktor Frankile otsa. „Kas ma saan siis suures lehehunnikus hüpata?" küsis Sarah.

Arst naeratas. „Siis saad sa suures lehehunnikus hüpata." ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Colorado osariigis.

Uus prohvet

Lõika välja need tegelased, et võiksid jagada Kiriku ajaloost lugusid.

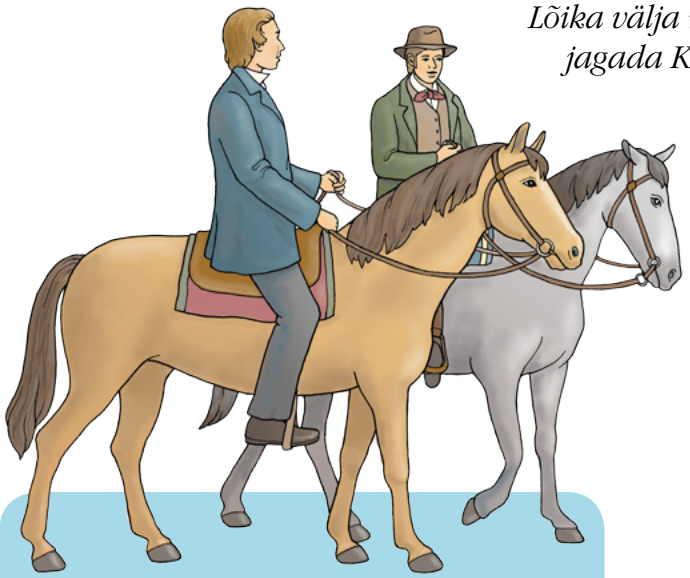

Joseph ja Hyrum Smith

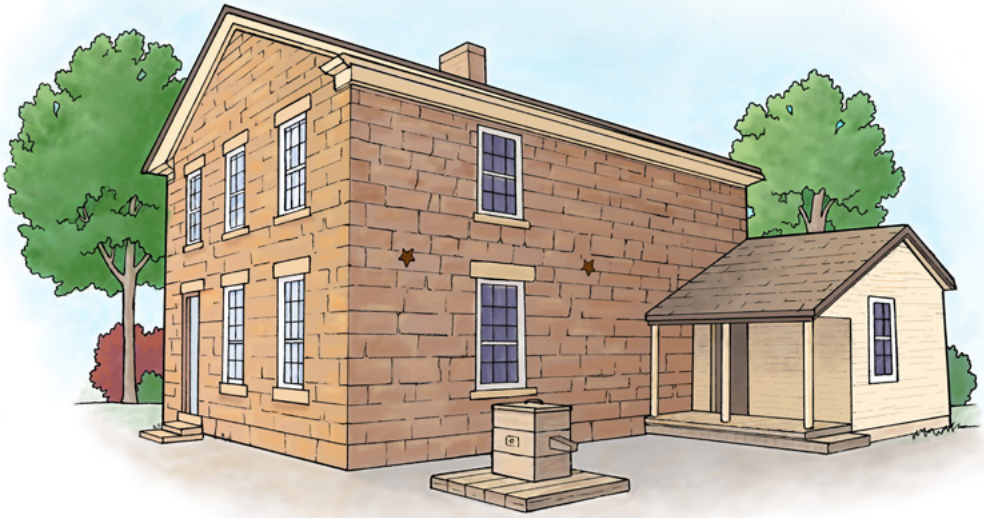

Brigham Young

1844. aastal pandi Joseph ja Hyrum Carthage'i vanglasse kohtumõistmist ootama. Halvad mehed murdsid vanglasse sisse ja tapsid prohveti ja tema venna. Pühad ei olnud kindlad, kes peaks saama järgmiseks prohvetiks. Hiljem ühel koosolekul, kus kõneles Brigham Young, juhtus ime. Paljud inimesed ütlesid, et ta nägi välja ja kostis just nagu Joseph Smith! Nad teadsid, et temast saab järgmine prohvet. Nüüd me teame, et kui prohvet sureb, saab järgmiseks prohvetiks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja. ■

ILLUSTREERINUD BETH M. WHITTAKER.

Lisainfot Kiriku ajalootegelaste kohta saate aadressilt liahona.lds.org.

AIDATES TEISI
ühe pliiatsi haaval

Caleb H., 10-aastane, Saksamaa

Kõik sai alguse sellest, kui minu vai korraldas projekti põgenike abistamiseks. Mulle meeldis see projekt väga, seega palusin, et mu ema sellest mu kooliõpetajale räägiks, ja õpetaja soovis teha midagi neljanda klassiga. Et projektis eeskujuks olla, käisin ma koos oma õe Maddie'ga ukselt uksele annetusi küsimas.

Saabus päev esitada projekti ülejäänud neljandale klassile. Ma närveerisin pisut. Tegelikult oli mul päris suur hirm, kuid ma andsin endast parima. Rääkisin teistele neljanda klassi õpilastele, mida meil on vaja põgenikele koolipakkide valmistamiseks. Rääkisin neile, kuidas oleme ukselt uksele käinud, ja esitasin neile väljakutse koguda rohkem raha, kui mina olin teinud. Üheskoos valmistasime üle 100 paki. Panime pakki vihikuid, pliiatseid ja teisi koolitarbeid. Samuti lisasime sedeli, millel oli kirjas „Tere tulemast Saksamaale".

Viisime koos emaga pakid põgenikelaagrisse. Ma ei ütleks, et see laager oli kena, kuid seal oli mänguväljak ja koht õppimiseks. Laagri kõrval oli väga mürarohke raudtee ja lapsed rääkisid mulle, et see müra on nagu lennukid, mis lendasid Süüria ja teiste selliste paikade kohal. Võib-olla meenutas see heli pommitamist neile lastele, kes olid seda oma kodumaal kuulnud.

Ma kohtusin laagris mõne omavanuse lapsega, näiteks Danieliga, kes oli osav malemängija. Ma ei jõudnud temaga malet mängida, millest on kahju, kuna mulle meeldib malet mängida, kuid nad kutsusid mind mängima jalgpalli ja lauatennist. Poisid ütlesid mulle, et igatsevad kodu järele ja tahavad kangesti laagrist ära saada ja taas kooli minna.

Kui olime jalgpalli ja lauatennist mänginud, andsin ma neile pakid. Ma tunnen end hästi, et sain teha midagi nende laagrites elavate laste heaks. ■

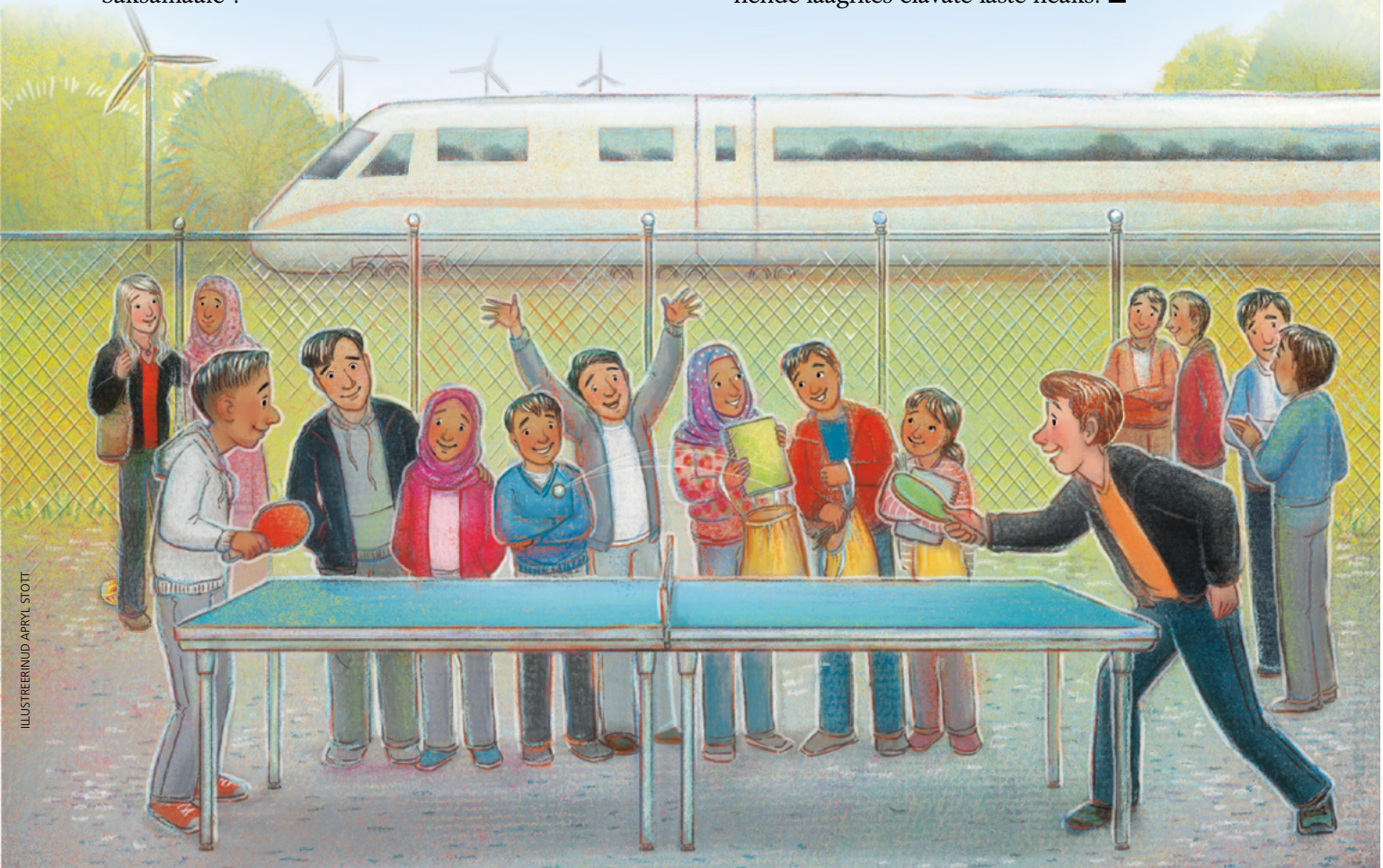

ILLUSTREERINUD APRYL STOTT

Jeesus külastas Joseph Smithi

Kim Webb Reid

Palju aastaid pärast Jeesuse ülestõusmist oli poisil nimega Joseph Smith üks küsimus. Ta ei teadnud, millises kirikus ta käima peaks.

Joseph luges Piiblit. Seal öeldi, et Taevane Isa vastab meie küsimustele, kui me Tema poole palvetame. Joseph läks metsa ja palvetas Taevase Isa poole.

ILLUSTREERINUD APRYL STOTT

Taevane Isa ja Jeesus tulid taevast alla. Jeesus ütles, et Joseph Smith ei peaks minema ühessegi neist kirikutest, kuna need ei õpetanud kõiki Tema Kiriku õpetusi.

Kui Joseph suureks kasvas, aitas ta Jeesuse Kiriku tagasi maa peale tuua. Seda kirikut kutsutakse Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikuks. See aitab inimestel õppida Jeesusest ja Taevasest Isast.

Pühakirjade lugemine õpetab mulle rohkem Taevase Isa kohta. Kui ma palvetan, võib Ta ka minu palvetele vastata. ■

Hingamispäev on püha päev

ILLUSTREERINUD APRYL STOTT

President
Thomas S. Monson

AITA TÄNA KEDAGI

Me oleme Issanda käteks. Ta loodab meie peale.

Ma olen kindel, et Kiriku iga liige *tahab* teisi teenida ja aidata abivajajaid. Ristimisel andsime lubaduse „kanda üksteise koormaid, et need oleksid kerged" [Mo 18:8]. Kui mitu korda on kellegi teise mure teie südant liigutanud? Kui tihti olete te *tahtnud* olla see, kes aitab? Kuid kui tihti on igapäevaelu teil sellele vaatamata kellegi aitamist seganud ja te olete jätnud selle teiste teha, lootes, et kindlasti kannab keegi selle eest hoolt?

Igapäevaelu kiirus matab meid enda alla. Aga kui me suudaksime hetkeks peatuda ja süüvida sellesse, millega me tegeleme, võiksime mõista,

et .. kulutame enamiku oma ajast asjadele, mis tegelikult pole suures plaanis kuigi tähtsad, ning jätame hooletusse palju tähtsama. ..

Meid ümbritsevad inimesed, kes vajavad meie tähelepanu, kes vajavad, et me neid julgustaksime, toetaksime, tröötiksime ja oleksime nende vastu lahked, olgu nad pereliikmed, sõbrad, tuttavad või võõrad. Meie oleme Jumala käteks siin maa peal volitusega Tema lapsi teenida ja aidata. Ta loodab meist igaühe peale. ..

Helisegu meie hinges ja südames tuttava kirikulaulu sõnad:

„Kas ma kedagi täna ka aitasin?
Hädasolijal' tröösti tõin?
Kas sai rõõmsamaks hing?
Laulis südamest rind?
Kui ei, siis päev luhta läin'd.
Kas kellegi koorem ka kergemaks sai,
sest andsin tal abikäe ma?
Ega need, kes on haiged, kel
lõppenud jaks,
mind ei asjata ootama pea?"
[Kas ma kedagi täna ka aitasin? Kiriku lauluraamat, nr 141]

.. Esitagem endale küsimus .. : „Mida head sa täna kellelegi teinud oled?" Minu nõuanne liikmetele kogu maailmas on: otsige üles keegi, kellel on raske või kes on haige või üksildane, ja tehke midagi selle inimese heaks! ■

Mida head ma täna kellelegi teinud olen? – 2009. a sügisene üldkonverents

"CHRIST HEALING THE SICK AT BETHESDA", CARL HEINRICH BLOCH, DETAIL. BRIGHAM YOUNGI ÜLIKOOLI KUNSTIMUUSEUM.

LOUISE PARKER
„ÕNNISTUSED"

„Ja minu eesmärgiks on kanda hoolt oma pühade eest, sest kõik asjad kuuluvad mulle. …
Sest maa on täis ja selles on rohkem kui küllalt; jah, ma valmistasin kõik asjad" (ÕL 104:15, 17).

Et õppida rohkem enesega toimetulekust, vt lk 32 ja 40 selles numbris.

Selle väljaande teemad

NOORTELE TÄISKASVANUTELE

Viis õppetundi noortele täiskasvanutele

noortelt apostlitelt

„Meid määratlevad otsused, mitte olud": üks viiest õppetunnist viie esimese taastamisaja kaheteistkümne apostli elust – kes olid noored täiskasvanud. Lugege, milliseid teisi õppetunde me neilt õppida võime.

lk 44

NOORTELE

lk 54

Kuidas saab konverentsisõnum

ELU MUUTA?

Üldkonverents on enamat kui sündmus – see on võimalus muuta elu.

LASTELE

AIDATES TEISI

ühe pliiatsi haaval

Caleb elab Saksamaal. Ta tahtis teha midagi, et aidata lapsi läheduses paiknevas pagulaslaagris. Seega tegi ta plaani.

lk 75

ESTONIAN
4 021445 0124 3

VIIMSE AJA PÜHADE
JEESUSE KRISTUSE
KIRIK